

وینہکان دووباره دهبنهوه

ئارام كاكه‌ی فه‌لاح

وینه‌كان دووباره ده‌بینه‌وه

كورتە چیرۆك

Kurdistan 2003

ناوی کتیب: وینه‌کان دووباره دهنه‌وه
بابه‌ت: چیرۆک
نووسه‌ر: ئارام کاکه‌ی فه‌لاح
چاپی یه‌که‌م
تیراژ: ۱۰۰۰
سلیمانی: ۲۰۰۳
تایپ و مونتاز: عه‌بدو‌لا قادر دانسان

بۆ كارىتەى كچم

هەمىشە لىم دەپرسى: بابە! چىرۆكەكانى تۆ، باسى چى دەكەن؟
مىنىش هەمىشە خۆم لەو پىرسىيارە دەدزەوه.

وینہکان دووباره دهبنهوه

ئەو دەيسان ھاتمەو ەرزىان... خۇ دەيانىن! لەپىشمەو دەپۇن... ھەرسىكمان لۇژلۇژ بەرەو مائەو دەچىنەو. وەك ھەمووكات باوكم لەپىشمەو دەپوات... برا گەرەكەم بە چەند ھەنگاويك لەدواى باوكمەو ەيە... منىش لەسەر ھەمان ھىل... لەسەر ھەمان ئاوازى رۇيشتن لەدواى برا گەرەكەمەو دەپۇم. من لەو ەتى چاوم كىرەتەو ھەروا بوو، باوكم خۇى دەپوت كە ئەويش لەدواى باپىرمەو دەپۇيشت. ئەم قسەيەى كاتىك بۇ كىردم كە من، منى كورى بچووكى باوكم... براى بچووكى كاكم، رۇژى لە رۇژان بەخەيالمدات ھات و زۇر لاسارانە ويستم شان بەشانى باوكم برۇم، ئەويش مستەكۆلەيەكى پيا كىشام و بەناچارى ھاتمە رىزى دوو،م، ئاى خوايە! براكەم چ خىسەيەكى لىكردم... خۇشى ئامادەكردبوو ەكسىيەكم لىبدات، ھەر پىش ئەو ەى دەست بچولنىتەو ھاتمەو رىزى سىيەم.

باوكم كە قسەشى لەگەل دەكردىن ھەر لەپىشمەو بوو، ئىمەش كە وەلامان بدايەتەو ھەر لەدواو... ھەر لە شوينى خۇمان و بەرۇيشتنەو قسەكانمان دەكرد. ھەتا بلئى شىو ەيەكى پىكەنيناويمان ھەبوو. ئەو خەلكەى كە زوو زوو دەھاتن بۇ دووكانەكەمان و چلوورە و ئايسكرىم و مۇتا و دۇلدرمەيان لى دەكردىن ناويان نابووين مېروولە گەرەكان. ئاخىر راستيان دەكرد ھەر كتومت

وهك ميرووله دهرؤيشتين. گهر باوكم لهپيشهوه لهبهر هؤيهك له هؤيهكان بوهستايه، ئيمهش لهدواوه دهوهستايين. گهر كاكم كه لهبرسيديدا ههميشه چارهكيكي دؤلدرمهكاني دووكاني دهخوارد و چهند ليتريكيش ئاوي دهکرد بهسهريا، لهريگا بهدزييهوه له پهنا ديواري مالتيدا ميزي بکردبايه، من دهباويه له شويني خؤم بوهستم تا ئه و ميزهكهي تهواودهكات، دهنار پيزهكهمان لي دهشتوا و به داركاري كردني منيش تهواو دهبوو.

راستييهكهي من و براكهم دووانهين و بهيهك سك لهدايك بووين، بهلام چونكه ئه و لهپيش مندا هاتؤته دهرهوه، دهباويه من بهو بليم كاكه. بهسهرياندا دابريم و كرديانه براكهوره. وهك ههموو سيستيميكي خورهلاتي، ئيمهش بوؤ خؤمان له مالهوه ياساي پادشايهتي خؤمان ههبوو. گهر باوكم لهوي نهباويه، كاكم شويني دهگرتهوه و دواي ئهويش من.

من و كاكم ههر زؤر لهيهك دهچين، له ههموو شتيكدا وهك يهك واين. له سيمادا... له بالا و تهمن و جولاندنهوهي دهستهكانماندا... له نووستن و ههستاني بهيانان... كارکردنيشمان بهيهكهويه... هاورپيكانمان... ههزليکردني كچانمان... توورهبوونمان... ههزکردن له دهسهلاتمان... لهش و لارمان... جلهكانمان... بوئي گورهوي و دهرپيكانمان زؤر لهيهك دهچن. ههردووگيشمان زؤر له بابه دهچين... بهتايهتي كاكم وهك باوكم چاوي كزه. بهلام من تهنها شتيك كه لهوانم جيادهكاتوه چاوهكانمه. من چاوم زؤر تيژه... لهيهك كاتدا زياتر له ده شوين دهبينم... وهك باز وام، لهدووري دوورهوه شت دهبينم، جا لهبهر ئهوه به منيان دهوت «چاومار». ئيواران درهنگ كه دهگهراينهوه بو مالهوه، بهو كؤلاناندا كه گلؤپهكانيان شكاندوه و چاوي نهدهبيني، من زؤر به رووني وينهكانم دهبيني. كه دهرؤيشتين، ههندي جار پيم دهوتن، ئاگاتان لهخؤتان بي! دواي ده مهتري تر چاليك ديته ريگهتان... وريا بن! دواي

سەد مەتر بەردىك، كاكە نەكەوى! بابەگيان! ئاگات لى بى له دورەوہ پشیلەيەك دەبىنم تۆپووە پىيا نەنى. لەسەرخۆ! لىرەوہ كۆترىك دەبىنم بالى چەپى برىندارە و گياندەدا، نەفلىقەننیتەوہ... ئەو شارەمىرولەيە تىك نەدەنەوہ... ئەو شتەى كە دەبرىسكىتەوہ نە ئالتونە... نە پارەيە، دلى خۆت خۆش مەكە كاكە! تەنەكەيە.

تەنەت لە دووكانىش ھەر بە ھەمان شىوہ... لەدوورى فەرسقىكەوہ موشتەرىيەكان دەناسمەوہ... بە سىماياندا... نىگای خواروخىچياندا دەزانم حەزيان لە دۆلدرمە بى تامەكەمەى براكەمە يان مۆتا و چلوورە و ئايسكرىمى نازدارى من. دوو دووكانمان ھەيە بەتەنىشت يەكەوہ. كاكەم لەوديو، منىش لەمديو... باوكمىش لەمديو بۆ ئەوديو. ئىوارانىش درەنگ دايدەخەين و يەك بەدواى يەكدا دەچىنەوہ بۆ مالەوہ، ئەگەر من لەپىش براكەمدا لەدايك بوومايە، ئىستا خۆشبەختانە لەرىزى دووم دەبووم. ئەو ماوہيەش كە لەو رىزەدا نەمام، ژيانىكى ھەتا بلئى سەير بوو بۆ من. ئىشىكى تريان بەسەرما سەپاند و كاكەم بە ھەر شىوہيەك بىت دەيوست دوورمبختاەوہ. گرفتەكەش ھى خۆى بوو نەك ھى من. دلپىسى و عەشقى كوڤر و گرگرتووى كاكەم بوو بۆ ماوہى سالىك منى لەو رىزە... ئەو رىزەى كە بە غەرىزەيەكى سەير لە يەك كاتدا خۆشم دەويست و رىقەم لىدەبووہوہ دوورخستەوہ. ھەمووشى لەبەر دەرکەوتنى كچىك بوو كە قوتابى بوو لە قوتابخانەى ئامادەيى كچانى سەرو دووكانەكەمان. ھەموو رۆژى ئەو كچە دەھات و دۆلدرمە و ئايسكرىمى لى دەكرىن. لە منى دەكرى و سەيرى براكەمى دەكرد. بۆ بەيانى براكەم وەك شىت چىگاكەى خۆى لەگەل مندا دەگۆرىيەوہ، كچەكە دەھات و ئەمجارە دۆلدرمەى لە من دەكرى و سەيرى براكەمى دەكردەوہ. ئىدى بەو شىوہيە براكەمى ھاركد. بۆ فىلىك دەگەرە من دووربختاەوہ. جا نازانم كاكەم لەكوئى بىستبووى كە ئەندانىارىك لە شارىكى

ترهوه هاتووه و بهتەمايه يانهيهك بۆ پيرهكانى شار بكاتەوه. ئەو پيرانەى نە كەس خزمەتيان دەكات، نە كەس قسەى خۆشيان لەگەڵدا دەگۆرپتەوه. ئەندازيار دەشەلى يەك قاچى هەبوو، دەيانوت كە بە منداڵى قاچەكەى ترى لەدەست داوه... «مين» يەك تەقيووتەوه و پەراندوووتەى. دوايش بە پارەيهكى زۆر كە خەلك خيريان پى كردووه، قاچىكى ئاسننى رىكوپىكى تىكردوووتەوه. جا هاتۆتە ئەم شارە و دەيهوئى «يانەى پيران» بكاتەوه و خزمەتى پيرهكان بكات. كاكم چوو بە بن كۆشەى باوكمەوه بۆئەوهى ئەو ئەندازيارە لەو يانهيهدا ئىشپىك بە من بدات. دواى دوو رۆژ باوكم وتى: (كورم! لەگەڵ ئەو ئەندازيارە قسەم كردووه و ئىشت دەداتى). يانەكە هۆلىكى گەورە و ژورىكى بچووك بوو. لە هۆلەكەدا پيرهكان بەرپووخۆشيبووه يەكە يەكە دەهاتن و دادەنيشتن و قسەيان دەکرد و بيرەوهرى خۆيان دەگيرايەوه، منيش چام بۆ دەبردن و سەر مێزەكانم پاكەكردەوه. كابرأى ئەندازياريش لە ژورە بچووكەكەى خۆيدا، كە برىتى بوو لە مێز و كورسيەك... تەلەفونىك و گۆلدانىك و رەفەيهكى درىژ بەديوارهكەدا كە پرى بوو لە كاسى پالەوانىتى و مەداليا. لە بەيانىيهوه تا ئىواره نەدەهاتە دەرەوه. دوو رۆژى پى چوو پيرهكان زۆر بىتاقەت بوون. هەرچى سەرگوزشتە و يادگارى خۆيان هەبوو بۆ يەكتريبيان گيرايەوه و ئىتر كەس هىچى پى نەما. هەموو تەمەنيان بەشى گيرايەوهى دوو رۆژى نەكرد. هەر لە ژيانى منداڵى و عەشق و چاوبازىيانەوه... تا ژيانى باوك و باپيران... تا ژن هينان... منداڵ خستەوه... كورەزا و كچەزا و تا دەگاتە يادگارى سياسىيان. هى واى تيابوو پانزە منداڵى هەبوو، هەر هەموويان بەجىيان هيشتەبوو. دانەيهكى تر لە بومەلەرزەكەى سالى سيدا بلۆكىك بەر رانى كەوتوو و سوپىندى دەخوارد دەيوت تا ئىستاش ديشى. پيرىك بە موعجيزە لافاوهكەى سالى پەنجا نەبەردوو. هى واش لە هەموو شوپشەكانى كوردا بەشدارى كردوو.

یه کیکیان له چوارچرادا و له کاتی دروستکردنی کۆماردا چهپلهی لیداوه. پیره میزدیکیان له سه رهتای شهستهکاندا دوو دۆشکهی له دیوی ئەو دیوووه کردووه بهمدیوودا. دانهیهکی تر له کۆنفرانسیکی جیهانیدا بهشداری کردووه. ئەمیان «شا»ی بینوووه. ئەوهی سه ر میزی لای دەرگا که باسی فرۆکهوانیکی دهکرد، که کاتی فرۆکهکهی دهخریته خوارهوه، به خۆی و په ره شووتیکهوه لهسه ر قه لاودۆشکانی ئەم نیشتهوتهوه.

به پیره بهری یانهی پیران له ژووره کهی خۆی هه ر نه دههاته دهرهوه. من دواپی بۆم دهرکهوت که پیلانیکی دۆزهخی لهسه ردايه. دوو سی رۆژ تپه پری به خۆی و زهر فیککی نایلۆنهوه هاته لایان. ئەمه یه که مجار بوو بیت. پتی وتن: (چۆن!) هه موو به یه ک دهنگ: (دهستت ماچ دهکهین... باشین.) وتی: (ئهوه بیتا قهت نین؟) وتیان: (تۆزی.) ئەمیش چه ند دهستیک دامه و دۆمینه و تاو له و یاری کاغز و شه ترهنجی له به ردهمدا دانان و وتی: (فه رموون خۆتان به مانهوه خه ریک بکه ن.)

هه موو گه شان هوه و پر به دل سوپاسیان کرد و ئەویش به په له وه ک میزی بی راکردهوه ژووره کهی خۆی. جا له و رۆژه به دواوه هه موویان چالاک چالاک هه ر له سه عات هه وتی به یانییهوه تا هه وتی ئیواره یارییان ده کرد. جا چونکه به پیره بهر به ناوی ئەوه وهی که خزمهتی پیرهکان دهکات و یارمهتییان ده دات، پارهی کهی باشی له ده ولت و هه رده گرت بۆیه له م یانه یه دا «چا» بۆ هه مووان به خۆراییی بوو. ئەوان ئەم شته یان نه ده زانی، له به ره ئه وه پتیان وابوو که ئەندازیار پارهی چایه کهی ئەمان ده دات بۆیه ده یانوت که ئەم پیاوه، خیره مه ندیکی هه تابلیی به دل و ده روونه و له باشیدا که م وینه یه. من هه ندی جار که «چا» م بۆ ده برد گویم لیبوو به ته له فۆن قسه یه ده کرد و داوای پارهی ده کرد. گویم لیبوو که گله یی له به ختی خۆی و یانه کهی ده کرد، که ئەمه ی که مه و ئەوه ی نییه و

دوايش ژماره‌ی وه‌کو ده‌هزار و بیست‌هزاری دهوت و به دلخوشییه‌وه
ته‌له‌فونه‌که‌ی داده‌خسته‌وه و توژیکیش پاره‌ی بۆ من زیاده‌کرد.
ه‌ردووکیان دیسانه‌وه له‌پیشمه‌وه‌ن... منیش ه‌روه‌کو جاران به‌دواياندا
رینگا ده‌برم به‌ره‌و ماله‌وه. دوا‌ی سالتیک دوورخستنه‌وه هاتمه‌وه ریزیان.
وینه‌کان وه‌کو خوینان... دیمه‌نه‌کانیش ه‌مان دیمه‌نن... رۆشته‌که‌مان...
ئاگادارکردنه‌وه‌ی من له‌دواوه بۆیان ه‌روه‌کو جارانه و نه‌گۆراوه. باوکه! له
دووری په‌نجا مه‌تریکه‌وه، بزماریک له‌سه‌ر زه‌وییه‌که که‌وتوه، ئاگات لیبی پپی
پیانه‌نی. کاک‌ی خو‌شه‌ویست! جار‌ی خو‌ت بگره و میز مه‌که، ئه‌وه کچیک
له‌دووری ه‌شتا مه‌تره‌وه له‌به‌رده‌رگا وه‌ستاوه. ده‌لیم با له‌م کۆلانه‌وه برۆین
چاکتره، چونکه سی گه‌رک به‌ولاوه دوو مال شه‌ریانه. له‌ دووری دووره‌وه
کابرایه‌ک ده‌بینم شتیکی له‌ گیرفاندا شارده‌ته‌وه، که گه‌یشته لمان سه‌یری
مه‌که‌ن... یه‌کیکی تر جامانه‌یه‌کی کردۆته ملی و له‌ ئه‌ستیره‌کان خپسه ده‌کات
و له‌ مانگیش تف... مه‌ترسن ده‌یناسم. ئه‌و ده‌نگه‌ده‌نگه‌ی ئه‌و کۆلانه‌ی تر هیچ
نییه شاییه، به‌س سه‌یری مالی دراوسیکه‌یان مه‌که‌ن پرسه‌یان ه‌یه،
کورپکیان له‌ ئاوی به‌ینی تورکیا و یوناندا خنکاوه.

هیچ شتی نه‌گۆراوه... ته‌نها ماوه‌یه‌ک له‌مه‌وپیش براکه‌م که‌میک سیمای
تی‌کچوو‌بوو... پیرتر دیار‌بوو، به‌لام ئیستا هاتۆته‌وه سه‌رخوی و وه‌ک جاران له
من ده‌چیت. هۆیه‌که‌شی ئه‌وه‌بوو که نه‌ده‌خه‌وت، چونکه دوا‌ی ئه‌وه‌ی که منی له
دووکانه‌که ده‌رپه‌راند، خو‌ی ه‌ردوو دووکانه‌که‌ی به‌رپه‌ده‌برد. کونیک‌ی
گه‌وره‌ی کردبووه دیواری به‌ینی ه‌ردوو دووکانه‌که بۆئه‌وه‌ی فریای
ه‌ردوولایان بکه‌ویت. باوکمیش ه‌روه‌کو جاران له‌مدیو بۆ ئه‌ودیو... له‌مدیو بۆ
ئه‌مدیو. بۆ به‌ده‌ختی کاکم، له‌و رۆژه‌وه‌ی که منی ده‌رپه‌راند، ئیتر یه‌ک جار
نه‌بی ئه‌و کچه، ئه‌و کچه‌ی که ه‌موو رۆژی دۆلدرمه‌ی لی ده‌کرین، نه‌چوووه

به لای دووکان و برا گه وره که مه وه. ئەو رۆژهی که من له وێ نه مابوم، چووبوو
 بۆ لای برا کهم و وتبوی: که هه زێ له جوژه دۆلدرمهیه که که له مانه نه چێ...
 شتیکی تر بی... تۆزێ خوشتتر... به تامتر بی... رهنگا ورهنگ بی... بۆندارتر بی...
 سه ری زمان سهر نه کات... دان نهیه شینی... ئیدی لهو رۆژه به دواوه کاکم ئەو
 کچهی نه بینیه وه. به شهوان هه ر بیری لی ده کرده وه، تا ماوهی چهند مانگیک
 تووشی بی خهوی بوو. باوکم چهند جارێک بر دبووی بۆ لای دوکتۆر، که چی
 دوا ی پشکنینیکی زۆر بۆیان ده رکه وتبوو که نه نووستنه که ی هیچ کارێکی
 خراپی نه کرده وته سه ر مێشک و ته ندروستی. ئەویش ههروهکو جار ان
 دۆلدرمه ی ده خوارد و له هه چ کوپیه ک هه زێ بکردبا یه میزی خۆی ده کرد. ئەو
 چهند مانگه که به شهوان له جیاتی خه وتن بیری ده کرده وه. خه یالی سه یر سه یر
 و شه یتانیانه ی بۆ ده هات. فه نتازیای دروستکردنی دۆلدرمه ی تا ده هات
 ده و له مه ندر ده بوو. له میوه ی سه یر سه یر دروستیده کردن، پریوون له پرته قال و
 گیلاس و قووخ و هه لووژه و به هی و ههنگی دنیا... به رۆژی شه ممان
 دۆلدرمه کانی پریوون له کاکاو و نیسکافی... رۆژی وا هه بوو کۆنیاکی
 تیده کردن، به یه ک قه پال ده یگرتی... مشت ته ری دونیای لی ورووکان... له هه موو
 شوینیکه وه ده هاتن بۆ لای... ناویانگی له شاردا دهنگی دابوو وه. که چی ئەو
 کچه نه هاته وه بۆ لای... ئەو نازداره ی که کاکم له بهر دلی ئەو... خاتر و عه شقی
 ئەو، ئەم هه موو دۆلدرمه جو ربه جو رانه ی له خه یالدا ته قان دبوو وه، که چی ئەو
 شوخه به و ناو دا نه هات و نه هات. دوا یی کۆلی په شیمان بوو له وه ی که منی
 ده ر کرد وه. بۆ یه که وتبوو هه گله یی کردن له وه ی که ته نیایه و فریای ئەم هه موو
 مشت ته ریانه ناکه ویت... بیکه سه و به رگه ناگریت. هه ر داوا ی منی ده کرده وه،
 به لکو به هۆی منیشه وه که به بینیت ته وه. به لام من رۆژ به رۆژ حال و کارم
 باشت تر ده بوو... پارهی چاکم وه ر ده گرت، چونکه یانه که رۆژ له دوا ی رۆژ سیمای

دەگۆڭدرا... لە يانەى پيرانەو سەفەرىكى ئەفسووناوى دەکرد بەرەو شتىكى تر... بەرەو قومارخانەىەكى گەورە. ئەو شەمووى پىلاننىكى ورد و بىرلىکردنەوئەىەكى قوولئى ئەندازىار بوو. ھەر پاش ھەفتەىەكى ديسانەو دەركەوتەو و ھاتەو لايان... پىئى وتن: (چۆن)؟ ھەموو بەىەكى دەنگ (دەستت ماچ دەكەىن... باشىن). وتى: (ئەو بىتاقەت نىن)؟ وتيان: (تۆزئ). يەكئ وتى: (ئەوئندە تەرەقەم كر دوو ھەر بىتاقەت بووم). پىرىكى تر وتى: (ئەى من بۆ نالئى، ھىئدە «كش مات»م كر دوو تاقەتى شەترنج نەماو). ئەوئى كە كاتى خۆئى «شا»ى بىنىبوو وتى: (ھەتا مەرزى تاوئەش تامى نەماو). ئەندازىار زۆر لەسەرخۆ وتى: (ئەو دەزانن بۆ تامى نەماو)؟ ھەموو شلەژان و چاويان زەقكر دەو و بە يەك دەنگ وتيان: (بۆ)؟ وتى: (لەبەرئەوئى كە لەسەر ھىچ دەىكەن). زەرفىكى نالئوئى بەدەستەو بوو، پرى بوو لە دەنكەشقارتە و وتى: (دەتوانن لەسەر ئەم دەنكەشقارتانە يارىكەن... پىنجى بە بىست و پىنج... دەى بە پەنجا... بىستى بە ھەفتا و پىنج... ئەوئى زۆرى دۆراند دەتوانئت قەرزىم لئ بكات... ئەوئى برىبىئەو مەن لئى دەكرمەو... دەشتوانن ھەر خۆتان دەنكەشقارتە لە مائەو بەئىن و يارى لەسەر بكەن).

بەو شئوئەىە ھەموو گورج و گۆل بوونەو. ھەرىكە دەستىكر بە گىرفانىا، وەك مەستىك چۆن شووشەى شەرابەكەى لەسەر مئز دادەنىت، ئاوا قاوغى پىر لە دەنكەشقارتەيان لەبەردەمیاندا دانا. بسكەى سميئيان دەھات... چاويان خۆشى دەباراند... مەن بە چاوە تىژەكانم ھەموو شتىكم دەبىنى... بىنىم چۆن ورووژاوى. سەرىانكر ئەندازىارى ئازىز راستدەكات... مەرزى تاوئە تامى دەقات خۆشتر بوو... «ئۆىن»ىك ھەر دەلئى نىسكىئەى بەيانىانە... «كش مات»ىك ماچى پىرىژنىك دىئىت... تۆپاندى دوشەشىك لەدەستى بەرامبەردا ھەر دەلئى كفتەى سابوونكەرانە... تەرەقەىەك ھەر لە خواردەوئى دۆىەكى

که‌لله‌ته‌زینی رۆژیکی گهرمی هاوین ده‌چیت... دابه‌زینی په‌نجاویه‌ک له‌کۆنکه‌ندا هه‌ر تامی دانیشتنی پێشه‌وه‌ی قه‌مه‌ره‌یه‌ک ده‌دا که‌ قۆلت به‌ئاره‌زووی خۆت له‌سه‌ر په‌نجه‌ره‌که‌ی داناوه‌.

له‌سه‌ره‌تادا، پیره‌کانیش که‌میک فی‌ل و ته‌له‌که‌بازی خۆیان خسته‌گه‌ر. شقارته‌یان له‌ دهره‌وه‌ ده‌هینا و به‌ ئەندازیاریان ده‌فرۆشته‌وه‌. ئەمیش پێده‌که‌نی و به‌ بزیه‌کی شیرینه‌وه‌ ده‌نکه‌شقارته‌کانی لی ده‌کړینه‌وه‌. هه‌ر به‌و سه‌رمایه‌یه‌ی که‌ بۆ یانه‌ی پیرانی وهرده‌گرت، هه‌ر به‌و پارهیه‌ لی ده‌کړینه‌وه‌، تا دوایی یه‌ک ده‌نکه‌شقارته‌ چی بوو پێیان نه‌ما. هه‌وا‌له‌که‌ به‌ شاردا بلا‌بووه‌وه‌، هه‌ر خه‌لک بوو ده‌هاتن و به‌ ته‌نه‌که‌ و کارتۆن و گوپنی خه‌ت سوور ده‌یه‌ینا و ئەندازیاریش لی ده‌کړینه‌وه‌. تا وای لی‌هات ده‌نکه‌شقارته‌ قات بوو... ده‌نکیک چیه‌ له‌ هیچ شوپنیک ده‌ستنه‌ده‌که‌وت... سه‌د جار و هه‌زار جار گرانبوو. جا به‌ناچاری هاتنه‌وه‌ به‌رده‌می ئەندازیار و زۆر به‌ گران لی‌یان ده‌کړیه‌وه‌: (تووخوا چوار ده‌نکم ده‌وی). ... (پینج به‌ره‌ گیانه‌!)... (ئه‌گه‌ر به‌جاری ده‌ دانه‌ بکرم، خاترم ده‌گری؟) ئەگه‌ر یه‌کی خۆی به‌ر‌دایه‌ و پا‌که‌تی شقارته‌ی بکړیبا‌یه‌، هه‌موو به‌جاری سه‌یریان ده‌کرد، ده‌تووت ده‌ کیلۆ گوشتی کړیوو، به‌جاری ده‌ که‌س ده‌ که‌س هه‌ناسه‌یان هه‌ل‌ده‌کێشا و ئیره‌ییان پێ ده‌برد. که‌س ده‌نکه‌شقارته‌ی له‌ ماله‌وه‌ نه‌هیشته‌بوو... شه‌ری گه‌وره‌ له‌به‌ینی ژن و می‌رده‌کاندا روویدا... که‌ پیاوان له‌مال ده‌هاتنه‌ دهره‌وه‌، ژنه‌کانیان گیرفانیان ده‌گه‌ران، نه‌وه‌کو ده‌نکه‌شقارته‌یان شار‌دبیته‌وه‌، چونکه‌ ده‌نکه‌شقارته‌یان له‌مالدا نه‌هیشته‌بوو تا ژنه‌کانیان بتوانن ئاگر‌بکه‌نه‌وه‌ و چیشته‌ لی‌بنین، تا وای لی‌هات «مۆم» یش گران بوو، جا که‌وتنه‌ تابه‌ سووتاندن... خه‌لک له‌ شوپنی تره‌وه‌، به‌ خۆیان و داریکی ئەستووری ده‌ستیانه‌وه‌، ئاگریان ده‌دزی. ده‌تووت تازبه‌تازه‌ له‌ دارستانه‌کانه‌وه‌ هاتوونه‌ ده‌ری و به‌ره‌و ئەویش ده‌گه‌رینه‌وه‌.

پیرهکان هه موویان جگه ره کیش بوون، به لام کهس جورئته تی نه ده کرد
جگه ره یه ک دابگرسیئنی... دهنکه شقارتیه که به فییرۆبدات... هه موو به
دانه گیرساوهیی دهیاننا به لالیویانه وه، سهیری یه کتریان ده کرد و چاوه ریئ
بوون یه کئی عه قلی له دهست بدا و دایگرسیئنی. ئەندازیار ئاگای له م به زمه بوو،
خۆی دهنکه شقارتیه کی بۆ داگیرساندن... هه موو گه شانیه وه و سویندیان
خوارد که مرۆقی وا دلسۆزیان له هیچ شوینیک نه بینیه وه، ئیتر جگه ره به
جگه ره یان داده گیرساند تا شه و درهنگ.

ئەندازیار ژووره که ی پربوو بوو له قاوغ و دهنکه شقارتیه... به ملیۆنه های
لیبوو. ئیمپراتۆریکی بۆ خۆی دروست کرد بوو، ئیمپراتۆریکی وا که به یه ک
دهنکه شقارتیه دسووتا. شوین نه مابوو له ژووره وه دابنیشیت، جا کورسییه کی
له بهر ده رگا کهیدا دانا بوو، په یتا په یتا پیی ده فرۆشتنه وه. پیرهکانیش که وتنه
دزی و گزی کردن له یه کتر. دهنکه دهنگ و دهمه قالیی زۆر دروست بوو. ئەم
دهیوت: (تۆ نابئی به جۆکه ر دابه زی)... ئەو دهیوت: (به بیلاهی و به ته لّاهی لای
ئیمه خه لک به جۆکه ر په نجاویه کی پیبیت، داده به زیت)... به رامبه ره که شی
دهیوت: (بۆ تۆ خه لکی کویت؟) یه کیکی تر دهیوت: (مردووت نه مرئی ئەمه
شه تره نچ نییه تۆ ده یکه یته... تۆ «پادشا» که ت جولاندوو ه ئیتر چۆن «ته بیت»
ده که یته؟) ئەوه ی کاتی خۆی له کۆنفرانسی جیهانیدا به شداری کرد بوو
هاواری ده کرد و دهیوت: (خۆ تۆ ئیستا یه ک داشه هه رته هه بوو... بۆ بوو به
دووان؟) ئەوه ی که دۆشکه کانی کاتی خۆی هینابوو به مدیوودا دهیوت: (من
له سه ر دهنکه شقارتیه ی سووتا و نایکه م.) ئەو پیره میرده ی که فرۆکه وانه که
له سه ر قه لادۆشکانی نیشته بووه وه دهینه راند: (من که یفی خۆمه عه سکه رم
گه شتۆته خانه ی هه شته م... ده یکه م به قه لّ... ده یکه م به فیل... ده یکه م به وه زیر
خۆم بریار ده دم.) به رامبه ره که شی شه تره نجی باش نه ده زانی دهیوت: (ئاخر

تۆ وهزیریکت ههیه، خۆ نایکهی به دوو،) ئەویش دهیوت: (دهیکهم و ئەولاتریش، ئەم ولاته په نجا وهزیری ههیه، بۆ من دووانم نه بیته.) بوو به شه پریان. ههر جاریکیش که شه و دهمه قالیان ببوایه... به پێوه بهر دهچوو به بینانه وه و به دوو دنکه شقارته دلی هه موویانی ئاشته کرده وه و به منی دهوت: (چایان بۆ بیته... چا). ئەو که سهی که کاتی خۆی له پارکی لاله به پیکهوت «شای» بینبوو، له پڕهستا و دوا دنکه شقارتهی پیمابوو، دایگیرساند، ده کهس به جارێ جگهره یان پیدایگیرساند. یه کێ وتی: (شیت بووه)... ئەوی تر وتی: (به خوا تهنگه تاوه)... یه کێکی تر وتی: (نا، رهنکه ئیتر واز له یاری بینیت)، ئەویش پرووی تیکردن و وتی: (من سهفهرده کهم).

خۆ دهیانبینن چۆن له پێشمه وه ده پۆن... دیسانه وه من له داوی داوهم... هه موو شتی وه کو خۆیه تی... هیچ شتی نه گۆراوه... ئەوه نه بی که ماوه یه که له مه وپیش، براهه م هه تا بلێی پارهی چاکی به فرۆشتنی دۆلدرمه کانی په یاده کرد... ناوبانگی له شاردا دهنگی دابوو وه. ئای چ هه ولێکی کوشنده ی دا بۆئه وهی من بگه رینته وه بۆ دووکانه که، به لکو ئەوه خواجه به هۆی منیشه وه، کچه که بگه رینته وه. ئەو شه وانهی که خهوی لینه ده کهوت، خه یالی سهیره سیری بۆ دهات، بۆ هینانه وهی من. به ههر شیوه یه که بوو باوکمی رازیکرد به وهی که دووکانێکی ته نیشتمان بکریته وه، به بیانوی ئەوهی که پارهی باشیان هه یه و پپووستی به چهند به فرگرێکی تره و له م دوو دووکانه شدا جیگای تر نابیته وه، چونکه موشته رییه کانی تا دهات زیاتر ده بوون، ته نانه ت زستانیش دۆلدرمه ی ده فرۆشت. تا دووکانی سییه میان کرییه وه، جا دیسانه وه ده ستیکرده وه به گله یی کردن له وهی که فریا ناکه ویت سی دووکان به ریت به پێوه و داوای هاتنه وهی منی ده کرد، به لام من هه تا بلێی کارێکی چه ورم هه بوو. باوکم به هیچ جوریک رازی نه ده بوو به وهی من ده ست له و کاره

هه‌لبگرم، چونکه به ده‌سته پارهم بۆ ده‌هینایه‌وه، ئه‌ویش له‌به‌رئه‌وه‌ی «یان‌ه‌ی پیران» تا ده‌هات قه‌له‌با‌لختر ده‌بوو. سیمای پیره‌کان... هه‌لسوکه‌وتیان... ئاکاریان... بیرکردنه‌وه‌یان... یاری کردنیان له‌گۆرانیکی خیرادا بوو، چونکه دوا‌ی ئه‌وه‌ی که ئه‌ندازیار بۆ سه‌عاتیک ده‌رگا‌که‌ی له‌سه‌ر خۆ‌ی داخست و له‌نیوان ده‌نکه‌شقارته‌کانیا نه‌خشه‌یه‌کی نائاسایی دا‌رشت. من ئاگام له‌هه‌موو شتیک بوو... به‌چاوه‌ تیزه‌کانم هه‌موو شتیک که نه‌ده‌بینرا من ده‌مبینی. له‌په‌ر ئه‌ندازیار هاته‌ده‌ره‌وه، هه‌ر زۆر به‌هه‌رزان، هه‌رزانتر له‌نرخ‌ی جاران ده‌نکه‌شقارته‌کانی پێ فرۆشتنه‌وه. هه‌موو شله‌ژان... بوو به‌راکه‌پراکه... فراندن... پالپۆه‌نان... ده‌ست راوه‌شان‌دن و که‌وتنه‌خواره‌وه‌ی تا‌قمی دان... قۆل‌گرتن... به‌شان خستن. بوو به‌هه‌را... به‌م ده‌ست و ئه‌وده‌ست ده‌نکه‌شقارته‌یان ده‌کریه‌وه... ئه‌ندازیار فریانه‌ده‌که‌وت پارهیان لێ وه‌رگیری جا به‌منی وت، منیش گیرفانی راستم بۆ ئه‌ندازیار و گیرفانی چه‌پیش بۆ خۆم. ئه‌م هه‌وا‌له‌ له‌هه‌موو لایه‌ک بلا‌بووه‌وه، له‌هه‌موو شو‌ینیکه‌وه‌ ده‌هاتن و هه‌رچی پارهی‌ه‌ک که پێیان بوو، ده‌نکه‌شقارته‌یان پێ ده‌کری. له‌ماله‌کاندا بوو به‌جه‌ژن... دیسانه‌وه‌وه‌کو جاران ئاگر ده‌کرایه‌وه، چه‌شتی چه‌ور لیده‌نرا. هی وا هه‌بوو مانگی‌ک بوو خۆ‌ی نه‌شتبوو، جا حه‌مام گه‌رمکرا... په‌رهمیز داگیرسا... عه‌لادین خرایه‌وه‌ ژوره‌کان. هی وا هه‌بوو له‌خۆشیاندا به‌ده‌نکه‌شقارته‌یه‌ک مۆمی دا‌ده‌گیرساند... دا‌یده‌گیرساند و دوا‌یش ده‌یکوژانده‌وه. هی وا هه‌بوو قاقای لێ ده‌دا و ده‌نکه‌شقارته‌یه‌کی به‌پیکراوی ده‌خسته‌ناو قاو‌غه‌که‌ی خۆیه‌وه‌ بۆئه‌وه‌ی بته‌قیته‌وه. چه‌ند مالیک ئاگری گرت... خه‌لکی ده‌یانوت: (ئه‌وه‌ نووره... نوور... پووناکی خیره). چه‌ند که‌سیک سووتان و بوون به‌خه‌لووز... ده‌ولت ئاگای له‌هه‌موو شتی بوو، به‌لام ئه‌ندازیار له‌ماوه‌ی ئه‌و چه‌ند مانگه‌دا ئه‌مه‌نده‌ی پاره‌ده‌ستکه‌وتبوو، هه‌موو ئه‌و ده‌نگه‌نارازیبیانه‌ی به‌چه‌ند هه‌زاریک بیده‌نگ کرد.

به چەند رۆژئىكى كەم ھەموو دەنگە شقارتەكانى فرۆشتەو، ھىندە ھەرزان
 پىي فرۆشتەو، كە ئىتر پىرەكان ھەستيانكرد كە يارى كردن لەسەر
 دەنگەشقارتە تامى وەك جارەن نەماو، ئەندازيار يەكسەر ھاتەو لايان وتى:
 (چۆن؟) ھەموو بە يەك دەنگ: (دەستت ماچ دەكەين... باشين). (ئەو بىتاقەت
 نەبوون بەم دەنگەشقارتە بىيايەخانە يارى دەكەن)... ھەموو بە يەك دەنگ: (با،
 زۆر)، پىرىك وتى: (سەيرى دەستم بکە ھەمووى بوو بە گۆگرد، دەلئى
 دەستكيشم لەدەستدايە). يەكئىكى تر وتى: (بۆنەكەى منى وړ و كاس
 كردووه)... ئەوئى ئەولا وتى: (ھىندە تەلئىزمى وردى دەنگەشقارتە چوو بە
 دەستدا، سەيرى دەستم بکە چۆن كۆلەوار بوو). يەكئىكى تر وتى: (ئەوئى دەم
 دەنگەشقارتە برد بۆ دەم... سەيرى زمانم بکە چۆن قاش قاش بوو). ئەوئى
 ئەولا وتى: (من يەك ھەفتەيە سكم دەچى... پىمان بلئى چى بکەين).
 ئەندازياريش وتى: (من سەفەرئىكم بەدەستەوئى، دوو رۆژم پى دەچى، كە
 ھاتمەو پىتان دەلئىم چى بکەن... ئىستا بچنەو بۆ مائەو و دوو رۆژى تر
 وەرنەو). ھەموو وەك مار پىوئى دابن، داچلەكين و لەشويئى خويان
 بەرزبوونەو و بە يەك دەنگ ھاواريان كرد: (چۆن، ئىرە دادەخەن؟) (تەنيا دوو
 رۆژ). (ئەى ئىمە ئەم دوو رۆژە چى بکەين... قورپى كوئى بکەين بەسەرى
 خۆماندا). يەكئىكىان بەو قسەيەى ئەندازيار زۆر تىكچوووبو وتى: (وا خوومان
 گرتوو بەم شوئىنەو، ئەگەر نەيەين ناتوانين و پەنگە دلمان بوەستىت).
 يەكئىكى تر ھەموو گىرفانەكانى پىبوو لە دەنگەشقارتە و پەنگى زەرد بووبو
 وتى: (من مەحالە ئەم دوو رۆژە خەوم لئى بکەوئى). ئەندازياريش سەيرئىكى
 منى كرد و وتى: (باشە رۆلە! چوار پىنج سەعاتىك بۆيان بکەرەو تا من
 دىمەو، بەس يەك تىكام ھەيە، ئەم دوو رۆژە لەسەر ھىچ يارى بکەن. بۆ
 خۆشى باشە؟)

دوو رۆژی پېچوو، ئەندازيار به خۆی و پیکابیکهوه گه پرایهوه. چوار خزمی خۆی هینابوو، هندی شتیان داگرت و هر که خۆی کرد به ژووردا، هه موو به خۆشییهوه به رهو رووی چوون. وتی: (چۆن؟) هه موو به یهک دهنگ: (دهستت ماچ دهکەین... باشین... ماوین... دهژین). وتی: (بیتاقهت دیارن؟) وتیان: (هر مه پرسه). وتی: (ده باشه ئیستا بچنهوه بۆ مالهوه... بهیانی وهرنهوه... ئەگەر کوپی گه نجتان ههیه له سهروو ههژدهوه له گهڵ خۆتان بیهین... کوپه زاتان... کچه زاتان... هاوړیکانیان، هه موویان با بێن... بهیانی پێیان ده لیم چی بکهن).

هه موویانی ناردهوه بۆ مالهوه... به خۆی و من و خزمهکانی شته کانمان له هۆلهکه دانا و هۆلهکه مان کرد به دوو به شهوه. له م لا و لای دەرگاکه، دویمینه و تاو له و شهترنج و کاغزی یاری کۆنکه، له ولشهوه ئه و شتانه مان دانا، که ئەندازيار له گهڵ خۆیدا هینابوونی: که بریتی بوون له رۆلێتیکی گهوره... لگا و... کاغزی بیستویهک و یاری پۆکه. به هر چوار خزمهکەشی وت که ئەوان ده بۆ ئەم یارییانه بهرن به رپوه. جامخانهیهکی بچووکیشی کرپوو، شووشهکە ی رهش بوو، به جۆریک که نه ده بینرا چی لێ دانراوه. جا هه لمان واسی و پری کرد له عارهق و کۆنیاک و قۆدکا و جن و شهراب و شه پانیا و مارتینی جۆراوجۆر و بیره. بارپکی بچووکێ دروستکرد و به منی وت که له ولا چا ده به خشمهوه و لیرهش ئاوی رهوان ده فرۆشم. هه موو ناوهکانیشی فێرکردم و نرخهکانی بۆ دانام. بهیانی که هاتنهوه، هه ریهکه و قۆلی چوار یان پێنج کوپی گرتبوو، به رووخۆشییهوه هاتن و دانیشتن. ئەندازيار وتی: (چۆن؟) هه موو به جارپک: (دهستت ماچ دهکەین... پێمان بلێ چی بکهین بۆئوهی بیتاقهت نه بین؟) وتی: (ئوه بۆیه بیتاقهتن چونکه له سهه هیهچ دهیکه ن). ئه وهی که له کۆنفرانسی جیهانیدا به شداری کردبوو، به سهه سوورمانهوه وتی: (دهتهوی جارپکی تر دیسانهوه له سهه دنکه شقارته یاری

بکەین؟ وتی: (نەخێر... ئەمجارەیان بۆئەوێ هەرگیزاو هەرگیز بێتاقەت نەبن، یەكسەر لەسەر پارە بیکەن... بەلام کەم کەم، با زۆر نەدۆڕین، یان لە یەكتر نەبەنەو، ئێو هاورپیی یەكترن و دەمیکە یەكتری دەناسن... عەیبە وانیه؟) هەموو وتیان: (راست دەکەیت گەرەم! بەراستی تا ئیستا کەسمان لە تۆ دڵسۆزتر نەبینیوو). هەموو دەستیان کردووە بە یاری بەلام ئەمجارەیان لەسەر پارە... بە منی وت: (کورم! چایان بۆ بێنە... چا). جا هەستا و گەنجە سمیل بابرەکانی بانگ کردە ئەولاو و یەکی بیریەکی بەخۆراییی بۆ هەلچەرین و وتی: (نووشی گیانتان بێ... یەكەم بیره بەخۆراییه). لەو کاتەشدا بە خزمەکانی خۆی وت کە بێن و ئەم جوۆرە یاریانەیان فێربکەن... بۆ دوا رۆژ بەکەلکیان دیت. هەندیکیان دەیانزانی و ئەوانی تر هەر ناوەکانیشیان نەبیسنبوو. لە بیره ی دووهمەو، من کە وتمە پارە وەرگرتن لێیان. ئەوانیش بەدزییەو سەیرتکی باوکیان یان مامیان یان باپیرهیان دەکرد، کە سەرقال بوون بە یاریەکانی خۆیانەو و تۆزە تۆزەش کەوتنە پارەدانان لەسەر رۆلێت و قومارەکانی تر. رۆژی یەكەم ئەندازیار بە خزمەکانی خۆی وتبوو کە تۆزیک خاتریان بگرن و وا بکەن کە ئەو گەنجە خویین شیرینانە بیهەنەو... دەیانبردەو و بە قاقا پێدەکەن... دەیانبردەو و پەرداخێک شەرابیان داوادم کرد... جن بە «سێفین ئاپ» هەو... مارتینی بە سەهۆلەو. ئەندازیار چاویکی لە خزمەکانی داگرت و بە دەنگی بەرز وتی: (کورپنە! ئەمڕۆ تەواو، پیرۆزتان بێ پارە ی چاکستان بردەو... برۆنەو، بەیانی وەرئەو و بە هاورپیکانیشتان بێن با بێن و تۆزێ کاتی خوش لێرە بەرنەسەر).

ئیدی بەو شیۆهیه یانە ی پیران بوو قومارخانەیهکی گەرە. لە رۆژانی داها توو، دەمبینی چۆن یەكە بەیهکە پارەیان پێ نەدەما... چۆن خزمەکانی ئەندازیار گزییان لێ دەکەن... دەچوون و شتەکانیان دەفرۆشت و بە پەله

دههاتنهوه... له مالهوه دهیانندی... دهستیان دهکرد به گیرفانی باوکیاندا...
 جزدانی پارهی دایکیان دهکردهوه و لهوئ دهیانکرد به قومار و دهیانکرده
 گیرفانی ئەندازیارهوه. له مالا... لای پیرهکان چا هەر بهخوڤایی بوو... پهیتاپهیتا
 لهیهکتریان دهبردهوه... له بهرخوڤیان ئاگیان له گهجهکان نه مابوو. له ولاش،
 لای گهجهکان، ئەگەر زۆریان بدوڤاندا، ئەوا ئەندازیار به منی دهوت:
 (کورم! ئەم قومه قوڤدکایه بهره بۆ ئەو قز سووره... ئەم شهرا به سپییه بهره بۆ
 ئەو چاوشینه... ئەم بیریه بۆ ئەو چاکهت له بهره و پارەشیان لئ وهرمهگره...
 بلئ ئەمه له سهه ئەندازیاره). قومارخانهکه تا دههات گه ورهتر دهبوو... تا
 هه زبکەئ قه له باله ختر... تیکه لاییهکی سهیر بوو له چایخانه و گازینۆ و
 قومارخانه و بار. له و ماوهیه شدا ئەندازیار په یوه ندییهکانی خوئی رۆژ به رۆژ
 فراوانتر دهبوو. خه لکی جوڤاوجۆر دههاتنه ژوورهکهی و به جانتای رهشی
 گه ورهوه دهچوونه دهرهوه. منی چاومار هه موو شتیکم دهبینی. به لام ئەو
 خه لکهی تر کهس ئاگی له هیچ نه بوو... کهس سههه نه دهپرژا ئاوڤیک
 بداتهوه... چاویک به رزیکاتهوه... هه موو سههه قهال بوون به خوئشی بردنهوه و
 گرفتتی دوڤاندنهوه... کهس نهیده زانی رۆژه یان شهه، چونکه ئەو دوو
 په نجه رهیهی که له هۆله کهدا هه بوو، به فرمانی ئەندازیار، په ردهی رهشمان
 پیوهکردن و دونیای دهرهوه نه دهبینرا... ئەو سههاته گه ورهیهی دیواره کهشی
 لیکردهوه، بۆئوهی که ئەگەر یهکی له بیئاگایدا سهه به رزیکاتهوه نه زانی
 سههات چهنده... بهم شیوهیه ژیان زیاتر و زیاتر له ناو ئەو قومارخانهیه دا خوئی
 دهشاردهوه... کهس ئاگی له وه رینی ته مه نه بوو، تا ههفتهیهک پیش ئیستا،
 لای نیوه رۆکهی، ئەندازیار بانگیکردم و وتی: (کورم بچۆ بۆ هه موویان که باب
 بینه). وتم: (له سهه کهس زیاترن، بۆ هه موویان بینم)؟ وتی: (حهقت نه بی،
 هه ریه که و نه فهه رئ). که باب هات و کهس له خوئشیدا ئاگی له خوئی نه مابوو.

ئافره تىك به عبايه كه وه وهك تير هاته ژوروه وه و خۆى كرد به ژوروه كهى ئەندازياردا... له من زياتر كهس نهيبينى. كه هاته ژوروه وه، يهكّ دهستى چهورى دههينا به سميليدا... يهكّ ريشى بووبوو به ته ماته وه... دانه يهكى تر دهخوارد و چاوى له سههر يارى تهيره هه لئه ده بپرى... يهكّى تر به بهرام به ره كهى وت: (مردووت نه مرئ تو له يارى كردنيشدا هه روا خاوى... زوو بيخو). گهنجىك پاروويه كى گه وهى له ده مدا بوو... دوو پارووى تريش به دهستيه وه و سهيرى كه بابى هاوړيكهى ده كرد... پيرىكى تر ورده پياز چووبوو به لووتيا... زووزوو ده پزمى... يهكّى تر له سهه ريهك له سهه ريهك نزره ي دهدا. دانه يهك نانى رووتى به ماستا وه وه دهخوارد، بوئه وهى دوايى كه باب كه به رووتى بخوات. ژنه كه چوو ژوروى ئەندازيار و دهرگا كهى پيوه دا. ليره ش كه باب خورا... داواى چاين كرد بيكه ن به سهه ريا. هه ر به دهستى چهوره وه تيهه لچوونه وه، دهستيان كرده وه به يارى كردن. بو ئيواره بوو به تهقه... دهستريژ له سهه ر دهستريژ. په رده كه م لابرده و سهه رىكى دهره وه م كرد. له دهره وه، له ناوه راستى شه قامه كه دا پولىسيك كوژرا، ليره ش له ناوه وه له يارى شه تره جدا عهسكه ريك خورا. له وئى يهكّ هه روه كو شيت به ده مانچه يه كه وه دهخولايه وه ليره ش روليتته كه دهخولايه وه، كه له سهه ر ژماره چوار وهستا، له كو لانه كهى ئه وه به ره وه چوار كهس به لادا كه وتن و هه لئه ستانه وه. له وئى، دهستريژىك هه رچى نه خشى كوئى ديواره به رزه كهى ئه وه به ره وه بوو تىكى دايه وه، ليره ش يهكّ دوو «بيللى» پيبوو زووزوو دهيووت: (نهخش... نهخش). له دهره وه يهكّ هه ر به ته واوى شيت بووبوو، تهقه ي به هه موولايه كدا ده كرد، ليره له يانهى پيراندا، يهكّ دوو سئ داشه هه ره ي دروست كرد. له بهر دهرگاى يانه كه دا پشيله يهك له ترساندا هه ر دهيميا واند... ليره ش يهكّ زووزوو دهيووت: (ته ره قه و مياو... ته ره قه و مياو).

من هه موو شتیکم دهبینی... چ له دهره وه... چ له ناوه وه. ئیواره یه کی سهیر بوو، من هه له خوومه وه په یوه نندییه کی نزیکم له نیوان دهره وه و ناوه وه دا به دیکرد. دونهیا له و ساته دا خوئی بوو بووه قومارخانه یه کی گه وه... ژیانیش له قومار دهچوو. هه ره ئه وه مان زانی دهرگای ئه ندان زیار کرایه وه و ژنه به پروت و قووتی دهره یه دهره وه. عه بایه کی به دهسته وه بوو، فریانه که وتبوو بیدات به سه ریا وه ک شیت هاواریده کرد: (قاچیکی ئاسنه... قاچیکی ئاسنه). له وکاته دا هه ره هه موویان چه په سان... کهس ئاگای له یاریه که ی نه ما... هه موو به جارئ جله ویان له دهست دهرچوو... یه کی له دووه م جولانه وه دا وتی: (کش مات)... یه کی تر له جیاتی شه کری کلۆ، دووباره یه کی برد بو دهمی... یه کی له جیاتی گیرفانی خوئی، دهستی برد بو گیرفانی هاوړیکه ی... یه کی تر بو بیره ی به رامبه ره که ی، دانه یه کی تر له یاری بیستویه کدا دوو ده ی پیبوو، دهستی دریژکرد داوای هی تر بکات، دانه یه کی تر یه ک پیږی پیبوو ده ی کرده سی، که چی دابه زی، ئه وه ی لای دهرگاکه سی جوکه ری پیبوو، کابرای ئه ندان زیاریش، فریانه که وتبوو پانتوله که ی هه لکیشیتته وه، به داویدا دهره ی سهیریکی هه مووانی کرد و وتی: (چاوتان لیبوو، ئه وه کی بوو هاته ژووره وه)؟ له وکاته دا ته قه ی دهره وه وهستا، له په نجه ره که وه ژنه که م بینی عه باکه ی دایه وه به سه ره خویدا و خوئی کرد به کولانه که ی ئه و به ردا. له ناوه وهش هه موو له یاریکردن وهستان و سهیری قاچ و قولی ئه ندان زیاریان ده کرد. ئه ندان زیار سه رخوش بوو، پانتوله که ی هه لکیشایه وه و کورسیه کیان بو چۆلکرد... به هیمنی دانیشته... هه موو به پیرو و گه نجه وه ده وریاندا... به تامه زرۆییه وه له ده وری کۆبوونه وه، چونکه ئه مه یه که مجار بوو ئه ندان زیار لایان دابنیشیت، شووشه یه ک کونیاکی پیبوو، پینج ئه ستیره ی پیوه بوو، زوزوو قومی لیده دا و پیده که نی، وتی: (هیچ نییه خووتان تیک مه دن، خو که بابی باشتان خوارد)؟

ھەموو وتیان: (ئەری وەلا). وتی: (من خۆشم نازانم ئەو سۆزانیە چۆن ھاتە ژورەكەم... من نووستبووم كەچی ئەو منی پروتكردهوه، تا قاچمی بینی، كە سەیری كرد قاچكەم دەستكرده، پرووحی چوو، ئیتر ئەوه بوو كە پرویدا. پیدەكەنی و دەیوت: (كورپنه! ئەگەر راستان دەوی من كە لەدایك بووم، چوار قاچم ھەبوو). ھەموو بەجاری: (چی)؟ ئەویش قوم لەسەر قوم كۆنیاكەكەنی ھەلدا و بە قاقا پیدەكەنی... وتی: (جەماعەت! رەنگە برۆا نەكەن، كاتی لەدایك بووم مامانەكە چوار قاچی بینیبوو، بەدایكمی وتبوو، پۆلە دوانەییە، ئیتر دواي ئەوهی كە ھەر من ھاتبووومە دەرەوه، مامانەكە ھەر دەستی دەگیپرا و سەیری دەكرد، بۆ سەر و دەستی تر دەگەرا. كەس برۆای نەدەكرد چۆن مندالێك چوار قاچی دەبیت). ئەندانزار ھەر پیدەكەنی و وتی: (دەزانم ھەر باسی چوار قاچ بكری، ئەوا دەكری بە چوارپی و یەكسەر گویدرێژتان بێردەكەوتتەوه، بەلام لەراستیدا خۆ ھەر كەر چوار قاچی نییە). ئەندانزار بەتەواوی مەست بووبوو... بە كۆنیاك و پێكەنین سوور سوور بووبوو، وتی: (بەو چوار قاچەوه گەورەبووم، ھەرچەندە مەسرەفم لەسەر مائەوه ھەتا بلیی زۆربوو، دەبوايە شەرۆال و پانتۆلی تاییبەتیم بۆ بكەن... دوو جووت گۆرەوی و دوو جووت پیتلۆ... ھی زستانە و ھی ھاوینە... دوو جووت نەعل... دوو جووت كاش... دوو جووت پوزەوانە. بەلام چونكە تاقانە بووم، ھەتا بلیی خۆشەویست بووم). ھەناسەي ساردی لەسەریەك لەسەریەك ھەلداكیشا و دەیوت: (كورپنه! برۆابكەن باشتەرین یاری دووگۆلیم دەكرد... یاری نەبوو گۆلی تیا نەكەم... ھەتا بلیی تەسكینی تۆپم جوان بوو... لیسەندن ھەر بەلای خۆمەوه بوو... پاكردن بە تۆپەوه ھەر باسی مەكەن... ھەرچەندە گالتەیان زۆر پیدەكردم، من گویم نەدەدایە، بەلام بەداخەوه زوو دەریانكردم). قاقای لی دەدا و دەیوت: (دەریانكردم لەسەر ئەوهی كە تیپەكانی بەرامبەرمان داویان دەكرد،

كه دهبي تىپى ئىمە لەجىياتى يانزە يارىزان، بە «دە»و دەبەزىن، چونكە منيان بە دوو كەس دەژمارد، لەو وەوە يارى زۆرمان دۆراند... ھانى ھانىيان خستە سەرم و دەريانكردم. ئىتر خووم داىە راكردن، ھەچ پىشېرېكئىھەكى راكردن بىكرايە، من دەمبەردەو، بېروابكەن، ئىستاش ئەو كاس و مەدالايانەم ھەر ماون... ئەو ھەتەن لە ژوورەكەم دامناون و بە پۆح دەيانپارىزم. ئىتر دواى ئەو ھەچ پىشېرېكئىھەكى بىكرايە كەس بەشدارى نەدەكرد، دەيانوت: «ئىمە لەگەل چوارىپىدا راناكەين»، ئاى خوايە چۆن گالتەيان پىدەكردم... پىشېرېكئىھەكىيان سازدا و بە منيان وت: «ئەمجارەيان تۆى تيا نىت، بۆ دوو قاچەكانە» ئىدى بەو شىوھىە لەو ھەش ساردىانكردمەو... لەو ھەش دەريانكردم... شەو و پۆژ دەگريام... داىك و باوكم بېريارىاندا مەبەن بۆ بىمارستان، تا دىكتور دوو قاچم بېرېتەو... منيان برد و لەسەر چىرپايەك خستىانم و بەنجىان كردم). قاقاى لىدەدا و دەيوت: (كورىنە! بېروابكەن، دوكتورىك ھات ھەر بەتەواوى سەرخۆش بوو، بۆنى عارەقى لىدەھات، وەكو گاي ئىسپانى چاوانى گۆمى خويىن بوو دەيوت: «بىگرن، من دەبېرېمەو... من دەبېرېمەو»، دىكتورەكە لەو دەچوو ئەو ئىوارەيە ژنەكەى خۆى تەلاق دابى... زووزوو دەيوت: «چاك بوو تەلاقمدا... سى بە سى تەلاقمدا... سى بەردەم كرده دەستىەو... سى... سى... سى»). دوا قومى لە كۆنياكە ئەرمەنىيەكەى دا و داواى بىرەيەكى كرد بۆ مەزە... پىدەكەنى و دەيوت: (جا ئەو دوكتورە ئاگاي لەخۆى نەمابوو ھەر دەيوت: «سى... سى»، جا لەجىياتى دوو قاچ، سى قاچى بېرېمەو، دەلئىن ھەر بە موعجىزە پزگارىم بوو، لىتر لەسەر لىتر خويىيان تىكردووم، تا توانىوويانە نەزىفەكەم بوەستىن و بىرەنەكانم بدوورنەو. دواى، باوك و داىكم شكاتىيان لى كردبوو... لىژنەيەكىيان دروستكرد بۆ لىپرسىنەو. دوكتورىيان بانگكردبوو... پىيان وتبوو: «جارىكى تر شتى وا نەكەى» ئەو ېش وتبوو: «باشە»، ئىتر

پروداوه که بیان گه راند بوووه بو ئه و حالته دهر و نیه ی که دوکتوره که ی تیا بوو و شته که بیان ونکرد و که میک پاره بیان پی داین). پیده که نی و دهیوت: (که دایک و باو کم مردن، منیش به شاره کاندای گه رام و وام بلاو کرده وه که «مین» به قاجمدا تهقیوه ته وه و به و شیوه یه توانیم پاره یه کی باش بو خو م په یدابکه م). ئەندازیار ئاگای له خو ی نه مابوو، وتی: (تا هاتمه ئەم شارهی ئیوه و ئەم یانه یه م بو کردنه وه، به هه زاره هام به هو ی ئیوه ی ئازیزه وه په یداکردوه... خو ئیستا بیتاقهت نین). سه یریکی منی کرد و وتی: (کورم... چایان بو بینه... چا). له دوا ی ئه و پروداوه سه یرانه ی ئه و ئیواره یه وه، ئیتر پیره کان که متر دههاتنه ئه و ئی، هه ر باس باسی ئه و ژنه پروته ی ژووری ئەندازیار بوو... ژیان ی ئەندازیار و فرت و فیله کانی... نرخ ی ئەندازیار هاته خواره وه و هه موویان گومانیان ده کرد له پاکی ئەندازیار... له خو وره وشتی... له دلسۆزی و میهره بانی... تا وای لیتهات یه ک پیر چیه نه هاته وه. به لام گه نجه کان تا دههات زورتر ده بوون... له سه ر پاره ی زیاتر ده یان کرد... هه موویان مولک و مالیان له و قومارخانه یه دا داده نا. من... «منی چاومار»... هه موو شتی کم ده بی نی... ده مبینی چون خزمه کانی ئەندازیار بی ره حمتر گزی ده که ن... زورم پی ناخوش بوو که که س قسه ی نه ده کرد، تا دوینی خو م نه گرت و پیم وتن: (ئه وه عه یب ناکه ن... گزی ده که ن)؟ پالیکیان پیوه نام و یه کیکیان چوه لای ئەندازیار و گله یی لی کردم... ئەویش بانگی کردم و پاره یه کی باشی دامی و وتی: (رۆله! تو حه قت نه بی به سه ریانه وه). ئەمرۆش دیسانه وه له دووری دووره وه ده مبینی چی ده که ن و چی ناکه ن. له نیوه رۆوه تا کو ئیواره چه ند جاریک به خزمه کانی ئەندازیارم وت: (به پاکی یاریبکه ن)... دیسانه وه پالیک ی قایمیان پیوه نام و پروم کرده گه نجه کان و وتم: (ئه وه کویرن... نابینن چون گزیتان لی ده که ن)؟ به لام که س گو یی لی نه گرتم... هه موویان مه ست بوون. جا یه کیکیان چوو بو لای ئەندازیار

و ئەویش بانگی كردمەووە چەند ھەزارێکی دامی و وتی: (كۆرپم! ئیتر پێویستیمان بە تۆ نەماوە، مەپەرەو ھە ئێرە). دەرگاگەم كردەووە بۆم، لەو كاتەدا ئەو پیرەمێردەي كە كاتی خۆي «شا»ی بینیبوو، چەند مانگێك پێش ئیستا سەفەری كردبوو، بە خۆی و دهنكەشقارتەيەكی داگیرساووەو خۆی كرد بەژووردا... دوو كارتۆن دهنكەشقارتەي لەگەڵ خۆیدا ھینابوو... گیرفانەكانی ھەموو پربوون... سەیرتێكی كرد، لە من زیاتر كەسی نەناسییەو وتی: (ئەمە یانەي پیرانە... من دهنكە شقارتەم ھیناوە). ئای خوايە! چۆن ھەموومان پێكەنین.

منیش ھاتمەووە بۆ دووكانی باوكم... بینیم باوكم وەستاووە و كاكم دووكان دادەخات... وتم: (بابەگیان! ئەندازیار دەریكردم و پێویستی بە من نەماوە... خزمی خۆي لەجیاتی من داناوە). نەمزانی پارەكانم چەند بوون... ھەموویم كردە دەستیەووە و بەرپێ كەوتین بۆ مائەووە. ئەو ھەتان لەپێشمەووە... خۆ دەیانبین... ھەر وەكو جارێكی جارێكی دەوای داوای... ھاتمەووە ریزیان... بووینەو بە «مێرولە گەرەكان»ی جارێك... باوكم ھەر وەكو خۆیەتی... براكەم كەمێك رەنگ و سیمای جارانی بۆگەرەوتەووە، بەتایبەتی ئەو كاتەي كە دووكانی سێمەي سووتاند... ھەر بە بیانووی ئەو ھەي كە بۆ باوكمی بسەلمێنێ كە فریای بەرپێوەبردنی سێ دووكان ناكەوێ، ھەر بۆئەو ھەي من بگەرێمەووە، داوی باوكم بە پارەيەكی كەم دووكانەكەي فرۆشتبوووە... ئیستا ھەر وەكو جارێكی دوو دووكانەكەي خۆمان ماوە، ئەو ماوەیەش براكەم سۆراخی كچەكەي كردبوو، بۆی دەرکەوتبوو كە كچەكە لەگەڵ مائەووەیاندا سەفەریان كردوووە بۆ دەرەو ھەي وڵات... ئیتر لەو رۆژەووە كاكم وازی لە دۆلدرمە جۆرپەجۆرەكانی ھینا... ناویانگیشی تۆزە تۆزە نەما... ئیستا ھەر وەكو جارێكی دۆلدرمەي بێتام دەفرۆشیت و لە ئیوارەشەووە وەكو من زوو دەخەوێت... ھەردوو كیشمان وەكو

باوكم. ئەو ماوہیہی کہ من لەم ریزەدا نەمابووم، چەندجاریک باوكم لە رینگا
کەوتبوو... قاچی لە شتی سەیر سەیر هەخلیسکا بوو. جارێکیشیان
هەردووکیان کەوتبوونە قورولیتاویکی واوہ کە گەرابوونەوہ بو مألەوہ دایکم
کەسیانی نەناسیبووہوہ... کاکیشم دوو سێ جار بەسەر میزکردنەوہ گیرابوو.
ئەوہتان لەپیشمەوہ هەروہکو جارەن... (بابەگیان! ئاگات لەو سەرولیزییە
بێ... نەکەوی)... (براکەم کەس دیارنییە... مەترسە... میزەکەهی خۆت بکە).
کانوونی یەکەم ۱۹۹۸

* لە گۆڤاری (بینین) دا بۆلاوکر اوہتەوہ، ژمارە «7» زستانی «1999» ل.
«38-53»

سیّوہ لاسوورہی دل بہشی قہ پائیک ناکات

جاری زووه، هەر زۆر زووه باسی ئەو پرووداوه بکەم، هەر زۆر زووه وەلامی ئەو
پرسیارانە بدەمەوه که جاری لەلای تۆ نەبوونە بە پرسیار. بەلام ئەمە ئەوه
ناگەیهنیت که فەنتازیای من دەرەقەتی ئەو پرسیارانە نایەت که دەوروخولی
ئەو پرووداوهیان داوه و کەسێش نە برۆیکرد و نە برۆادهکات.

زۆر بوون ئەوانەیی وتیان که ئەو بەسەرھاتە درۆیە. درۆش نەبێ، بە خەیاڵ
و خەون و فێلی گێرانەوه نەخش و بۆیە و رەنگراوه و هەر بەتەواوی سیمای
راستەقینەیی خۆی و نکر دووه و منیش هەر جارەیی بە جۆریکی جیاوازی
دەیکێرمەوه.

بەلام راستیەکی و نەبوو. من هەموو جارێ هەمان شتم دووبارە
کردۆتەوه و هەمان پرووداوم زیندوو کردۆتەوه، بەلام بە وشە و رستەیی جیاوازی،
جیاوازی لە گێرانەوهی دوینی و پیری.

ئەمەش هەمووی لەبەر ئەوه بوو که ئەو پرووداوه هێندە گەورە بوو، هێندە
لق و پەلی پەرش و بلۆبوو، هێندە نەبینراو و پڕ نەهینی بوو که لە سنوورەکان
و لە توانای زمانی تابیرکردنی من دەچوو دەرەوه، دەچوو ئەو شوینانەیی که
وشە نە توانای هەبوو نە چاوی هەبوو بیدۆزیتەوه.

ئیدی که پرسیارە دلێرەقەکان وەک تەرزەیهک لە چەکۆش، بارانیک سووژن،

دەبارىن بەسەرمدا، ناچاربووم ھەر جارەى بە خەيائىكى جياواز ئەو رووداوە بگىرئەو. چارەم نەبوو ھەر دەبوايە چەترىكى پۆلاين دروستبکەم لە وشە، بۆئەوئەى ھىچ نەبى بتوانم بەھانەيەك بدۆزمەو و بەجۆرىك لە جۆرەكان خۆم لە پرسىارىك يان دووان بدزمەو، ئاخىر بە ھىچ جۆرىك رەوا نەبوو من، ھەموو شتەيكم بدرکاندبايە و بگىرئايەتەو. ھۆيەكەشى ئەو بوو، كە من خۆشم نەمدەزانى.

ئى كە من تا ئىستاش لەو رووداوە سەرم سوورما بىت چى بلىم؟ كە كىشورەيك بەستبىتى، مۆمىك دەتوانى چى بكات! چ ھەوارىك رووناك و چ جەستەيەكى تەزىوو گەرمبكاتەو! من تەنھا دەتوانم بلىم چۆن روويدا؟ كەى روويدا؟ بەلام بۆچى وا كەوتەو، ئەوھيان ئىتر دەستەپاچەم بەرامبەرى و بە جۆرىك لە جۆرەكان ھەول دەدم بىگىرئەو.

من ھەمىشە لە گىرئانەوھەمدا لە دووپاتكردنەوھەمدا بۆ ئەو رووداوە، ھەر لەو چركە ساتەدا كە وەلامى پرسىارەكانم دەدايەو، من خۆم كۆمەلئى كۆدى نەئىنى بەگىريان ھىنابووم و پىويستم بە يەكەك بوو پشتمبگىرئى و لە كردنەو و تىگەيشتنىدا يارمەتيم بەدات، بەلام كۆلئى دلم بەو خۆشە كە جارى زوو بەسى ئەو كارەساتە بكەم، من تا دەتوانم خۆمىشى لى دەدزمەو، بەلكو ھەرچۆنى بىت ناچارى گىرئانەوئەى نەبم و ئىوھش تۆزە تۆزە بىرتانچىتەو و لە كۆلانە قورايوى و تارىك و پىچاوپىچەكانى ئەو بەسەرھاتەدا ون و بزر و دەستخەرىق و ماندوو بن. چاويكى واتان پى دەبەخشم كە كۆشكى راستەقىنەى ئەو رووداوە ھەرگىز نەدۆزنەو، چونكە من ھىندە توورە و ھىندە تەنيا و ئەمەندە برىندارم، دىم و نەخشەيەكى واتان دەخەمە بەردەست كە ھەمووى فروقىلە.

من ھەمىشە بە ھەمان رستە، سەرھتاي ئەو بەسەرھاتەم گىرئاوئەو،

ئەگەر ئەو ۋايى دابىنىن سەرەتا بىت.

- ۋەك دەبىنن، ئەمانەيان لەدۋاي خۇيانەۋە بەجىھىشتوۋە.

ئىدى جامخانەكەم پىشان دەدان و يەكەيەكەش شتە بەجىماۋەكانم بۇ
رۋوندىكىدەۋە. «ئەۋ سەبىلە، سەبىلى باۋكەم، لە باپىرمەۋە بۇي ماۋەتەۋە.
ئەۋ سەرپۇشە، سەرپۇشى دايكەم، كەس نازانىت تەمەنى چەندە! ئەۋ
چەقۇيەش ھى ماممە و ۋەك مەدالیا ھەمىشە بەدەستىيەۋە يارى پىدەكرد و
ئىمەي پى دەترساند. ئەۋ تاكە پىلاۋەش ھى برا گەۋرەكەمە.»

پاستىيەكەي ئەۋەيە كە من ئەمانەم لەم جامخانەيەدا ھەلگرتوۋە، ھى
ئەۋەيە كە ئەۋان تەنھا و تەنھا ئەمانەيان لەدۋاي خۇيان بەجىھىشتوۋە. تاكە
يادگارنىكى بىنراون كە بۇ ئىمە ماۋەتەۋە. من كە دەرگاي ژوورەكەم كردهۋە،
ئەم شتانەي كە دەبىنن لەۋى بوون.

ئەۋانەي كە دەيانووت رۋوداۋەكەم بۇيە و نەخشكردوۋە، پاست ناكەن،
بەلام لەۋ شتەدا بەھەلەدا نەچوون كە من، بەسەرھاتەكەم بەجۆرى جياۋاز
جياۋاز و وشە و پستەي جۆرىجۆر دەگىپرايەۋە. جارىك دەمووت كە قىژەي
برا بچوۋكەكەم منى راپەراندى، چونكە من نووستبووم و كاتىش شەشى بەياني
بوو. رۇژىك دەمووت كە ھەستى خۇم بەرەۋ ئەۋ ژوورەي بردم و كەرەتى واش
ھەبوو كە دەمووت كە من خۇم پىشېبىنى ئەۋ شتەم دەكرد و بەتەۋاۋى چاۋەرپى
بووم. ئان و ساتى وا ھەبوو دەمووت كە ھەر چوارىيان پىكەۋە و لە يەك كاتدا
ھاۋارىكى شىتانەيان ۋەك دوۋكەلىكى دېندە لى بەرزبوۋەۋە، ھاۋارىكى وا كە
ھەموو مائەكەي دەلەراندهۋە. كاتى وا ھەبوو بەبى بىرکردنەۋە دەمووت كە من
خۇم كچىكى شومم و ھەچ كەسى بىەۋى ئازارم بدات توۋشى شتى وا دەبىت.
ۋەك دەبىنن، من ھەر جارەي جۆرىك لە گىپرانەۋەم دەستپىدەكرد كە لەۋەي
پىش خۇي نەدەچوۋ، ھۆيەكەشى ئەۋەيە كە ھەموو ئەۋ گىپرانەۋانە پاستن و

وہک شتیٰ بہیہکترییہوہ بہستراونہتہوہ و یہکتریش تہواودہکەن. بہلام جارئ زوہ ہەر زۆر زوہ باسی ئەو پروداوہ بکہم، ھۆیہکەشی ئەوہیہ کہ خودی ئەو بہسەرھاتہ بہجۆریکی سہیر و نہینی بہ چەند سەرہتایہکەوہ بہستراوہتہوہ کہ باسنەکردنیان ہەر بہتہواوی شہبەقیکی گہورہ دەخاتہ گیان و جہستہی پروداوہکە.

من ھەرگیز ناشتوانم ئەوہ بلیم کہ کامہ لەمانہ سەرہتای یہکەمینہ، کامہیانہ سەرہتای سەرہتاکان، کامیان بہدوای کامیاندا ھاتوہ و چ جۆرہ پەیوہندیہک لەنتوانیاندا ھەیہ و چ دانہیہکیان دەبیتہ کۆتایی. وەک دەبینن من ناتوانم تەنانەت سەرہتاکەشی دەستنیشان بکہم، ئیدی چۆن چۆنی ھیز و توانا و تاقەتی جیاکردنہوہیانم دەبیت. بہ چ شیوہیہک! چ سیحریک بۆ گێرانہوہی ئەو پروداوہ بہکاربھینم، ئەو پروداوہی ھەندی جار ھەر بہتہواوی دەمخاتہ گومانہوہ کہ راست بووہ و خەون نہبووہ، وشە کەمی و چۆن دەتوانی خەون بگێریتہوہ؟ پیم دەووتن کہ ئیمہ بۆیہ خەون دەبینن چونکہ ناتوانن بیگێرینہوہ، گەر وشە توانای ئەوہی ھەبوایہ خەون بگێریتہوہ، ئیمہ ھەرگیز خەونی گەرمان نہدەبینی.

دەستہ بەدەستہ، کۆمەل بە کۆمەل، بہ جلی رەش و شینہوہ دەھاتن بۆ سەرخۆشی لیکردنمان، بۆ دلدانہوہمان، بۆ پشتگیریمان. ئیمہ، من و برا بچووکہکەم، ھەر فریای ئەوہ دەکەوتین خەلک رایی بکہین. ئاخ بۆ ئەو برا بچووکہ نہگبەتہی من، لەو رۆژہوہ، لەو سەعات شەشی بہیانییہوہ، لەو چرکەساتہوہ کہ ھاواری کرد، ئیدی مانی گرتووہ و وشە یەک چییہ لە دەمی نایەتہ دەرہوہ. کەس نازانیت چییہتی!

«خۆتان خۆش بن، بہراست چی پرویداوہ؟ چۆن و لە کوین؟ کوا باوکتان، دایکتان، مامتان، برا گەرہکەتان، چییان لێھات؟ ئەمی کوا تەرہکانیان؟»

ئىدى منىش جامخانهكەم دەكردهوه و يەكەيهكە ئەو شتانهەم پيشاندهدان كه له‌دواى خۆيانه‌وه به‌جيان هيشتووه .

من هەرگيز له پرسياره سادەكانيان سلّم نه‌كردوه‌ته‌وه، بۆ نمونه كه دهيانپرسی كه‌ى روويدا؟ من دهموت «سه‌عات شه‌شى به‌يانى، من چومه ئەو ژوره‌ى كه باوكم و دايكم، مامم و كاكى لىبوو، كه ده‌رگاكەم كرده‌وه، كه‌سيانى لى نه‌مابوون. ده‌يانوت، باشه، ئەو ژوره بۆ واى ليهات؟ بۆ زه‌ويه‌كه‌ى شه‌قى برد و بۆ سه‌قفه‌كه‌ى له‌يه‌كتر تراز؟ په‌نجه‌ره‌كه‌ى بۆ نه‌مابوو؟ دهموت، نازانم! له‌وانه‌يه هيزىكى ئەفسووناوى، ره‌شه‌بايه‌كى تووره و شىتۆكه، گىژه‌لووكه‌يه‌كى سيحرباز هه‌موويانى ونكردبىت. پىم ده‌وتن: كه ئەوه‌ى من زۆر لى دلىام، ئەوه‌يه كه دايكم له سه‌قفه‌كه‌وه فرىوو، چونكه سه‌رپۆشه‌كه‌ى له درزى سه‌قفه‌كه‌ى گىربوو، من ئەوه‌ش ده‌زانم كه دايكم، خۆى سه‌رپۆشه‌كه‌ى نه‌بردبوو، به‌لكو بۆ منى به‌جيه‌هيشت. ئەم سه‌رپۆشه مېژوووه‌كى سه‌ير و پر نه‌يى هه‌يه، له‌وانه‌يه ده پشت زياتر دايكه‌كان بۆ كچه‌كانى خۆيانيان به‌جيه‌هيشتبى. دهموت: له‌وانه‌يه پىكه‌نينتان بىت و بلين، ئى خۆ دايكت چۆله‌كه و كوتر نييه... خۆ سارووخ نييه بفرىت بۆ ئاسمان. دهموت: نازانم! به‌لام دايكم هه‌ميشه ده‌يووت، كه نه‌نكم له‌سه‌ر مانگ چاوه‌رپى ده‌كات. هەر له‌و كاتانه‌دا كه له‌تېك له مانگ له ئاسمان ده‌رده‌كه‌ويت، ئىتر نه‌نكم داده‌نیشى و قاچه‌كانى شو‌رده‌كاتوه و چاوه‌رپى دايكم ده‌كات. دايكم ده‌يووت، كه منىش به هه‌مان شىوه، كاتى كچىكم ده‌بى، ده‌بىت سه‌رپۆشه‌كه‌ى بۆ به‌جيه‌هيلم و بچم بۆلايان. دهموت، كه باوكم و مامم له په‌نجه‌ره‌كه‌وه فرىندراون، چونكه سه‌بيله‌كه‌ى بابە و چه‌قۆكه‌ى مامم هەر له‌سه‌ر تاقى په‌نجه‌ره‌كه به‌جيمابوون. به‌پىكه‌نينىكى تال‌وه دهموت، جووته برا ره‌نگه چووين بۆ بیره خوارده‌وه، چووزانم! ئەى كاكه؟ دهموت؛ كه ئەو به‌داخه‌وه

چووه به ناخی زهویدا، چونکه تاکه پیلاویکی به درزی عهردی ژورره که وه به جیمابوو. سهریان بادهدا و پیکه نینیان دهات. دهموت، مافی خوتانه، چهند پیده که نن، چهند قاقای شیتانه بیئاگا فریده دهنه هه وای ئەم ژورره وه، چهندیکیش بزهی شهرمانه تان دئ، با بیئت، به لام ههر دهبی وا پرویدابیت. دلنه واییان ده کردین و به غه مباریه که وه دهیانوت، به لام ئەوان له وه ناچی مردبن، خو تهرمه کانیان نه دوزراوته وه، به لکو رۆژی له رۆژان بگه پینه وه. من دهموت: پروا ناکه م تازه ئەوان بینه وه، چونکه من دلم خه بهری دابوو که کهسیان دیارنامین. ههر له ئیواری ئەو رۆژه وه، که ههر چواریان له ژورری لای دلانه که کۆبوونه وه، ئیدی من دهمزانی که کارساتیک به پیه وه. باشه ئەوان له ژورره دا چییان ده کرد؟ بو ههر چواریان کۆبوونه وه؟ دهموت، باسی منیان ده کرد، دهیانوو یست سزام بدن. منیان بانگ کرد و پنیان وتم، که بجمه ژورره که هی خۆم و نه یه مه دهره وه، هه تا ئەوان گازمده کهن. ئیواریه کی درهنگ بوو، هه تا بلایی تاریک و غه مگین، من دلم له سه ر سه د لیده دا، دهمزانی که ئەوه دوا ئیواریه بیانبینم، بویه بو ماوه ی چهند چرکه یه ک سهیری سیمای شه کهت و تووره و ماندووی هه موویانم کرد، ده گریام، فرمی سک چاوه کانی خو شه کردبوو، ههر به نیگای تهره وه، من و دایکم، خواحافیزییه کی وشکمان له یه کتر کرد و هاتمه وه ژورره که هی خۆم. له په نجه ره که وه سهیری په نجه ره ی به په رده داپوشراوی ژورره که یانم ده کرد، ئەوان ببوونه کۆمه لئ تارمایی درنده به ناو یه کتریدا ده چوون. شتی سه یرم ده بینئ: قۆلی دایکم ده چوو به چاوی باوکمدا، لووتی مامم ده چوو به گوپچکه ی کاکمدا، تارمایی لایه کی باوکم و مامم تیکه لای یه کتر ده بوون و ده بوونه یه ک کهس. چه قۆکه ی مامم ده بووه سه بیله که ی باوکم. سه بیله که ی ده بووه چه ناگه ی کاکم. ئاخ! بو ئەو ئیواریه درهنگ وهخته! چ ئازاریکی هه بوو رۆحم! کیتان له مانه تیده گات؟ دهیانوت،

باشه بۆچی دەیانووئیست سزات بدەن؟ چیت کردبوو؟ هیچم نەکردبوو، تەنھا ئەو نەبێ کە کورپیکم خۆش دەوئیست. هەرچەندە ئەم جوۆرە دەستپیکە، ڕەنگە لە لای ئێو، دەستنیشان کردنیکی گرنگی سەرەتای یەكەمینی ڕووداوەکە بێت، هەرچەندە ئەو هەش دەزانم کە ئەم دێرە لەم شارە ی ئێمەدا نەشاز دیتە بەرگوێ، بەلام ئەمە ئەو کلیلە زیڕینە نییە کە هەموو دەرگاکانی ئەم ڕووداوە بکاتەو. ڕەنگە ئەمەیان پەنجەرەکی بچووک بێت، بەسەر ڕووداوەکەدا بڕوانی، بەمەرجیکیش ڕووداوەکە هەر لەو ناو نەبێت. پێم دەوتن، دەرگا و پەنجەرە هەرگیز نابن بەیەک، نە کلیل دەبێتە دەرگا و نە کلیل دەبێتە پەنجەرە.

دەستەیهک دەهات و دەستەیهک دەرپۆشت. دە کەس دەهاتن و چوارکەس هەڵدەستان و دەرپۆشتن. منیش جامخانەکەم دەکردەو و یەكەیهکە شتەکانم بۆ ڕووندەکردنەو. جامخانەکە لای ئەوان ببوو تەلەفیزیۆنیک هەر سەیریان دەکرد، لای منیش دوا مەنزڵگای بیرەوهرییه تالەکانی مائی خۆمان بوو. پێم دەوتن، ڕەنگە لەلاتان سەیربێت، کە هەموو تەمەنی ئەم کەسانە ی کە لەم مالدە ژیاون و دەژین لەو جامخانە بچووکەدا جیگە ی بێتەو. دەمووت، سەیری تەنیایی من بکەن دەیبینن؟ گەر باسی تەنیایی خۆمتان بۆ بکەم هەمووتان دەتۆقین. خۆم بۆنە دەگیرا و دەگریام، ئەوانیش دلخۆشیان دەدامەو. دەمووت، من منداڵێکی گەورە و پیرم... تازە بە ئێو ژیر نابمەو. دەیانووت، کچی باش! دەتۆ واز لەم گریانە بەیخە و باسی ڕاستی ڕووداوەکەمان بۆ بکە. دەمووت، مەبەستان لە ڕاستی ڕووداوەکە چیه؟ باسی ئەو کورپەمان بۆ بکە کە خۆش دەوئیست و ئەم کارەساتەشی بە دەمەو هات.

لە ڕاستیدا زۆر، هەر زۆر زەحمەتە باسکردنی بوون و سیما و ڕۆحی ئەو کورپە، چونکە دوا ی تەمەنیک لە پەيوەندی نەینی هەردوو کمان، ئیستا من لەو بڕوایە دام کە ڕەنگە ئەو پیاو، هەر بەتەنیا دروستکراوی خەیاڵ و ئەندیشە ی

من بیت. خهونه ته نیاکانی من رایانکی شایبته ئەم دونیا جه نجاله وه. به هانهیه کی پر ناچاری و درۆیه کی پیروزی بیرکردنه وه کانم ئەویان پیکهینا بیت.

پینج کهس زهنگیان لیده دا و دادنه شتن. سێ کهس تهوقه یان له گه له ده کردین و ده رویشتن. منیش جامخانه کهم ده کرده وه و یه که یه که شته کانم بۆ روونده کرده وه.

ئێستاش دواى مانگیك له به خیرهاتن كردن و راییکردنی خه لکی، ئەو خه لکه ی که به شیوه یه کی نهینى و نهوسن و سهیر له و پروداوه و رووکابوون، گه شتوومه ته ئەو برۆایه ی که ههتا زۆرتر باسی ئەو پروداوه و لق و په له کانی بکه م، زیاتر و زیاتر لێی دوورده که ومه وه. ههتا قوولتر به دواى نهیئیه کانیدا بکه ریم، دهست به تالتر ده گه ریمه وه. گه ر بێتو ئازاتر وه لامی پرسیاره کان بده مه وه، بێ وه لامتر ده مینمه وه. له راستیدا سه رنه که وتنی من له گێرانه وه مدا بۆ ئەو پروداوه، هه ر به ته نیا ناگه رپته وه بۆ لاوازی تابیرکردنم له خه ون و دونیا و په یوه ندی و دیارده ئالۆزه کان، به س ته مه لیم نییه له یاریکردندا به زمان، هه ر ئەوه ش نییه که من به جوړیک له جوړه کان سه ره تاکه یم بۆ ده ستنیشان ناکریت، به لکو رهنگه زیاتر هی ئەوه بیت که هه ر کوچه ی دێرێک داگیرده که م بۆ نزیک که وتنه وه م له و کوۆشکی پروداوه، چه نده ها شه قام و کوۆلانی ترم لێ دوورده که ونه وه. هه ر وشه یه ک که وامده زانی ده بیتته کللیک بۆ کردنه وه ی کوپره ده رگایه ک، به هه زاره ها ده رگای نه بینراو به پرومدا داده خران. پێیان ده وتم، ئەوه تۆ باسی چی ده که ی؟ ده مووت، ئەو پروداوه وه ک جه سته یه کی سه ربه خو وایه، ناتوانم ئەندامێکی ئەو له شه بگرم و به ته نیا باسی بکه م. ده ستی باس بکه م، چا و دل و روچ و گیانیم لێ زویرده بی، هه ر به ته نیا دل بگرم و بیکه مه تابلۆیه ک و بیخه مه چوارچیوه ی باسکردنمه وه، نه قژ ده مینێ،

نه گويچكه، نه بيره وهی، نه جله جوانه كانی، قسه كانی، جوولانه وهی دهسته كانی، نه شنهی هه ناسه كانی، نه ئاخ و ئۆفی... نه خه ونه كانی... نه نازاری قوولی نیوچاوه كانی. گيژه لووکه ناکرئ به گيژه لووکهی بچووک بچووکه وه... ته پوتۆز دابهش ناکریت، زهمه ته باسکردنی ده ریاپهك له ماسی سه رئاوکه وتوو، كه مردوون و له گه ل هه ر ماسییه كیشدا یادگاری خۆت هه بیته... زهمه ته.

هه ندیکیان، هه ر زۆر به توو ریهی، بی خوا حافیزی ده رپۆشتن، هه ندیکی تر به بی ئه وهی له ده رگا بدن، ده هاتن و به پتوه ده وه ستان. پیم ده وتن، له راستیدا من ئه و کورهم زیاتر له خه ونه كانمدا بینوووه. ده مووت، جاریکیان له خه ونیک، له خه ونه كانمدا پتکه وه بووین. من له خو شیاندا ده گریام، ئه و ده یووت، ئه و بارانه چ وه رزییه له چاوتا ده باریت؟ كه ژیر ده بوومه وه ده یووت، مه یمون! ئه م هه موو گیلایه وه ریوانه چۆن کۆبکه مه وه! ئاخو پیم بلئ ئه م هه موو یا قووته ئاویانه چی لیبکه م! پتده که نیم و ده مووت ئه وه یان گرفتی خۆته. ده یووت، تو سه یری ئه و هه موو بالنده کۆچه ری و بزێوانه ناکه ی، ئه مانه هی گه رمیانن یان کوپستان، ده مووت، هی هیچیان. ده یووت، ئاخو ئه مانه ده بی ناویکیان بو بدۆزینه وه چونکه نه بریایان به قه فه ز هه یه، نه به ئاسمان... نه به سه ره به ستی و نه به درهخت و نه به هه تاو و نه به ماچ و نه به باران. وتی، من ئیستا دیمه وه. من به ته نیا مامه وه. له گه ل په پوله كاندا به باران خو م شت، په لکه زیترینه هینده نریک که وتبووه وه لیم، دوو سی رهنگمان له گه ل یه کتردا گۆرییه وه، له گه ل که رویشکه كاندا چاوشارکیم ده کرد، که تینووم ده بوو، بینم ده نا به شه ونمی گو له كانه وه، له گه ل سنه ویه ریکی پیردا، به مازو کانی هه لمه قومان ده کرد، که لیم برده وه، خو ی راوه شاندا و نو قمی کردم له مازوودا. له پر خه به رم بووه وه، سه یرده که م هه موو به سه ر سه رمه وه هه په ساون و دایکم

دهگری، لهخوشیانا پری پیاکردم و ماچی کردم. وتم ئهوه چی پرویداوه؟
 وتیان، کچی! ئهوه تۆ ماویت؟ زیندوویت؟ وتم: بۆ؟ وتیان که ئیمه دوو رۆژی
 تهواوه خه بهرت دهکهینهوه و بهئاگا نایهیتهوه، دوو جار بر دوومانى بۆلای
 دوکتۆر. دهیانوت بووراوتهوه، یان نووستووه، مهترسن دلی زۆر خیرا لیده دا.
 چهند جاریک به ئاو دهموچاومان تهپرکردوویت، بۆنمان کردووه به لووتندا،
 دست و قاچمان بهرزکردوویتهوه، چاره ی نه بووه... چهنده ها پروپیریتژن
 هاتوون و دوغایان خویندووه بهسهرتا... دوو جار ان لهپی دهستان
 خویندوویتهوه... یهک بار پارهمان له فالچی و غهیب دۆزهکاندا سهرفکردووه،
 کهس سهری لهم بوورانه وهیه ی تۆ دهرنه کردووه، دایکت به دهیه ها قاوه ی لهم
 دوو رۆژدا خواردۆتهوه بۆ قاوه گرهکان. تهنروستی ههر بهتهواوی تیکچووه.
 منیش خه ونه کهم بۆ گتیرانه وه. کاکم شهقاراللهیه کی لیدام... دایکم گریا و به
 سهرپۆشه که ی زوو چاوی دهسری... مامم زوو زوو چهقۆکه ی پيشان
 ده دام... باوکمیش لهسه ر خه ونه کهم سزای دام و تا ههفته یه که نهیه یشت
 بخه وم. به لام هه موویان بهه له دا چوون، چونکه ئه و کورپه له هه موو شوینى
 له گه لندا بوو... له ژوریک له ژوررهکانی دلمدا خۆی هشاردا بوو. ههندي جار
 ماسی سوورده کرده وه. به هه چ لایه کدا دهچووم... بۆنى ماسیم لیده هات...
 دایکه کلۆله کهم چهنده ها بۆنى گرانبه های بۆ کریم... ده موت دایکه پیویست
 ناکات سوودی نییه. له هه موو شوینى پيشان ده وتم: ئه وه چیه ماسیت
 خواردووه؟ ده موت: نه خیر، یه کی له دلمدا یه و ماسی سوورده کاته وه.
 ئه فسوس، پیم پیده که نین چونکه له من زیاتر کهس ئه و دووکه لی
 خۆشه ویستییه ی نه ده بینى که له دلمه وه هه لده ستا.

له ده رگیان ده دا و به پیوه ده وه ستان. هۆله که و هه یوانه که پرپوو یوو له
 خه لک. له په نجه ره کانه وه سه یریان ده کرد و گو ییان ده نا به شووشه

ساردهکيهوه، منيش جامخانهکهم دهکردهوه و شته بهجيماوهکانم بۆ
پووندهکردهوه. دهيانووت: کهواته ئەو کورپه، بهس تهنها له خهونهکانتا
ههبووه، بوونیکي راستي نهبووه؟

دهمووت نازانم! چيتان پي بلیم! ههندی جار دههبيني لهناو کتیبهکانمدا
دههاته دهرهوه... لهبهردهممدا قوت دهبووهوه. لهناو ئاوینهکهمدا دادهنيشت.
ههندی جار دهستی دهکرده شانه، جاري تر به تهوقه و قردیله. جاريکیان
لهسه سفرهکه لهگهلماندا دانيشت و له خواردنی قاپهکهی منی دهخوارد...
دايکم سهپریکی کردم و وتی: کچم وا زوو نانهکهت تهواوکرد. به هیواشی
بيخۆ، تۆ کچی. من برپوا ناکهه، ئەو بهس بهتهنيا کورپی ناو خهونهکانم
بووبیت. چونکه زۆر کهس ئەويان لهگهڵ مندا بينيووه، بينيوويانه کاتي
پياسهمان کردوه. چهند له هاوړیکانم پرسياريان لي کردووم وتوويانه ئەو
کورپه کي بوو لهگهڵتا پياسهه دهکرد و زوو زوو پهنجهکانی نوقم دهکرد له
قزتا؟ زۆر کهس گوپيان لي بووه که گۆرانی بۆ ووتووم. وتوويانه ئەوه بهراست
کتیه گۆرانی دهلي؟ منيش دهمووت، هيچ نيهه، ئەوه ههندی جار له دلمدا باران
دهباريت.

پيم دهوتن: لهو رۆژهوهی ئەو کورپه هاتۆته ژيانمهوه، ههموو شتی لهلام
گۆراوه... چاوهکانم له چاوی ئاسایی ناچن. چاوهکانی جارن نين و شتیکی
ترن. ئەو بوو بهههزارهها مانای تازهی بهخشی به گيانم... به رۆحم... به
ههستی شيوووم... به ههناسهکانم... به دوودی و خهونهکانم. من ههريگيز
نهمدزانی که ئەم دلێ چکۆلانهيهی من، هينده بۆی ههيه گهوره بيت، باران
تيايدا بباريت... گيلاس چهکهربکات و کهستانی بوهریت. ههتاو بهوه ههموو
سيحری سووتان و پروناکيهوه تيايدا ههلبکات... ئاسمان ببیتته سهقفی و
خۆشهويستی به دهرگا و دلنيايش به پهنجهرههه. خۆشی له ژووړیک له

ژوورەکانی دڵمدا ماسی سووربکاتەوہ .
بەلام ھەر زۆر دڵم بەوہ خوشە کە جارێ زووہ... ھەر زۆر زووہ باسی ئەو
پووداوہ بکەم. ئەوانیش ھەر دەھاتن و دەپۆشتن، منیش جامخانەکەم بۆ
دەکردنەوہ و یەکە بەیەکە شتەکانم بۆ پووندەکردنەوہ .
کۆتایی شوبات - سەرھتای مارت
٢٠٠٠

* لە گۆڤاری (پامان)دا بلاوکراوہتەوہ، مانگی حوزەیرانی ساڵی «2001».

كۆڭۈنسى تەنباكان

لهکاتی که وتنه که دا، ههردوو دهستی خستبووه سهر دهموچاوی، لهوه دهچوو گریابیت، پیدهچوو ویستبیتی فرمیسه که بهستووکانی چاوانی بتهکینیت که وهک دوو چلوورهی لاواز و بنیست له پیلووکانییهوه تا پرومهتی داچهقیووی شوږبووونوه. لهوه دهچوو فریا نهکهوتبئی ئهوه دوو هیشوووه فرمیسه، لهوه دارمیوانهیی برژانگی لی بکاتهوه.

من خۆم که یهکهمجار بینیم، نهمزانی دهبی ئهوه یهکی بیت و ئاوا بهو شیویه کهوتبیته ژیر قورسایی جهستهی بهفرهوه، یان کونجیکی گهرم و گوری لهسهرما بو خوی دروستکردبیت. لهوه دهچوو رهقبوو بیتهوه، چونکه من که ههر زور زوو بهیانیهکهی به کۆلانهکه دا رویشتم، ئهوه کۆلانهی که من ناوم ناوه کۆلانی تهنیاکان و توش به گالتهوه پیی دهلیت کۆلانی زوگورتیهکان. شتیکی گرمۆلهم له چهقی کۆلانهکه دا بینی که نهمدهتوانی ههستی پی نهکهم. نهدهبوو، نهدهکرا ههروا بهناسانی لیی رابکهم. له بهفریک دهچوو له روچیدا نهینیهکی هشاردابیت و لهترسی ئهوه و لهسهرمادا گرمۆله بوویت، چونکه سهرمای ئهوه بهیانیه له سهرمای هیچ بهیانیهک و زهمانیکی تر نهدهچوو. ههرچهنده دونیا بهتهواوی پروناک نهبوو بووهوه، بهلام ئهوه شته گرمۆلهبووهی چهقی کۆلانهکه ههر دهبیندرا. جا ئهوه کهی پهیهندی به یاساکانی بینین و

نه بېنینه وه هه بوو؟ کوا ده چوو ژیر ده سه لاتی تیشکی رووناکي و کوئترولی
قه دهری تاریکیی هه وه؟ نه شت بېنیا یه، هه ست پئی ده کرد. هه ستیشت پئی
نه کرد بایه، به هه زار و یهک گوچکه، گویت لئی ده بوو. گهر ئه وهش نه بوا یه،
ئه وا ده ستیکی نه پئی و سه یر ده یردیده به رده می. من نه مده زانی نه پنییه که له
سه رما که ی ئه و به یانییه دا بوو؟ له سروشته وه هه لقوو لآ بوو؟ یان له لاشه
چه قیوو هه که ی چه قی کو لآن؟

من، سه ره تا خه یالم هه ر له لای سه موونه کانم بوو که هه لمیان لئی
هه لده ستا. هه ر بیرم له وه ده کرده وه که به زووترین کات ده رگا کانم لئی بکرینه وه
و بیانفرۆشم، که چی ئه وه ی جیگای داخی گرانم بوو، یه که مجار بوو هیچ
که سه ئی نه یهت به ده نگ و هاوارمه وه، نه فری به بۆن و به رامه ی
سه موونه کانمه وه. به تاییه تی له م کو لانه دا، کو لانی ته نیاکان. وهک خۆت ده زانی
مشته ری چاکم هه یه که هه موو به یانییه ک وهک له سه ر ناگر دانیشتن،
چاوه رپیم ده که ن. هینده هاوارم کرد، هیندهم ووت: «سه موون... ئه وه سه موونی
گهرمه... سه موون»، خه ریک بوو قووړگم بیته ده ره وه. نه خیر، که س ده رگای لئی
نه کرده وه... که س نه هات به لامه وه... نه فه ریکیش چیه چاوه رپیم نه بوو. کو لانه و
کو لآن هه ر ده گه رام. یه که م ریواری نامۆی ئه و به یانییه سامناکه بووم که
به فره که م وهک قووړیکی سارد و سپی ده شیللا. له سه رما و هه ستی ته نیایی و
نه فرۆشتنی سه موونه کاندا ده له رزیم. چاوم گیړا و که سم نه دی. نازانم بۆچی
خۆم کرده وه به کو لانی ته نیاکاندا... ئه و کو لانه ی که ئه وی لئی بوو. وا هاته
به رگویم که له و کو لانه وه بانگم ده که ن. نه خیر، نه ک وا هاته به رگویم، ئه مه
تابیریکی هه لیه، چونکه به راستی یه کئی بانگی کردم. یه که مجار که سم نه دی.
چاوم گیړا و له به فر زیاتر، هیچ مشته رییه کم نه بوو. ئاخر که به فر ده بارئ،
هه موو شوینی له یهک ده چی. زور به زه مته کو لانه که م ناسییه وه و به

شانازی و خه والوووه چاوم دهگیترا و خه یالم هر له لای سه موونه کانم بوو، که چی کهس ده رگای لی نه کردمه وه. ئەئی ئەوه کی بوو بانگی کردم؟ خو من دهنگی یه که به یه کهی ئەو که سانه دناسمه وه که لهو کۆلانه دا بانگم دهکن و سه موونم لی دهکرن. به لام ئەو دهنگه غه ریب بوو، ئاواز و مؤسیقا کهی به پوچی ئەو کۆلانه نه شان بوو. کۆلانه کهم بری و ویستم پیچی بکه مه وه بو کۆلانیکی تر، که چی دیسانه وه دهنگه که زرنگایه وه. منیش ههروهک عه ره بانچییه کی تووره سه د ئەسپ رامکیشیت، ئاوا خۆم پیا کرده وه، شتیکم بینی له چه قی کۆلانه که دا گرمۆله بوو بوو. من گویم پی نه دا، چونکه خه یالم هر له لای سه موونه کانم بوو که تا ئەو کاتهش هر هه لمیان لی هه لده ستا، بو کوئی ده چووم، قاچه کانم هر ده یان برده مه وه سه ری، هه موو ریگه یه کی ئەو به یانییه، به شه قام و کۆلانه کانییه وه هر ده چوو وه به رده می ئەو شته گرمۆله بووه. یه که مجار وام زانی ئەوه لاشه ی ئەسپیکی توپیوو، که له دل ره قی و زولمی زوری خاوه نه که ی هه له اتوو و به فره که ی ئەم شه و دایپوشیوو. من زور گویم پی نه دا، ئاخه به و به یانییه زوو و به و سه رمایه ی که قه پالی ده گرت له جه سته م بو ده بی بجم به لای ئەسپیکی له ده ست چوو وه؟ به لام که به ناسته م لی نزیك بوومه وه، دوو جیگاده ستی چکۆلانه م بینی که له ناو به فره که دا به جیمابوون، له جیگاده ستی مرۆف نه ده چوون. شتیکی تر بوون، جوان و بوئدار و سه رنجراکیش، به شیوه یه ک که ئەو هه موو به فره ی که به سه ریدا باریبوو، نه یه توانی بوو جیگا که ی پرېکاته وه. رهنگه بروام پی نه که ی ئەگه ر بلیم که کلووه به فره کان کاتی نزیك ده که وتنه وه له و دوو جیگاده سته، خو یان لی لاده دا.

من بینیم، به م دوو چاوه بی که لکه ی خۆمه وه بینیم، دوو جیگاده ست وه ک یاقووت و پشکو و چاوی پشیله ی شه وان ده بریسکانه وه، له وه ده چوو که یه کی

ویستبیتی لاشه که دهر بهینئی و بهرزیکاتهوه، به لام بۆی نه لواوه. تووره که
 گهرمه کهم له ناو به فره که دا دانا و به دستکیشه شر و دراوه کانم که می که له
 به فره کهم لادا، جا زانیم که ئەمه ئەسپ نییه به لکو لاشه ی یه کی که
 ره قبووه ته وه. که جیگا کهیم زیاتر کران، پشتیم بینی. یه که مجار وام زانی
 سه رخۆشیک شه وانه و له به دمهستی خه ویک قو لدا یه، زۆر ئاسایشه که له و
 کۆلانه دا سه رخۆشیک بینی. چونکه عاره ق فرۆشیک ته نیا له وئی دهژی که
 یه کی که له مشتهرییه کانم. جا خۆم لی گیلکرد و که می که دوور که وتمه وه. ههر
 سهیری ده رگای ماله کانم ده کرد، چونکه من خه یالم ههر له لای سه موونه کانم
 بوو که بیتاگا لای لاشه که وه، له سه به فره که به جیم هیشتبوون. جا به ناچار ی
 گهرامه وه، تا تووره که که هه ل بگرمه وه و بیده مه وه به کۆلما. به لام له و
 چرکه ساته دا ئیستیکم کرد و بیرم کرده وه که رهنگه ئەمشه و کوژر بیت و ههر
 له ویدا گۆرکیان بۆ هه لکه ندبیت و کتلیشیان له به فر بۆ دروستکرد بیت.
 ئەمش زۆر دوور نییه، به تاییه تی که له و کۆلانه دا زیوانیک ته نیا دهژی، که
 چند مانگی که هاتووه ته ئەم گهر که و یه کی که له مشتهرییه هه میشه ییه کانم.
 به لام که زیاتر لئی وردبوومه وه، سه یرم کرد، هیچ خوینیک پیوه نییه، جا
 بریارمدا بیخه مه سه ر پشت هیچ نه بی بزانه مردووه یان ماوه! گهر مردووه،
 کییه و چۆن؟ ئەگهر نا، به لکو سه مونیکم لی بکریت چونکه من خه یالم ههر
 له لای سه موونه کان بوو. به ههر جوړیک بوو وه رمگی را، جهسته ی به ستبوی.
 جا زانیم که ئەم لاشه یه، ئەم له شه ماندووه زیندوو نییه و یه کهم مشتهری
 خوین گهرم و چاو گهرمی ئەم به یانییه سارده ی من نییه. زۆر ترسام و به
 چند لۆقی که خۆم دوور خسته وه، موچرک له سه ر موچرک وه که گویزان
 جهسته می قاش قاش ده کرد. سه یربکه چۆن مه رگ مرۆقه کان له یه کتری
 دوور ده خاته وه؟ چۆن له یه کتریان ده ترسینئی و رۆحیان به یه کتر نامۆده کات؟

لهه مانکاتیشدا چۆن چاره نووسه کان به یه کترییه وه گریده دات؟ به لام ئه وهی منی برده وه لای، ئه وه بوو که سیمایم نه بینیبوو، چونکه هر دوو دهستی خستبووه سهر دهموچاوی، له وه دهچوو پیش ئه وهی مردبیت و رهقبووبیته وه گریابیت. به وه دهچوو پر بهم دونیا به هاواری کردبیت، چونکه ده می کراوه بوو. سهرتا دم کراوهیی ئه وه هیچ شتیکی ئه وتۆی لام نه وروژاند، چونکه من خه یالم هر له لای سه موونه کان بوو. بیرم کرده وه و له دلی خوئدا وتم که رهنه گه پیش ئه وهی رهقبووبیته وه، باویشکی دابیت و توانای دم داخستنه وهی نه مابیت. دووهمجار وا هات به خه یالمدا، که رهنه گه هاواریکی شیتانهی کردبیت و داوای یارمه تی کردبیت، جا کی به دهنه گ کیوه دهچی؟ بی ئاوات مابیته وه و ئه و بی ئاواتیه ش تیکه لای سهرما و به فره که بووبیت و پیکه وه به و تاریک و روونه زه فهران پی بردبیت. یان رهنه گه له شتیک واقعی ورمابیت و به سهریا رۆحی به ستبیتی. سیمایه کی هه میشه واقورما و له م شار و له م زه منه دا، ئای چه نده ئاساییه. چواره مجار وتم کوره بۆ ئه وه نده من ره شبین بم، رهنه گه بۆ خوئی له ناو به فره که دا گۆرانی وتبیت و به سهریا رهقبووبیته وه. ئای چه نده خوئشه به دم گۆرانی وتنه وه بمریت. به لام دواپی که ناو ده میم بینی، پرپوو له به فر، به فره که م لایرد سه یرده که م هه موویم بۆ لانا بریت، چونکه سه هوئیکه گه وره ی له دمدا بوو، چه په سام. یه که مجار وام زانی برسی بووه و وه ک شیت به فره که ی خواردوو، ئه منه نده ی خواردوو تا گه ده ی شوینی نه بووته وه، جا له قورگ و ده میا ماوته وه. دووهمجار وا هات به خه یالمدا که رهنه گه رشابیته وه و له و کاته دا یه کسه ر گه ده ی به ستبیتی و له ویشه وه به ده ماره کانی خوینیا گه یشتبیته دلی. جا که دل به ستی چی ده مینیته وه؟ به لام هر زوو وازم له و خه یالانه هینا، چونکه من میتشکم هر له لای سه موونه کان بوو که تا ئه و کاته ش هر هه لمیان لی هه لده ستا.

راستییه که هیت لی ناشارمه وه، من ئه و کاته ترسیکی شیتانه چوو
رۆحمه وه، ترسیک له و ترسانه ی که له چرکه یه که له چرکه کاند، له ساتیکی
ناوختا له ساته شیته کاند هیچ مرۆفیک بهرگه ی ناگریت. ترسیکی وا که
نه که تنها مائی دلنیایت لی دهشیوینی، به لکو له یه که کاتا دیواره کانی وه که
بوومه له زه یه کی ناوخت و نابه دل به سه رتا ده رمیت و سه قفه که ی ده ته پیت و
زه وییه که ی شهق ده بات و په نجره و ده رگا که ی وه که تیر له سیمات ده چه قن
به جوریک، که له شی تو له گه ل به رده خاشبووه کاند، سیمای تو له گه ل بویه ی
سووری دیواره که دا، هه ناسه ی به جیماوی تو، له گه ل ته پوتۆزی ئه و ناو دا
زه حمه ت ده بی جیا کردنه وه یان له یه کدی... زه حمه ت ده بیت. ئیستا که ش که
ئه مه ت بۆ ده گێرمه وه، ئه و ترسه له رۆحم جیا نه بووه ته وه و لیم نابیته وه. ئاخر
ترسی وا له ژیاندا تنها یه کجار روو ده ات، ترسیکه که یه کجار دیت و ئیتر
بۆ هه تاهه تای شوینی قوول قوول له نیگا و چاواندا جیده هیلی و هه لده که نی
و دروست ده کات، چونکه هه ردوو دهستی له سه ر ده موچاوی دانابوو، به وه
ده چوو که شه رمی کرد بیت به و شیویه و له و ته نیاییه دا ره قبوو ته وه و چه زی
نه کرد بیت که س بیناسیته وه و نه یوسیت بیت که س چاوه کانی ببینیت نه وه کو
پاشماوه ی ئه و شه رمه خنکاوه ی تیا ببینیت.

زۆر هه ولما دهسته کانی لابیهم و سیمای ببینم. بۆم نه کرا، هه ردوو
دهستی به سته بووی، له سیمای نه ده بوونه وه، ده تووت به که تیره و سیکۆتین
پیوه ی لکاوه. من له و کاته دا به هیچ جوریک نه موست بۆ لابر دنیان هیز
به کار به ییم، چونکه ترسام دهسته کانی هه لبوهرین و له دواییدا هه ر ئه م دیمه نه
بی ئاگا بئایته خه ونه کانم. له وه رۆحم چوو بوو که له کاتی راکیشاندا هه ردوو
دهستی بینه ده ره وه به ده ستمه وه، چونکه هه مو چه سته ی به سته بووی، هه ر له
لاشه یه که ده چوو له چاخه سه هۆلینه کانه وه له ویدا به جیما بیت.

من، لهوکاته سهخته دا نهمدهزانی چی بکه م و به فری کوئی بکه م به سهر
خوډا . ویستم به جیی بهیلم چونکه من خه یالم هر له لای سه موونه کان بوو
که تا ئه و حه له ش هر هه لمیان لی هه لده ستا . له پیر خه یالیکم بۆ هات و
توره که گهرمه که م له سهر دهسته کانی دانا ، له سهری په نجه کانییه وه تا
ئانیشکی ، چهند جاریکی زور لیم خشاندن... هینام و بردم . ماوهیه کی پیچوو
به ریدان و که میک خاوبوونه وه ، جا توانیم هه ردوو دهستی له سهر دهموچاوی
لاببه م ، به لام ئاخ ! خوژگه م به خوژگه ی خوا ئه وه م نه کردبایه ، چونکه سه ره تا ،
من دهموچاویم نه بینیبوو ، خه یال و هوشم هر له لای دهسته کانی بوو ، مه چه ک
و قوئل و په نجه و نینۆکی ، هینده سپی بوون ، سووراویان تیا نه مابوون ،
به ئاسته م له گه ل به فره که دا بۆم جیاده کرانه وه . زور به زهیم پیا هاته وه و
دهستکیشه کانی خوډم داکنند و کرمنه دهستی ئه و ، ئاوپیکم له سه موونه کانم
دایه وه ، چه شنی ئاوردانه وه یه ک له رابردوو ، له مندالی ، له شتیکی به سه رچوو ،
چونکه من خه یالم هر له لای ئه وان بوو ، دواپی داچله کیم و بیرم که وته وه که
من ئه و هه موو هه ولهم داوه بۆ ئه وه بوو که دهسته کانی لاببه م و سیمای ببینم .
جا یه کسه ر بی ئاگا سه ریکم به رزکرده وه و بۆم روونبووه وه ، که پیش ئه وه ی
ره قبوو بیته وه گریاوه ، چونکه من دوو چلووره ی به ستووم بینی وه ک دوو
سیگاری بی فیلته ر ، له پیلوو ه کانییه وه تا روومه تی داته پیووی شوږبوو بوونه وه ،
له وه دهچوو پیش مردنی فرمیسه که کانی به ستبیتی و ئه ویش ویستبیتی
لیانیکاته وه ، به لام نه یتوانیوو . چونکه من خوډ هه ولتیکی بی سنورم دا بۆ
لیکردنه وه ی ئه و دوو چلووره باریکه ی که وه ک دوو سووژن چه قیبوونه
ناوچاوی . من له وکاته دا نه مویست زیاتر ئازاری بده م ، چونکه ئه گه ر لیم
بکردنایه ته وه ، ئه و برژانگه کانیشی له گه لیا هه لده که ندران ، یاخود هه ردوو
سوډمای چاوانی وه ک دوو هه لماتی کوښوو به دهست ئه و چلووره باریکه وه ،

به دهستمه وه دههاتنه دهره وه .

به لام وهستا گيان! ليم ببوره! نه گهر راستيت پي بلیم له نیش دهرمه که .
من هه موو کاتیک سه موونه کانم بۆ فرۆشتوویت... به زیاده وه فرۆشتوو من و
دریخیم نه کردوه . گهر له نیش دهرمبکهیت، من نیتتر هیچ کاسبییه کی تر نییه
بیکه م. خوویه کی سه یرم به م چاره نووسه ره شه و نیشه سه خته و ناله باره ی
تووه گرتوه . ناخر به یانیان زوو، به و سه رمایه ی که ناژه له درنده کانی
دارستانیش ده ته زینیت و تووره و که لله یی ده کات، من تووره که ی پر له
سه موونه کانتم خالی نه کردبایه ته وه، نه ده گه رامه وه به رده مت. تۆش بسکه ی
سمیلت ده هات و فلس فلس حیسابت ده کردن و شتیکی که م و چه ند
سه موونیکی سارده وه بووت ده دامی و به زهرده خه نه سه هوئینه که ته وه که هر
له ره شه بای به یانیانت ده چیت. ده تووت: «به یانیش وه ره وه». ئی خو من
گلاروم نه گرتوه، کۆلان به کۆلان ده گه ریم تا سه موونه کانت بۆ بفرۆشم. گهر
بژیوی ئەم ژیا نه تاله نه بی، کی به رگه ی ئەم به یانییه تاریک و ساردانه ی تۆ
ده گریت؟

ئای وهستا! تۆ به س به ته نیا له به رده م ته نووره دم به ناگره که تا ده وه ستیت.
ره نگه بیرت چوو بیته وه سه رما چییه؟ ته زین خه لکی کوئییه و که ی وه ک
پله نگیکی بریندار و برسی شالوت بۆ ده بات؟ چۆن ده بیته گوێزان و
قاشقاشت ده کات؟ گهر ده زانی، ته نانه ت به هاوینانیش، به یانیانی ئەم شاره
دۆزه خه هر سارده . ره شه باکانی وه ک ده رزی به گیانتا ده چه قن. به لام له گه ل
ئه وه شدا، من ده زانم که ده بیته هر سه موونه کانت بفرۆشم. من ده زانم که
ده بی خه یالم، هه ست و هویش و رۆحم هر له لای ئەوان بیته و هیچی تر. به لام
راستییه که ی ئەوه یه که من له وساته دا، له به رده م ته رمیکی ناوا غه مگین و
جیه یشتوو دا، ته رمیک که «شه» به دلخۆشییه وه به ته مابوو بیداته ده ست

بهیانی، هەر بۆئەوهی لهکۆلی بیتهوه، ههرهسم هیئا و سهموونهکانم بیئاگا له خۆم و له دنیا. له سههما و تهزین و بهدبهختی و سهسهختی لهبیرکردن و هەر لهسهه دهستهکانی مابوونهوه، چونکه من لهو چرکهساته دژوار و سهیرهدا خهیاڵم هەر لهلای ئەو دوو چلووره فرمیسهکه بوو که وهک دوو گوێزه ساوای باریک و سپی رهگیان له چاوهکانیدا پهخشکردبووهوه و زۆر بهقوولی چهقاندبوو. نهمدهزانی ئەو تالە مولووله خوینانه هی چاوی ئەون یان رهگی چلوورهی فرمیسهکه بهستووی چاوانی غهگیان و واقورماوی ئەو. ئای دهتوت ماسییه و لهناو بهفردا نووستوو،

وهستا گیان! شتیکی ههیه که من کاتی خۆی پیم نهوتوویت، هەر لهبهه ئهوهش بوو که ئەمهم به عهیب لی وهرنهگریت و ئەم ئیشهم پی ببهخشیت. ئهویش ئهوهیه که من خۆم چاوهکانم ئاودهکهن کاتی که سههما و رهشهبا و بهفر بیت. من هەر دهبی زوو زوو فرمیسهکهکانی چاوم بسپرم که هی گریان نین بهلکو هی سهرمای بهیانانن. که چاوانیشم ئاودهکات، ئیتر هیچ شتیکی بهباشی نابینم. ههموو موشتهرییهکانم لی دهبه تارمایی سهیر سهیر، ههروهک تارماییه سهقهت و جوړبهجوړهکانی ناو خهونهکانم. جاری وا ههبووه که عهموودی چهقیووی ناو کۆلان و شهقامهکانم لی بووته موشتهری. من ههیشه بیرم لهوه کردووتهوه که تۆ بلیی رۆژی بیت و فرمیسهکهکانم بیانبهستی و منیش ههولبدهم لییان بکهمهوه و لهوکاتهدا ههردوو گلینهی چاوانم وهک دوو دهسهکه لای سههۆل بکهونه خوارهوه و وردوخاش بن. جا چونکه من ههیشه خهیاڵم هەر لهلای سهموونهکانمه، توورهکهکهم تاقه بهدبهختی و شادی و هاوری تهنیایی بهیانانی منه، بۆیهکه ههیشه پیم دهوتیت وهستا سهموونهکانت لهسهه چاوانم... مهترسه دهیانفرۆشم. راستم دهکرد، ههیشه دهخسته سهه چاوهکانم تا فرمیسهکهکانم بسپرم و چاوانم

گه مېکه مه وه. که ده شگه رامه وه به رده مت، تووره که که ت لئ وهرده گرتم، پیت سهیر بوو، نه تده زانی بؤ وا ته ره. سهیریکي چاوه کانت ده کردم، ده تووت چاوه کانت سوور سوور بوونه ته وه و خوینیان تیا تیزاوه. برؤ کورم! که میک بخه وه ئه وه دیاره هی ئه وه یه که م دنوویت. به لام وا ئیستا پیت ده لیم که ئه و سووریتیه هی بی خه وی نه بوو، به لکو هی ئه و تووره که گه رمت بوو که هه میشه له سه ر چاوم رامده گرت بؤئه وه ی دونیا رونتربینم و سه مونه کانیشت باشتربؤ بفرؤشم.

جا ئه وکاته که ئه و فرمیسه که به ستوانه ی چاوانیم بینی قه تارهیان به ستبوو، خوم بیرکه وته وه و سه مونه گه رمه کانی توشم له بیرکردن و بیئاگا له سه ر دوو دهستی سپی هه لگه راوی خوین تیا نه ماوی به جیما بوون. دلؤپ - دلؤپ ئا و له هه ردوو ده ست و مه چه کییه وه تنؤکه ی ده کرد و ده بارییه سه ر به فره که. جا چونکه سه مونه کانت تا ئه و کاته ش هه ر هه لمیان لئ هه لده ستا، به فرسه تم زانی و هه روه ک چؤن له سه ر چاوه کانی خوم داده مدنه ان، ئاوها تووره که که م خسته سه ر چاوه کانی ئه و، بؤئه وه ی هیچ نه بی ئه و دوو تیره چه قیووه ی ناو چاوانی لیبنه وه.

ئای وه ستا! گه ر ده زانی من له چ حاله تیکدا بووم. گه ر ده زانی له به رده م چ دیمه نیکی تۆقینه ر و چ ته رمیکي که ساسی به جیه یشتووی خه مه ینه ردا بووم، به و به یانییه سارده، منیش رۆحیکي ته زیو و هه ستیکي سووتاو و خه یالاتیکي شیواوی ناو ره شه با و به فر، قه ت گله یی ئه وه ت لئ نه ده کردم که سه مونه کانم بؤ نه فرؤشران و به ساردوسری وه ک ده می مردوو هی نامنه وه به ر ته نووره گه رمه که ت. ئاخو چی ده که ی؟ هه ره شه ی ده رکردنم لئ ده که ی؟ چؤن هینده دلّت ره قه و له به رده م ئه م ئاگره به جؤشه دا نه بووه به ئاویکی کولاتوو. ده زانم وه ستا! ده زانم که ره نگه توش هه مان ئه و گرفتانه ی منت هه بیّت، به لام ته واو

پيچه وانه. تۆش له بهردهم ئەم كووهره يه دا دهسووتيت. من له دهروه سهركه دهستی ته زان دووم، تۆش ئاگره كه توپخي پيستی دهستی هه لمان ليووه. من له دهروه كه هه ناسه دهدهم، هه زو هه وای ناو سييه كانم فری دهدهمه دهروه، دهترسم له ناو سييه كاندا هه ناسه كانم بيانبهستی، تۆش لي ره، له ژووره هه ناسه كانت ئاگراوين، گه زو زوو نه يانكه يته دهروه، سييه كانت دهسووتين. من، چاوه كانم ده يانبهستی، هي تۆش لي ره هه لقرچا وون. لووتمان، من به ره شه با و تۆش به ئاگر سوور هه لگه راون. من برۆ كانم به به فره كه سپي دهبن و برژانگه كانم دهبنه درك و دهچه قنه چالی چاوم، تۆش پريشكي پشكووی ته نوور هه برۆ و برژانگی به ئارد سپي بووی پيوه نه هيشتووی. به لام دل مان جياوازه جياوازه. دلی من وهك هي تو نيه، هي من نه رمه، نه رم و گه رمه هه ره له سه موونه كان دهچی، گه دنيا سارد تریش بی، زياتر هه لمی لی هه لدهستی. دلی من وهستا! وهستای گیر خوار دوو به دهست نه فرۆشتنی سه موونه كانه وه، دلی من ته نوور يكه بو خوی. كه چی گله يی نه وه م لی ده كه ی كه به ساردوسری... نه فرۆش راوی هینامنه وه به ردهمت. ئاخو تۆ هه رگيز ديمه نی وا تو قينه ره به ري كه وتیش نه هاتو وه ته خه ونه كانته وه.

ئای وهستا! بهس پيم بلی تو خه ون ده بينی؟ مه به ستم خه ونی ناخوشه... ناخوش. شه وانه بيته ناو كه لله ی سه رته وه و وهك شووتيه كه قاشی بکات... له ناكاو بيت و وهك هه وریکی رهش له ئاسمانی رۆحتا له جياتی نه می باران ريژنه ی بزمارت به سه ردا ببارينيت. واز له وانه ش بينه و بيهينه به رچاوی خو، تو له به ردهم كووره ی ئاگره كه دا دانيشتوویت و خه یال بردوویتییه وه، له به ردهم ئەم ته نوور هه هه لئرووشكاویت و به چاوی چاوه نواری سه موونه نازداره كانتی و چاوه كه ی تريشت بريووه ته ده رگا كه تاكو من پيم. هه ره نه وه ت زانی له جياتی سه موونی گه رم و نه رم، برژاو و گوپكه كردووی كه می قاوه یی،

خه لکی سووتاوی لی دیتته دهرهوه، به پرتا و دینه دهرهوه و په لامارت ددهن... باوهشت پیادهکن و ماچت دهکن... داوا یارمهتیت لی دهکن، یه کی بووه به خه لوز و داوا قومی ئاوی ساردت لیدهکات نیتته بیدهیتی. یه کیکی تر لایه کی سووتاوه و له ناو باوهشتا رۆحی دهردهچیت... چی دهکیت؟ کیژیک سیمای هه لقرچاوه و خاولیه کی ته ری دهویت. ئەملا دهکی... ئەولا دهکیت درهنگ دهیگهیتی. شوخه ژنیک پرچی خاوی چه شنی پووشی ناو ره شبا ئاگری گرتوه، فریانا کهوی سهیری بکهی، یه کیکی تر خه لوزیکی داگیرساو چه قیووته چاوی راستی و به چاوی چهپ خیسهت لی دهکات، جورئهت ناکه ی له گه لیا بدویتی.

لیم ببووره وهستا گیان! لیم ببووره که هینده دلره قانه ده دویم له گه لئا... مه بیه سه ر خۆت. له راستیدا من مه به ستم تو نییه. به لام وهستا! ئەوهی من بینیم خه ون نه بوو. به م دوو چاوه بیکه لکه ی خۆمه وه بینیم. بینیم که ناو ده می پر بوو له به فر. که به فره که م لابرده، سه هۆلیکی درێژکۆله م بینی له ده مییه وه له وانه یه تا گه رووی درێژ بوویته وه. چونکه وهک وتم ده می کراوه بوو. پیش مردنی گۆرانی ده چری یان هاواری ده کرد، یان له قیز کردنه وهی ئەم ژیا نه دا ریشابووه وه نازانم! هه ندی جار ئەم دونیا یه بوئیکی ناخۆشی لی دی. چیت پی بلیم و چی بگێرمه وه وهستا؟ سه موونه کانم له سه ر چاوه کانی دانان، وهستا! له چاوییه وه دلۆپ - دلۆپ فرمی سک ده باری. هه ر به راستی له یه کیکی ده چوو بگری. ئاخر وهستا گیان! مردووت نه مرئ، مردووت بینوووه بگری؟ به لام من بینیم و ئەو کارهش هه ر سه موونه کانت پییان کردم. خو ئیستا ده زانی که ئەوانه چه ند یارمه تیده ریکی ره سه ن و خه مه ئینه ریکی ره سه ن بوون بۆم. نه مده زانی چی بکه م! تووره که که م هه لگرتته وه، سه موونه کانت هه ر به ته واوی سارد بوویونه وه. تف له و بهخت و چاره نووسه م... تف له و قه دهره ره شه م که

منى كرد به سه موفرووش. ئاخىر تاقه كەسى كە لەم شارەدا مابىت و بەيانىان زوو توورەكەيەكى گەرم بەدات بەسەر شانیدا، ڕەنگە ھەر من بم. كى ئىستا كاسبى وا دەكات؟

ئاخ وەستا! لەسەر تادا چەند گرفتى سەرسەيرم تووشبوون... گرفتى چۆنئىتى بەخەبەر بوونەو و لە خەو ھەستانى سەعات چوارى بەيانى... بە دەموچاوى خەوالووەو... بە تۆپەلئى ئەندىشەى بريندار و پاشماوھى ترسى ناو خەونەكان و كفرکردنەو، لۆژلۆژ بەرەو بەردەركى سەرا دەكەوتەمە ڕى بۆئەوھى لەكاتى خۆيدا بگەمە سەموونخانەكەت و لەبەردەم تەنوورەكەتدا قوتببەمەو. ئەو تەنوورەى كە تۆ لە مێژ بوو ئاگرەكەيت خۆشكردبوو. ئەو كووورەيەى كە حەزەمەدەكرد لەبەردەميا بنووم. لەبەردەميا نا وەستا! تۆ بۆلئى لەناويا، ھەموو زستانەكە... ھەموو سالەكە... ھەموو تەمەن بنووم و ھەلنەستەمەو.

كە دەگەيشتمە لاى تۆ، ھەويەرەكانى تۆ، گونكەكانى تۆ لەمێژ بوو ھەلاوسابوون. تۆش بە زەردەخەنە تالەكەتەو، زەردەخەنەيەك كە دەتوت ھەر بەزۆر لە سيمايەكى مردووى دەسەنى... بەشەر لەسەر لىوئىكى خەمگىنى دەرفىنى... دەتوت: «دەنگ ھاتوووت كورم! دەنگ ھاتوووت. دانىشە و چايەكى شيرين و گەرم بخۆرەو، با خەوئەكەت بەرتدا.» منيش دەمووت: «وەستا! چۆن تۆ وا زوو لە خەو ھەلنەستى؟ بە ئىواران كەى دەنوويت؟ ئايا بەشەوان ھىچ كتيبيك ناخوينتەو بەتەژىنى؟ ھىچ خەون و دلەراوكيەك سرت ناكات؟ نيوەشەوان ھىچ دىرئىك ناووسى؟» دەتوت: «ئى كورم! خو من شاعير نيم بەشەوان بنووسم و بەبەيانىان دەنگ لە خەو ھەستم... مردووت نەمرى من كاسبى دەكەم... كاسبى.» ئەوا ئىتر ئىستا منيش دەمىكە وەكو تۆم لى ھاتوو. جاران... جارانى زوو وام ھەستەكرد كە تەنھا دوو ئازيز بۆيان ھەيە من خەبەربكەنەو، داىكم يان ھەتاو، بەلام ئىستا وام لەو خەيالە

رۆمانسیانە هیناو. هەر خۆم خەبەرمدەبیتەو. هەر وەک ئەوێ تارماییەکی
 دلێرەق بەئاگام بێنیتەو، وەک ئەوێ دەرزی و سووژن و دێرک و گوێزان بچەقنە
 جەستەمەو، رادەچلەکێم و بەتانییە شپەکەم توورەهەڵدەدەم نەبادا پەشیمان
 بێمەو و بچمەو و ژێر جیگا. ئیستا ئیتر من دەمیکە زەنگی کاتژمێرەکەش
 بەکارناهیتم، ئەو زەنگەیی کە خوشک و برا چکۆلەکانمیشی بەئاگا
 دەهینایەو. هەموو رادەچلەکین و خەوآلۆ - خەوآلۆ خۆیان بەیەکتەردا دەدا...
 دەکەوتن و دنووستانەو. ئیستا بەبێ ئەو زەنگە وەرپسکەرە، سووک و باریک
 هەر وەک دزێکی خاوەن ئەزموونیکی دوورودریژ دەرگاکی دەکەمەو و دیمە
 حەوشەکە... یەک بەیەک دەرگاکی لەدوای خۆمەو دادەخەم... نە خوشک و
 براکانم پێدەزانن، نە کەلەشپێر و مریشکەکانی دایکم کە هیلانەکیان لە
 حەوشەکەماندا یە. ئای خاویە ئەو کەلەشپێرە شامییە چەند رقی لە من
 دەبیتەو! ئای چەندی پێ ناخۆشە کە من پێش ئەو خەبەرمدەبیتەو! هەندێ
 شەو ناخەوێت و تا بەیانی پێش دەخواتەو. جاری واش هەیه ماندهگریت و
 نازوونوز و گارەگاری مریشکەکانیشی لەسەرە و بانگ نادات، کەچی تۆش
 خەریکە دەرمکەیت. ئاخر گەر دەرمکەیت، تازە وەک دەبینی رها تووم و خەوم
 لێ ناکەوێتەو. گەر بەخۆرپایش بێ هەر دیم و سەموونەکانت بۆ دەفرۆشم.
 بەلام ئیتر ئەم جارەیان وای لێهات. خەتای خۆشم نەبوو. رەنگە برۆا نەکەیی
 کە لە دەرگای مالهکانیشم دا... قاپییەکانیانم بە تۆپەلە بەفر داگرتهو. کەس
 دەرگای لێ نەکردمەو... کەسم نەدی بیت بەدەنگ و هاوارمەو. ئاخر من لەو
 کۆلانەدا، کۆلانی تەنیاکان وەک خۆت دەزانی مشتەری هەمیشەبیم هەن، کە
 رۆژ نییە سەموونم لێ نەکړن. وەک شیت هاوارمەکرد و لە دەرگاکیانم دەدا.
 ببوورە گەر بلیتم بۆ فرۆشتنی سەموونەکانت نەبوو، ئەمجارەیان بۆ ئەو بوو
 کە داوای یارمەتی بکەم... یارمەتی.

لهو ته نياييي سهخته دا و له بهردهم تهرميكي ته زيوي چاو به فرميسكي لهو جوړه دا نه مده زاني چي بكه م. وهستا! نه مده تواني به جيبي بهيلم و له وکاته دا سه موونه کانت بو بفروشم، چونکه تازه پيوهي توو شبووم و نه ده بوايه هر لهويدا وازي لي بهينم. نه ئاکارم ريگهي شتي واي دده نه دلّم... نه هستي بريندار و شيوام. ئاخر بو کي وازي لي بهينم؟ بو کي به جيبي بهيلم؟ بو ئه و سروشته دلره قهي که ئه م گيانهي و ته زاند، يان بو ئه و خوويست و که رانه ي که هرچهند له دهر گيانم دا، يه کيکيان زيندو نه بوونه وه و گوپيان ليم نه بوو، يان بو فريشته دلره قه کاني ئاسمان، بو کي پيم بلّي... بو کي؟ ئاخر هريه که له ئيمه، له ژيان و مردندا فريشته يه کمان هيه، دهستان دهگري و ئه ستيره يه کيشمان هيه چاره نووسمان دياريده کات. ئهي کوا ئه ستيره کان له کوئ بوون؟ کوا پيشبينييه کان؟ فريشته کان له وکاته دا چيان ده کرد؟ بو يه کي نه هات به لايه وه؟ به لامه وه؟ ئاخر کهس هيه له بهردهم تهرميكي ئاوا دلي نه بي به ئاو؟ ئاوي چي وهستا! هينده سارد بوو، تو بلّي به سه هول. ئاخر ئه گهر له وکاته دا فريشته نه يه ت به دهنگييه وه، ئيتر مروف فريشته ي بو چييه؟ له کوئ بوون فريشته کان؟ فريشته ترسنوکه کان؟ سه رما برده له کان؟

وهستا گيان! دلّت نهرم بي و دهرمه که. تو له من زياتر کهست چنگ ناکه وي شهي خوتي له گهل بکهي؟ ئاخر بوهسته و له سه ر سه موونه کانت شوړشيکي بي سوود له درم به رپا مه که. خو منيش ده موي شهي خو م بکه م و شهي خو م بفروشم و دنياش به سه ريه کتردا قلپ بکه مه وه. بهس له گهل تو دا نا، به لکو له گهل ئه و فريشته ترسنوکه انه و ئه و سروشته دلره قه و په شهباي ئه و به يانييه ساردانه ي که ده ست و پل و پرومه ت و لووت و لچ و ليو و هه ست و نه ست و بيرکردنه وه و تير امانمي قاش قاش و هه لاهه لا کردووه. من، شهر له گهل تو دا ناکه م وهستا! چونکه من خو م له دهرگاي دووکانم داويت

و داوای ئیشم لی کردوویت. من شهر له گهل ئەو به خته رهشه و ئەو گیرفانه «له سهد لاهه» دراهه و ئەو خه یالات و میشکه پووچهی خۆم ده کهم که وام دهزانی به فرۆشتنی سه مونه کانت دلشاد و کامهران و سه به رز ده ژیم و خوشک و برا مل باریک و رهقه له کانمی پی قه له و ده کهم. من شهر به و چاره نووسه ره شه م ده فرۆشم که نازانم له چ ئەستیره یه کی کلۆل و به تال و هه تاله وه به سه رما باریوو و تووشی ئەو به یانییه ساردانه ی کردم و دوایش تهرمیکی ته زیوی، چاو به فرمیسک سه هۆلینی له سه ر ریگام قوتکرده وه. سه مونه کانی تۆشم له بیرچوونه وه و له سه ر چاوانی ته ری ئەو تهرمه دا گیانیان ده دا و هیدی هیدی و ئەندهک - ئەندهک ساردبوونه وه، ئەو تهرمه ی که له ههنگاه کانم ئالا و ده ست و بیرکردنه وه می به جارێ کلۆمدا.

تۆ هه قته و شهر ی خۆتم له گهل بکه و من نایکه م، من له گهل تۆم نییه. من له گهل ئەو فریشته ترسنۆکانه و ئەو په رییه بیباکانه ی که به ته نیا جییان هیشتم و ئەو کۆلانه مردوو و ئەو مشتهرییه که ر و لالانه مه که هه رچه ند ده رگیانم کوتی و وام کرد که جیگه ی مسته کۆله م تا هه تاهه تایه له سه ر ده رگاکانیان بمینیته وه که چی یه کیکیان ده رگای خۆی لی نه کردمه وه. تهرمه کهم کۆلان به کۆلان به دوای خۆمدا راکیشا. نه ئەستیره یه که به ده ره وه بوو... نه تارماییه که... نه خپویک... نه شه وله بانیک... نه هه ناسه ی مشتهرییه که. تا گه یاندمه ئەو گۆرستانه ی که هه ر دوو سه د مه تریک له ولاوه بوو. چایکم بینی هه لمی لی هه لده ستا... گۆریکی حازرو بزر هه ر ده توت چاوه ری ئەم تهرمه ده کات. کئی ئاماده ی کردوو؟ نازانم! خسته ناوی و به چنگ و به قاچ و به له قه له جیاتی خۆل به فرم دا به سه ریا و شاردمه وه. ئاخه ر خۆله که به سه تبووی وه ستا! منیش نه پاچیکم پیبوو... نه خا که نازیک. هه ناسه یه کهم هه لکیشا و تووره که ی سه مونه کانم دایه وه به کۆلمدا و هاوارم کرد: «دل

په قينه! بئى سفه تينه! ئه وه سه موونه... سه موونى گهرمه... سه موون.

ئاي وهستا! رهنگه بروا نه كه يت، كه هر به يه كه م هاوار ده يه ها دهر گام لئى
كرانه وه و به ده يه ها كه س بانگيان دهر كردم... دوو - دوو چاوه پريان دهر كردم،
به لام كه سيان سه موونيك چييه نه يان كړى، چونكه سه موونه كان بوو بوون به
به رد، هر ده توت تازه به تازه له فريزهر هاتونه ته دهر وه، هه لميان لئى
هه لدهستا. ده ستيان تيوه ددها و پنده كه نين. به لاچا و سه يران دهر كردم و
به ته وسه وه ده يانوت: «ئوه چييه كورپى باش گالته مان پئى ده كه يت.» منيش نه
تاقه تى وه لامدان وه و نه نازايه تى گيرانه وه و نه تواناي وشه يه كم هه بوو.
چاويشم هينده ئاوى كرد بوو، سيماي هيچيانم به باشى نه ده بينى. ئاخر تو كه
قسه له گه ل يه كي كدا ده كه ي، ده بئى سيماي له بهر چاوتا بئى «با خه يائيش بئى»
بوئه وه ي بيدوينى. نه مده زانى ئه م فرميسكانه هي كارى سه رماكه ن، يان
گريان يا خود هي ترسى نه فرؤشتنى سه موونه كانى تو. هه رچه نده له كاتى
به فرياريندا وهك وتم هه موو شوينئى له يه ك ده چئى، به لام هه رچونئى بئى هاتمه وه
بو كو لاني ته نيا كان، ئه و كو لانه ي كه تهرمه كه ي ئه وم لئى دوزيبو وه، بو ئه و
كو لانه خو شه ويسته ي كه مشتهرى هه ميشه يم هه يه. هه ر هه موويان
له به رده رگا بوون، چاوه ريم بوون. يه كه يه كه ده ستيان له سه موونه كان دا.
عاره قفرؤشه كه، جارئ دونيا رووناك نه بو وه، سه رخؤشبوو وتى: «ئوه چييه
كورم! باشه ئه مرؤ سه موونه كانت بو وا ره قن... هي دوينئى... هي پيرئى... يان
هي پان؟» زيوانه كه وتى: «ئوه چييه مردووت نه مرئى، سه موونه كانت بوئى
مردوويان لئى ديت... من ئه م بوئه دناسمه وه و غه ريب نييه پيم.»
مامؤستاكه ش سه رى به سترابوو، وتى: «ئه م سه موونانه هه ر بو ئه وه باشن،
په نجه رهيان پئى بشكي ندرئت.»
وهك ده بينى وهستا! ئه مرؤ به خته كه م واى هينا. شانسه كه م كورتي هينا و

عانه يهك چييه له گه ل خومدا نه مهيناو ته وه . ئه وهش سه موونه نازداره كانت ،
 بيانژميتره بزانه ته واوه . ليم وه بگره و چييان ناوده نييت ، سه ربه سته و
 چيشت له دست ديت دريخي مه كه . ها ئه وه تووره كه كه ت ، بهس پرگارم بكه .
 راسته يه كي وهك شيت له ده رگا كه مي ددا . په يتا په يتا ، له سه ريه ك -
 له سه ريه ك بي راوه ستان ، هه راساني كردبووم . له يه كي ده چوو به و نيوه شه وه
 عاره قي لي برابيت و هاتبيت بو بوتليكي تر . به لام من ئاگام له خوم نه مابوو .
 له سه ر برسي تي دوو ليترم هه لقورا ندبوو . مه زه يه كي چاكم هه بوو . سفره يه كي
 بچووكي يهك نه فه ريم رازاندبووه وه ، مؤميكم داگيرساندبوو ، ته نيا دوو
 سه مووني گه رم كه مبوو . چاوه رپي ئه وه بووم كه دنيا به حال رووناكيته وه و
 ئه و سه موونفروشه شه رمنه خوشه ويسته خوي بكات به كو لانه كه ماندا .
 به ئاسته م پرده كه م لادا ... شتيكم بيني ، تارمايي يه كي كه هه ر له فريسته
 ده چوو . جليكي سپي جواني له به ردابوو ، ئه وسا ئيتر زانيم كه به ته واوي
 سه رخوشم . ئاخر چاوه كاني من له م به يانبيه دا كه ي هي ئه وه بوون خه لكي پي
 بنا سمه وه ... چاوه كانم بهس بو ئه وه چاكن كه بلين ئه م عاره ق فروشه دوو
 چاوي هه يه ، ئه وه تان ده بينن ، دنا هيج شتيكم به باشي نه ده بيني ، چونكه من
 فوول بووم . هه ر چاوه رپي ئه وه بووم سه موونفروشه كه بيت و دوو سه مووني
 گه رم و نه رمي لي بكرم . كه چي تا لاي به يانبيه كه ي كه دنيا تازه خه ريكبوو
 رووناك ده بووه وه ، من توژيكي به ري دابووم ، چونكه چه ند جاريك رشابوومه وه ،
 گه دم هيجي تيا نه مابوو ... زورم برسي بوو ، هه ر چاوه رپي ده ركه وتني ئه و
 سه موونفروشه بووم ، كه چي ئه وه يه كه م جار بوو سه مووني كوون و ره ق
 بفروشيت . تو سه يري ئه و خه لكه چه ند دلره ق و بي ويژدانن ... چييان لي
 هاتوه ؟

من خوم سه موونفروشه كه م بيني له ده رگا كه مي ددا . ته رميكي پي بوو

به‌دوای خویدا رایدەکی شاسا. تەرمی یەکیک بوو، لەو دەچوو لەناکاو خنکیندرا بێت، یان لەپەر دلی وەستابیت. کێ نالی هەر ئەو سەموونفرۆشە دەستی نەخستوو تە بێنی، چونکە کە بەدزییەو سەیرمە کرد، بەتەواوی شلە ژابوو، ئارامی لەبەر برابوو. بۆ کونێ دەگەرێ تەرمەگەیی تیا حەشار بەدات. هەر لە دەرگاگەیی منیشی دەدا، چونکە دەیزانی کە من زیوانی ئەو گۆرستانەم کە هەر دووسەد مەتریک لێرەو دەورە. منیش هەر بەئەنقەست خۆم کرد بە نووستوو. ئاخر بیهێننە بەرچاوی خۆتان، من لە بەیانییەو تاکو ئیوارە پاسەوانی گۆرستانێکم کە مردووی لێ نابێت. ئەو خەلکە پەیتاپەیتا تەرمەکانیانم بۆ دین، هی کوژراو... هی سووتاو... دل وەستاو... مێشک تەقیو... لەش تەزیو... کچی گەنجی لووت برابوو... ئافرەتی دوو گیان و سێ گیان... ئەمەیان کورپی مامی کوشتوو یەتی ئەو هیان براکەیی داخی کردوو و ئینجا بەناوی پاراستنی شەرف و نامووسی خیزانەو خنکاندوو یەتی. ئەمیان لەسەر نووسینی کتیبیک، دانەیه کیان لەسەر ماچیک... ئەوی تریان لەسەر قسە و قسە لۆکیک... یەکیکی تر وایان زانیوو ئەو بوو... دانەیه کی تر لەسەر براکەیی بەر گوللەیان داو... ئەویان لەسەر جوانی خوشکەگە... دانەیه کی تر لەسەر حیزبەگەیی. نووسەریک لەسەر ئەو هی کە لە وتاریکدا نووسی بووی کە ئیمە دیالۆگمان نییە، ئەوانیش لەسەر ئەو کوشتبوو یان و وتبو یان چۆن نیمانە. لە بەیانییەو تاکو خۆرنشین لەناو ئەو مردووانەدا هەناسە دەدم. هەموو تەمەنم لەم گۆرستانەدا بەسەر برد. هەر ئەو مە باش کرد کە دووسەد مەتریک لە گۆرستانە کە بۆ خۆم دوورکە و تەمەو. من ئیستا پیربووم و تاقەتی زۆر شتم نەماو. پارەیی چاکیان دەدامی بۆ شار دێنەو هی ئەو تەرمانەیی کە بە نیو شەوان بۆیان دەهێنم تا بیانشارمەو. شەوی وا هەبوو چەند تەرمیکیان بەیەگەو بۆ دەهێنم، منیش پارەیی خۆم وەردەگرت و هەموویانم بەیەگەو لە

یہک چالدا دہشاردہوہ. ئاخر ئو گورستانہ گہورہیہی من ماوہیہک تہسک و بچووک بووہتہوہ، لہوہ زیاتر جیگہی کہس نابیتہوہ. لہ میژہ یہکیکیان نہہیناوہ پیربوویت و مردبیت. ہہموو تہرمہکان گہنج و تازہ و تہرن ہہلمیان لی ہلڈہستہی و دوا ہہناسہ لہ سینہیاندا ماوہ و چاوانیان پرہ لہ ژیان. بہ پارہی ئوان بوو، بہ شاردنہوہی تہرمہکانیان بوو کہ دوو پوولم پیکہوہنا و دووسہد مہتریک لہ گورستانہکے دوورکہوتمہوہ. ہہموو ئیوارانیکیش درہنگ، خوم گوریک ہلڈہکہنم و ئینجا دیمہوہ بو مالہوہ، بوئوہی وک جارن، بہ شہوان لہ شیرینی خہوم نہکهن و خہبہرم نہکہنہوہ. با ئیتر لہمہولا خوئیان، تہرمی خوئیان بشارنہوہ. پارہشم ناویت و منہتی کہسیش نازانم. من تازہ دوو مانگ نابیت، مالیکی یہک ژوریم کریوہ. بہ پارہی مردووان ئہم کولانہ سہگہم بو خوم پیکہینا، ہہر بوئوہی لہ تہمہنی پیریدا کہمیک بحہویمہوہ، کہچی ئو سہموونفروشہ خویرپیہ کہ دونیا جارئ بہتہواوی پرووناک نہبووہوہوہ، لہ مالہکہی خومدا دہیویست تہرمیکم پی بہخشہی، تووخوا ئہمہ حالہ؟

ئہی بو من نالیتی؟

من ئہمشہو ئو سہموونفروشہ ہہر بہتہواوی نارہحتی کردبووم. پہیتا پہیتا لہ دہرگاکی دہدام، لہوہش خراپتر پہنجہرہیہکی شکاندم. لہوہ دہچی، حہقی ماموستا لہم ولاتہی ئیمہدا ہہر بہردباران کردن بیت. من، راستہ کہ ہہموو بہیانییہک زوو، سہموونی گہرمی لی دہکریم. من خوم دہزانم، ئو کہی دیت و کہی نایت. ئوہ ماوہیہکی زورہ، ہہموو بہیانییہک بہ دہنگی زولالی ئو سہموونفروشہ بہخہبہردیم. بہلام قہت نہمدیوہ بہو نیوہشہوہ سہموون بفروشیت. لہسہریہک - لہسہریہک لہ دہرگاکی دہدام. ئاخر ئو ہیچ وختیک بو سہموون فروشتن لہ دہرگای نہداوہ، کہ پہردہکہشم

لادەبرد و سەیرم دەکرد، کەسەم نە دەدی. من هاوارە کە ی دەناسمە وە و
 مۆسیقای دەنگی بە رۆحم ئاشنایە. کە دەرگا کەم نە کردە وە و خۆم کرد بە
 نووستوو، بەردیکی گرتە شووشە ی پەنجەرە کەم و شکاندی... هەر باش بوو بەر
 سەرم نە کەوت. هەر بەتەواوی لەو دەچوو شیت بوو بیت. شتیک لە بەرچاومدا
 تێپەری لە فریشتە دەچوو، کە جلیکی سپی لە بەردا بوو. من چاوم هەلگۆفی و
 وامزانی خۆم فام. ئیدی لە بەردەمی پەنجەرە کەدا وەک پەیکەرێک چەقیم، هەر
 سەیری دەرهو دەکرد، لە بەفر زیاتر هیچ شتیک ترم نە دەدی. ماوەیهکی
 زۆری پێ چوو، گویم لە دەنگە خۆشە کە ی بوو. ئەو بوو بە خۆی و
 سەمۆنەکانییە وە، کۆلی دلم کرایە وە. بەلام دوا یی سەیرم کرد هاوار دەکات و
 وەک شیت لە دەرگا کان دەدا. لە چەقی کۆلانە کەدا خەریکی شتیک بوو
 نەمدەزانی چییە. چوو مە حەوشە کە و بەپێندزکی خۆم گەیان دەرگای دەرهو وە.
 درزیکم کردە دەرگا کە و سەیرم کرد بەدیار تەرمیکە وە دەگری. تۆ بلی لە سەر
 نەفرۆشتنی سەمۆنەکانی یەکی سارد نە کرد بیتە وە. چاک شلە ژابوو... پیس
 رەنگی هەلبزێکا بوو. تەرمە کە ی بەدوای خۆیدا رادەکێشا. نەمدەزانی بۆ کوپی
 دەبات؟ لەو دەچوو بییە ویت لە شوینیک بیشاریتە وە. بەم دەست و ئەو دەست
 لە دەرگای مالهەکانی دەدا. کەس دەرگای لی نە کردە وە. دەستیان خۆش بی.
 ئاخر خەلک سەمۆنیان دەوی نەک تەرم. من زۆر ترسام، هەموو لەشم
 دەلەرزى و لەسەرمانیشدا بوو بووم بە شەقشەقە. دانەچۆقەم پیکە و تیبوو. لەو
 دەترسام تەرمە کە لەبەر دەرگا کە ی مندا فریبدا. دەنگی دانەکانم کە بەریهک
 دەکەوتن، رۆژە رێیهک دەرۆشتن. بۆیه سووک و باریک هاتە ژوورە وە، نە وەکو
 ئەو گوپی لی بیت و پێ بزانی. دوا یی زۆر کەساس و تەنیا و غەمبار
 تەرمە کە ی بەدوای خۆیدا راکێشا.

ئاخر من مامۆستایەکم حەقم بەسەر وەرگرتنی تەرمە وە چییە؟ من خۆم لە

پۆڭيكتدا، دەيەھا مردوو دەبينم... دەيەھا تەرم دەھين بۆ ئەو گۆرستانەي كە ھەر دووسەد مەترىك ليرەوہ دورہ. گرفتەكەش لەوہدایە كە قوتابخانەكەمان ھەر لەلای گۆرستانەكەوہیە... تەواو تەنیشتی، دراوسی یەكتيرين و موو بەبەينمانەوہ ناچى. لە پەنجەرەكانەوہ ھەمیشە ئەو تەرمانە دەبين، كە دەيھين و بە گريان و شين و شەپۆر ئەو ناوہ پردەكەن. ئەو قوتابییە نەگبەتانەي ئيمە، ھەمیشە سەيرى ديمەنى ئەو گۆرستانە و پروگيزى كردوون و دەنگى گريان و واوہيلاش كەريكدوون. من ھەر زۆر لەمىژە زەردەخەنەيەك چيە بەسەر لىوى يەككيانەوہ نەمبينيوہ. يەككيان خەيال و ھوشى لای ئەو وانەيە نيە كە دەخوينى. ھەمیشە ھەر وەك پەيگەر لەبەردەم پەنجەرەكاندا وەستاون و سەيرى ديمەنى غەمبارى ئەو تەرمانە دەكەن كە پەيتاپەيتا گۆرستانەكە ئاوەدان دەكەنەوہ.

من خۆم لە كۆبوونەوہيەكى مامۆستاياندا ھەر پيرى ئەوہم خستەبەر باس و خواس كە دەبیت پەنجەرەكان بە گوڤار و رۆژنامە بيبايەخەكان بگرين، تا ئەو قوتابيانە ئەوہندە تەماشاي ئەو گۆرستانە نەكەن و تۆزى ميشكيان لای وانەكەيان بىت. ھەندىكيان پيگەنين... چەند كەسيكيان رامن... دوانيان دەستيانكرد بە باويشكدان، مامۆستايەك ھەر بۆ خوى نووستبوو. يەككيان وتى: «ئاخر ئەوہ گرفتەكە چارەسەر ناكات، قوتابخانە نابیت لای گۆرستانەوہ بىت.» يەككى تريان وتى: «بۆ؟ خۆ عەرزەكەي خوار نيە، ھەتا قوتابخانەيەك لە شوينىكى تر دروست دەكەين، ھەموومان بى مەعاش دەبين.» ھەموو پيگەنين. ئەو مامۆستايەش كە نووستبوو، ئەويش خەبەرى بووہوہ و پيگەنى. يەككى تريان وتى: «بەپيچەوانەوہ، دەبى گۆرستان لای قوتابخانەوہ نەبى.» دوانيان سەريان بۆ بادا و پييان جوانبوو. مامۆستايەكى تر كە ھەمیشە چاويلكەيەكى رەش لەچاودەكات وتى: «ئاخر بابە وا نابیت، خۆ ھەموو شوينى

لەم شارەدا ھەر لە گۆرستان دەچێ، «مامۆستایەکی گەنج کە تازە دامەزرابوو قسەکەى قۆستەووە و وتى: «بەبروای من، قوتابخانە ھەر دەبێ لەناوەراستی دەریادا دروست بکریت.» مامۆستای زانیاری قیژاندی بەسەریا و وتى: «ئەھا... ھەر ئەو ماوە دیلفین بمانخوات.» مامۆستای جوگرافیا ھاواریکرد و وتى: «بابە... دیلفین کەس ناخوات.» مامۆستای میژوو وتى: «کەى ئێمە دەریامان ھەیە؟» ئەو مامۆستایەى کە تازە خەبەرى بوو بوو ھاواریکرد: «با برووخێ.» وتیان: چى برووخى؟ رەنگى زەرد بوو وتى: «ئاخر ئێمە کەسمان مەلە نازانین... تا فیڤى دەبین چەند سالیکمان دەوێ.» وتیان فیڤى دەبین و قوتابیەکانیش فیڤدەکەین. مامۆستای وەرزش حەپەسا و وتى: «ئینجا خۆ ھەمووتان دەبن بە مامۆستای وەرزش... ئەم ھەموو مامۆستایەمان بۆ چییە؟» ئای خوایە ھەموومان وەک شیت قاقامان لێدا... تەنانت بەرپۆبەریش کە دە سال بوو پێنەکەنیبوو، پێکەنینیک پێکەنى، وەک پارو لە قورگی گیرا. دوو کەس پەیتا پەیتا کۆلەمستەیان دەدا بە پشتیا. لەپر یەکی وتى: «پێویستمان بە فیڤوونى مەلە نییە، بە بەلەم دەڕۆین.» ئەمیان وتى: «ئینجا ئێمە کوا بەلەمان ھەیە.» ئەویان وتى: «تا دروستى دەکەین، ھەموومان پیردەبین و خانەنشین دەکریین.» ئەو وتى: «چى دروستبکەین؟ قوتابخانە یان دەریا؟ ئێو بە باسى چى دەکەن؟» «بەلەم... بابە ئەو باسى بەلەم و پاپۆر دەکات.» بوو بە غەلبەغەلب... بەرپۆبەر توورەبوو وتى: «واز لەم قسانە بەین... ھەر ئیستا ھەر ھەموو پەنجەرەکان بە گۆڤار و پۆژنامە و کارتى کۆن و فایلێ بێحەیاى قوتابیەکان دەگرین و تەواو.»

ئیدی ھەر بۆ بەیانىیەکەى ھەرچى شووشەى پەنجەرەکان بوون شکان. فایل و گۆڤار و پۆژنامەکان چوون بە ئاسماندا. دەتوت چۆلەکە و سارووخى کاغزن دەفرین و لەسەر گۆرەکان و سیمای قوتابى و مامۆستاگان

دەنیشتنەو. دوو دانە ھەر لەسەر کلاوی فەراشەکە لەنگەری گرت. کەس نەیزانی، کۆ پەنجەرەکانی شکاند؟ بەرپۆبەر وتی: «لە کۆبوونەوێ دەپێتووە بۆم دەرکەوت کە ئەو ھەبێ و نەبێ مامۆستاکان بوون... لەو دەچێ کەس تاقەتی وانە و تەنەوێ نەماپێت.» مامۆستاکان دەیانوت: «ئێمە نەبووین... ئەو لە ئیشی قوتابییەکان دەچێ.» ھەموو قوتابییەکان، بە زێرەک و تەمەلەو دەرکاری کران... لە ئازاردا ھاواریان دەرکرد و دەیانقیژاند: «بڕوا بکەن ئێمە نەبووین... خۆ ئێمە لە پۆلدا دانیشتبووین... ئەو ھەبێ و نەبێ مردووھەکانی گۆرستانەکە بوون.» فەراشەکەش ماندوو - ماندوو، وردە شووشەیی رادەمالی و کاغەزەکانی لە زەویەکە کۆدەکردەو، لەبەرخۆیەو وتی: «بڕوا بکەن منیش نەبووم... بۆ وا سەیرم دەکەن... تۆ بۆ ئێمە من بەوێت ئیش بۆ خۆم زیادبکەم.» ئیدی بەرپۆبەر، لەو کارە زۆر توورەبوو. بڕیاریدا کە کەس شووشەیی پەنجەرەکان چاک ناکاتەو و کەسیش بە کاغەز و موقەببا نابێ بیگرێ. بە ھەمووتان بەو ھەوا ساردەیی گۆرستان رەقەبنەو و بەو دیمەنەیی کوێر و بەو بۆن و بەرامەیشی بڕیشینەو چش.

لە راستیدا، من تاقە کەسیک بووم کە بەردێک بەر سەرم کەوت و خراب بڕینداری کردم. بەلام ھەموومان وەک شیت ھاوارمان دەرکرد... کەس ئاگای لە کەس نەمابوو. لەپەر قوتابییەکی قیژاندی: «مامۆستا! سەرت شکاوە و خوینی لێ دەروات.» مامۆستای رەسم، ھەر لە قوتابخانە سەری بۆ بەستم. بەرپۆبەر وتی: «بچۆرەو بۆ مائەو.» ھەر کە لە دەرگای قوتابخانە چوو مە دەرەو، گویم لە قوتابییەکان بوو، لە پەنجەرەکانەو سەریان ھینابوو دەرەو دەیانوت: «ئەری وەلا... مامۆستا چوووە بۆ مائەو... ئەم وانەییە ناخوینین.» ئەمشەو ھەر لەبەر ئازار خەوم لێ نەکەوتوو، کەچی ئەو سەمونفرۆشە، سەرەرای ئەوێ لە دەرگاکی دەدام و پەنجەرەییەکی شکاندم، دەیویست تەرمێک لەبەر

دەرگا که مدا دابنیت و تووشمبکات، له وهش خراپتر و ناله بارتر دهیویست ئەو
سه موونه رهقانه م پێ بفرۆشیت که هەر لهو بهردانه دهچوون که په نجه رهکانی
قوتابخانه و ماله که ی منیان ورد و خاش کرد و سه ری منیان پێ شکاند.
نه خیر من له گه ل تۆم نییه وهستا! من شه ر له گه ل تۆ ناکه م. وهک ده بیینی
که سیان سه موونیک چیه نه یان کړی. بر وا ده که ی یان نا، که یفی خو ته. ئەوا
من ده رۆم... بهس پیم بلێ به یانی بئمه وه یان نا؟

نووسینی ئەم چیرۆکه ۱۹۹۹

نووسینه وه و پاکنوو سکردنی سه ره تای ۲۰۰۱

خهونی زیوان

ئەو چ بېرىپكى شىتانه بو، سىماي ئەم شارەى گۆپى؟! بېرىپكى لەسەر سفرەى نانخوردن، لەلەين پارىزگارى شارەو لە دەم كەوتەخوارەو و ھەموو ژيانى ھەك چەند بەرمىلىك بەسەرىھەكترا قلىكردەو.

بېرىپكى بو لەسەر تىرىي، پارىزگار خۆى نەيدەزانى كە چ دەرنەجامىكى ترسناكى لى دەكەوئتەو.

پارىزگار خۆى، لە دەفتەرى بىرەوھرىيەكانى رۆژانەيدا، ئەوھى تۆماركردبو، كە ئەو نەيدەزانى ئەو بېرىارە بەو شىوھ سەختە جەھوى ژيانى لەدەست دەفرىنئىت، دەنا ھەرگىز ئەو ھەنگاوى نەدەنا و ئەو خەيالەى بۆ نەدەھات و بە قسەى ئەو چوار پىنج زىوانەى نەدەكرد، كە ئەو ئىوارە درەنگ وەختە، بە خۆيان و لافىتەيەكى دەستيانەو، لەبەر دەرگاي مائەكەيدا كۆبوونەو و بەشىوھىكى ئاشتىيانە كەوتنە ھوتاف كىشان و بمرە و بژى و فىكەلئىدان.

كە پياوانى ئاسايش ويستبوويان سەرو كەللەيان لى بدەن و بلاوھيان پى بكن و دووريان بخەنەو، ئەوان بەپەلە نامەيەكيان پيشان دابوون و ئەوھيان دووبارە كوردبووھە كە ھەر دەيانەوئىت نامەكەيان بگاتە پارىزگار و ھىچ بەرپاكردنى شوپشىك و ھىچ ئاژاوە نانەوھىەكيشيان لە خەيالدا نىيە و ئەم

کارهش هەر بۆ خزمهتی جوانکردنی ئەم شارەییە و دەستی و لاتانی دراوسی و بیگانه و ئیمپریالیزمی لهپشتهوه نییه. ئەو دوا پارووی دهگلاند که نامهکهیان بۆ هینا، نهیانهیشت بهشینهیی قووتیبدات بۆیان خویندهوه: «ئیمه چهند زیوانیکین، داوا له جهنابت دهکهین، که گۆرستانی تازهمان بۆ بکهیتهوه. گۆرستانهکانی ئیمه هینده پرپوون، جیگهی کهسی تری تیا نابیتهوه. ئەگەر ئەم داوایهمان بۆ جی بهجی ناکهیت، ئەوا مردن قهدهغه بکه.»

ئیدی هەر ئەوه بوو، پارێزگار بریاری دا که مردن لهم شارهی ئیمه دا قهدهغیه.

هەر خۆی له دهفتهری یاداشتهکانیدا نووسیبووی: «که ئەو وای دهزانی ژیان بهم شیوهیه جوان دهبی.» «که ئەو دهیهویت ئەم شاره یهکهم شاری ئەم گۆی زهوییە بۆ که کهس تیایدا نهمریت.»

هەر ئەو ئیواره درهنگ وهخته، ههموو ههوالهکانی تهلهفیزیۆن و رادیۆ، هەر دهیانووت و دهیانووتهوه: «کهس بۆی نییه مردنی ئاسایی بمریت، برۆن بۆ خۆتان بژین... تهمن درپژبن... ئەوهی بمری قهرزاربار دهبیت، کهسوکاری لهپاش خۆی، دهبیت پارهیهکی زۆر بداته دهولت.»

ئەم ههواله وهک ههورهتریشقه له ههموو لایهکهوه دهنگی دایهوه. ئەو شهوه تا بهیانی کهس خهوه نهچوووه چاوی. پارێزگار نووسیبووی که ئەو پیتی خۆش بوو که ئەو خهیاڵی بۆ هات... «لهراستیدا من ویستم خزمهتی رۆلهکانی شارهکهم بکهم.»

هەر بۆ بهیانی، سهدهها برووسکهی پیرۆزبایی له لایهن لیپرسراوی گهوره گهوره و بهرپۆبهرهکانهوه، رهوانهی پارێزگار کرا. «لهژیاندا هیچ کاتی ئەمهنده دهستخۆشیم لی نهکرا بوو.»

ههفتهیهکی تهواوی پێ چوو، تا خهک برۆایان بهوه هینا، که ئەو ههواله

پاسته و درؤ نییه، ئه وهش دواى ئه وهى كه له و ماوه یه دا، ئه و كه سانهى كه ده مردن، كه سوکاریان تووشى قه رزیكى زؤر ده بوون. ترسیكى زؤر چووہ پۆحى هه مووانه وه... قوڕ به سه ر ئه وهى یه كى كى لى ده مریت. جا وه ره و ناوما له كه ت هه راج بكه، یادگارہ جوانه كانى مندالیت له سه ر شه قامه كان هه لبریزه و بفرۆشه، ئه گه ر پاره كه ت به شى نه كرد، هه موو ته مه نت له زینداندا به سه رده به ییت.

به سه ده ها كه س له خه م و قه هرى ئه وهى كه مردن قه ده غه یه مردن. چه نده ها كه س له ترسى ئه وهى كه ئه گه ر بى تو بمرن، ئه وا كه سوکاریان تووشى قه رزیكى وا ده كن، كه نه توانن بیده نه وه مردن.

له راستیدا قه ده غه كردنى مردن واى كرد كه خه لكى كى زیاتر بمرن. ئه و كه سانه ش كه به جوړیک له جوړه كان له ژیان بىزار بوون و خوڤیان بو مردن ئاماده ده كرد، ده ستیان كرد به كو كردنه وهى پاره پوول. هه ریه كه وه ده خيله یه كى چكۆلانه ی له ته خته دروست كرد و به خه تى كى ره ش و گه وره ش له سه رى نووسى پارهى مردن... بژی مردن... پرووخى ژیان. زؤریش له وانهى كه پروایان به وه بوو كه دواى مردن ده چنه به هه شت، له پر تیگه یشتن كه به هه شت هه تا بىت گران ده كه وىت له سه ریان.

هه ر مندالیك كه له داىك ده بوو، هه ر له ساتى ناوك برینیه وه، خه مى مردنیان بو ده خوارد و پارهیان بو كو ده كرد وه. هه ر له گه ل زؤر بوونى پاره كانى ناو ده خيله كان، تامه زروى خو ئاماده كردن بو مردن زیادى ده كرد. مردن تا ده هات شیرینتر و نزیكتر ده بو وه وه. كه م بوونى پاره كانیش هه سه رته تى كى زؤرى ده خسته دلیانه وه. چه نده ها كه س هه ر به و قه هره وه سه ریان نایه وه كه ده ستیان بلاوه و پارهیان بو كو ناكریته وه. به هه زاره ها كه س له خه مى ئه وهى كه گوړى كیان له دواړوژدا چنگ ناكه وىت، به ئارامى تیاى رابكشین، شار و

ولاتیان به جیهیشت و لهسه ر سنورهکانی ئەو ولاتە کەرولال و ساردانەدا،
رۆحیان بە مەرگ و تەلبەندەکانی غەریبی سپارد. تف لەم مائی ژیانە، گەر
پەنجەرەیهکی بچووکی نەبی، بەسەر مردنیکێ خۆراییدا بروانیشت.
کەس نەیدەویتر پرسە دا بنی. ناشتنی تەرمەکان، بەبی فرمیسک و شیوهن
بوو سیمای ئەو سەردەمە. دەبوا بەدزییەوه بمریت... بەدزییەوه بگریت...
لەژێر جیگاوه... لەشوینە تاریکەکاندا فرمیسک هەلبێژیشت، نەبادا کەشف
بیت.

مردن، بەو هەموو تراژیدیا ترسناکانەیی خۆیەوه، بوو کۆمیدیایەکی گەرە.
هەموو کەس، لە مردن زیاتر، لە بەدەستەپێنانی گۆرپیک زیاتر بیری لە هیچ
شتیکێ تر نەدەکردەوه. نە ژیان ما... نە خۆشەویستی... نە یادگاری منالی، نە
پاکی و میهرەبانی.

سیمای شارەکه هەر بەتەواوی گۆرا. کەس فلسیک چیه بەخۆرای
خەرچی نەدەکرد، بەلکو خریده کردەوه و لە دەخیله کەیدا قایمی دەکرد.
لەجیاتای ئەوهی ژیانای پی بکریت، مەرگی پی دەکری. کەس نەدەچوو بە
میوانی، چونکە وەکو جارێ کەس خواردن و میوهی بۆ میوان نەدەکری،
لەبەردەمیدا گۆلەبەرۆژە و چەقالەیی دانەدەنا. خەلکیکی زۆر، لەدوای ئەوهی کە
هیچ پارەیهکیان نەبوو پی بمرن کەوتنە دزی کردن. پیشەیی دزی تا دەهات
زیاتر دەبوو، بەتایبەتی دواي ئەوهی کە چەند دزیک گیران و لە دادگادا بە
شەرمیکەوه ئەوهیان درکاند کە دزییان لەبەرئەوه کردووه پی بمرن. پاکییان
سەلمیندرا و بەرەل کران.

فەنتازیای مردن، تا دەهات دەولەمەندتر دەبوو، خەلکیکی زۆر کە دەمردن،
کەسوکاریان دەهاتن و چەند چەقۆیهکیان لە جەستەیان دەدان، تا لە
خەستەخانە بیسەلمینن کە ئەمانە نەمردوون، بەلکو کوژراون. دەیانبردن بۆ

لابورەكان، بۇ پشكەنچىيان، لەوئى راستىيەكان ئاشكرا دەبوون و بە پارەيەكى زۆر كوزراندىيان دەسەلىندرا و دەم بەپىكەنن دەھاتنەوہ بۇ مالەوہ.

دۆزىنەوہى ئىش لە لابورەكاندا خەونى گەنجەكان بوو، چونكە لەوئى لەماوہيەكى زۆر كەمدا، ھىندە پارەت دەبوو كە نەك تەنھا مەرگى خۆت، بەلكو ھى سەدانى تىرىشت پى دەكړى. جاران، جارانى زوو، خەلكىكى زۆرى ئەم شارە بەوستانى كتوپړى دل دەمردن، ئىتر ئىستا، گەورەترىن كارەسات ھىچ كاريك لە دل ناكات... ھىچ ھەستىك نابزوينتت. بەم رۆژگارە كچان و ژنانى ئەم شارە خۆيان دەسووتىن و ھىچ كەسىك دەنگ ناكات. تام و چىژى دلدارىش گۆړا. جاران عاشقەكان بە نامەيەك دلپان لەسەر سەد لىدەدا، ئىستاكە ھەزار نامە و چاوبازى و پەرچەم لادان... سەدان ماچ، خورپەيەك ناخاتە دلەوہ... تەزوويەك لە خوږن و دەمارەكاندا دروستناكات.

لە بريارىكى كتوپړدا، ھەمديسان لەسەر سفرەى نانخواردن، پارپزگار ھات بە خەيالدا كە بەشىكى كەمى ئەو بريارە بگۆرپت و پىرەكان، ئەوانەى دەگەنە تەمەنى سەد سال، بۆيان ھەبىت بمرن. چەند پىرىكى دەگمەن كە لە سەرو نەوہدەوہ بوون و چارەنووسىكى تەمومزاويى و ئالۆز و سەير تا ئەو دەمە ھىشتبوونىيەوہ، ھەر بىريان لەو رۆژە خۆشە دەكردەوہ، كە دەگەنە تەمەنى سەد سالى و بەئارامى و ھىمنى دەمرن.

پىرىك كە بۇ بەيانىيەكەى، تەمەنى دەبووہ سەد سال، ھەر ئەو شەوہ لەخۆشياندا دل و ھستا و، كور و كچەكانى، كچەزا و كورەزاكانى، خزمەكانى واقيان وړما و نەياندەوړا ئەو شەوہ بگړين و پرسە دابنن. مات و مەلوول بەديارىيەوہ دانىشتن و سەيرى كاتژمىرى ديوارەكەيان دەكرد، كەى بگاتە شەشى بەيانى، بۆئەوہى بە خۆرايى بيكەنە شىوہن و رۆرۆ. فرمىسك ئەو ھىز و سىحرەى جارانى نەما. گەنجت دەبينى، مندالى دوږن بوو، كەس نەيدەزانى

چۆن سەرى وا زوو سىپى بوو، دەيووت تەمەنم پەنجا سالە. ھەريەكە و پارەيەكى زۆرى دەدا بۆ زيادكردنى تەمەنى خۆى و دەستكەوتنى شوناسنامەيەكى پيرانە. كە بەرئىگادا دەپۆيشتن، پشتيان كۆم دەكردەو، ھەر لە پيرەمئىردىكى راستەقىنە دەچوون. تا واى لئەھات ئەم شارە گەنجى تيا نەما. پاريزگارى شار ئاگاي لە ھەموو شتى بوو.

لە يادا شتەكەيدا ئەوھى تۆماركردبوو كە ئەو زۆر لەو بريارە پەشيمانە، بەلام ناوئيرت لاي ببات، چونكە لەو دەترسى كە خەلكىكى زياتر لەخۆشياندا بمرن... ئەگەر وابى ئەم شارە كەسى واى تيا نامئيت.

خەلكى شاريش بە گەورە و بچووكەو ئاگايان لەوھيە كە پاريزگار پەشيمانە و ئەوھش دەزانن كە ماوھى ھەفتەيەك زياترە، پاريزگار و پياوھكانى، بەدزىيەو بەشوئەن ئەو زيوانانەدا دەگەرئەن بۆ سزادانيان، بەلام تا ئىستا كەسيانان چنگ نەكەوتووه.

ھى وا ھەيە دەلى كە سەرى خۆيان ھەلگرتووه و بە خشكەيى شار و ولاتيان بەجئەشتووه. خەلكىكى تريش دەلئەن كە گوايە زيوانەكان بەدزىيەو خۆيان ناشتووه. ئىتر ئىستا كەس نازانئەت چۆن بڑى... كەس نازانئەت چۆن بمرت. ھەموو چاوەروانن، كەسيش نازانئەت چاوەروانى چين.

ئۆكتۆبەرى ۲۰۰۰

* لە گۆڤارى (ئايئەدە) دا بلاوكرائەتەو، ژمارە «21» سالى «2001» ل.

«109-112»

فرمیسکی شاریک

كەس نەيزانى چۆن كوژرا و لاشەكەيان بە پارچە پارچەيى، لەناو گوڤيىيەكى خەت سووردا فرىدايەو بەردەرگاي مالهكەي. ئەو مالهى خەلكى بە قەلاى جنۆكەيان دادەنا، ئەو خانووهى كە ببوو ناونيشانى دەيهە كۆلان و ئەملا و دەيهە كۆلانى ئەولا، دەيهە شەقام ئەملا و دەيهە شەقام ئەولا. بەختەوهر بوو ئەو شوڤيرەي كە يەككى بە تاكسييهكەي بېردايەتەو و ناوى قەلاى جنۆكەي ببىستايە، لە هەر شوڤينى بووايە، بە چاونووقاويى دەچوو بەردەمى. كەس نەبوو لەو شارەدا نەزانى قەلاى جنۆكان لەكوڤيە، كەس نەبوو دلپىرى جنۆكە نەناسيت، ئەو كورە بالا كورت و پشت كۆماوهى كە دەيانووت جنۆكان چاوى خۆيان پى بەخشيوو، بۆيە هەمووشتى دەبينيت. زۆربەي زۆرى ئەو كچ و ژنانەي كە چوونە بۆلاى بۆئەوهى بەختيان بۆ بگريتهو سوڤنديان دەخوارد كە هەستىكى سەيريان هەبوو لەكاتىكدا سەيرى كردوون، هەستى ئەوهى كە دلپىر بە سەيركردنىك رووتوقووتى كردوونەتەو.

بەلام دلپىرى جنۆكە كوژراو كەس نەبوو فرىاي بكەوئ. ئەو كە بەخت و دواپۆژ و خەونى هەزارەهاى لە چاواندا دەخويندەو، هېچ كاتى نەيتوانيووه چاوى خۆي بخوڤينيتەو. چەندەها جار ئەم پرسىيارەشى لى كراو: ئەي تو دەتوانى چاوى خۆت بخوڤينيتەو؟ من چاوى خۆم بۆ نابىرئ. ئەي بۆ سەيرى

ئاوڤنه ناكهيت؟ له وه لامدا دهيووت: ئاوڤنه درۆدهكات... من برواناکهه م هيچ شتې ههبيت له دونيادا له ئاوڤنه درۆزنتر، مرۆف له وکاته وه فيري درۆ بووه، که ئاوڤنه ي ناسي.

کاره ساتي دلير هه تهنيا له کوشتنه کهيدا نه بوو، هه تهنيا له پارچه پارچه کردني و تیکه لاوکردني به شه جياوازه کاني جهسته ي نه بوو له گوڤنڤيه کدا، گوڤنڤيه ک که به خه تي لاتيني له سهري نووسرابوو ژماره سي، به لکو دهگه رپته وه بو سه ره تاي ناسيني له لايهن خه لکانه وه، خه لکانتيک که له بهردهرگاي ماله کهيدا ريزيان ده به ست بوئه وه ي دلير سه يري چاويان بکات و ژيانيان بو بخوڤنڤيته وه.

نا، کاره ساته که له وه شدا نه بوو، به لکو له بينيني خه ونڤيکدا بوو، له شه ويکي سارد و ره شه با و به فردا، شه ويکي هه تا هه زبکه ي سپي، ده ساليک پيش ئيستا که سي هاته خه وي، که سيک که هه رچهند بييري لي ده کرده وه، نه يده تواني بيه نڤنڤيته وه ناو خه يال و به رچاواني، نازاني کي بووه و چي بووه. شتيک بووه که نه مرۆف بووه، نه ده عبا... نه فريسته و نه شه يتان. ئه وسا ته مه ني پانزه سال بوو، خه ونه که ي بو دايکه لاله که ي گيپرايه وه. دايکي گريا و باوه شي کرد به سه ريديا و به ده ست و ئيشاره ت و لچ و ليو تيگه ياندا که ئه ميش له ته مه ني ئه ودا هه مان خه ونی بينيووه و دواي ماوه يه ک لال بووه. فرمي سکه کاني ده رژان و ده يووت: کورپه شيرينه که م! ده بي تو به قسه ي بکه ي. من نه مکرد و وه ک ده بيني وام لي ههات، ده وه ره با برۆين بو لاي عه به خه وخوش، بزاني نه و ده لي چي، با خه ونه که مان بو شيبکاته وه.

به لام خوڤنڤنه وه ي دلير بو چاوان له ترسي نه وه نه بوو که لال ده بيت، به لکو له وه وه بوو که به راستي له دواي بينيني نه و خه ونه، هه موو شتيکي له چاودا ده بيني.

یه که مجار به سهر هاوړپیکان و مندا لانی گه رکه که پیدا تا قی کرده و، چی پی و تېوون، هه مووی هاته دی. به یه کیکیانی و تېوو که تو شتیکت کردووه، به دایکت بللی با بو باوکتی نه گتیرپیته وه، نه گینا باوکت لیت ددات. بروای به دلیر نه کردبوو، که باوکی هاتبووه و تیروپری لی دابوو. به هاوړپیته کی و تېوو نه م شوه دز دپته سهرتان، دهرگا باش دابخه ن، نیمه ش دهچینه سهربان و به رده بارانی ده کهین.

خز مه کانیشی دواي نه وه ده هاتنه لای، نه و خز مه بیوه فایانه ی که هیچ کاتیک قاچیان نه خستبووه ماله که یانه وه. به پوره بیوه ژنه که ی و تېوو: پوری! تو شوو ده که ی. نه ویش و تېوو ی: ده ک روله عه مرت نه مینی بو خو ت و قسه ت. من. به پینج مندا له وه، به م ته مه نه وه شووی چی ده که م. نه میش و تېوو ی: جا شوو کردن په یوه ندی به ته مه نه وه چییه؟

- چون په یوه ندی پیوه نییه ره زاگران.

دوو رژی نه بردبوو، پیاو یک که په نجا سال پیش نیستا، به مندا لی حزی لی کردبوو، به قزی ته ر و شانه کراوه وه، به گوله باخیکی پرته قالیه وه هاته داخوازی پور. پورئ شووی کرد. زوو زوو ده هاته لای دلیر و دهیوت: وهی له دهوری سهرت گه ریم، به خوا تو یان جنو که ی... یان سیحرباز.

به لام دلیر نه جنو که بوو، نه سیحرباز، به لکو توانایه کی سهیری هه بوو له بینینی ژیان له چاودا. هه میشه دهیوت: «سهیره، له چاواندا هه مووشتی دیاره. چاو ناتوانی هیچ شتی بشاریته وه. چاو وهکو دل نییه، له دلا ده توانی هه مووشتی ونکه ییت. دل گه ردوونی نه پینییه کانه، به لام له چاودا هه مووشتی دیاره. چاو پاکه... به وه فایه، وه ک دل نییه.»

نا، کاره ساته که هه ره له ودها نه بوو که دلیر توانای خویندنه وهی چاوانی هه بوو، به لکو رهنگه له وه وه بووی که دواي شوو کردن پور ی، دیارییه کی

وهرگرت و پووری پیتی ووت: ئی رۆله تۆ ئەگەر ئەوەندە بەتوانای له خویندنهوهی چاودا، حەق نییە بەخۆرای بیگەیت. چاوی هەچ کەسیکت خویندنهوه، دیارییەکی لی وەر بگره. هەر دواى مانگیتک مالەکیان پڕبوو له دیاری سەیرسەیر. شوین لەو مالەدا نەمابوو شتی گرانبەهای تیا نەبێ. دلێر و دایکی دەبووایە بەئاستەم قاچ دابنێن، دەنا هەر شت بوو خرمەى دەهات... هەر شووشە بوو دەشکا. دواى ئەوهى که زۆربەى دیارییەکانیان بە پارەیهکی کەم فرۆشتهوه ئیتر دلێر بپاریدا له جیاتی دیاری پارە وەر بگریت.

- جەنابی حاکم! خۆ دلێری کورم پارەى بەزۆر له خەلک نەسەندوو، ئەوه کاسبییەک بوو دەیکرد و پارەى تیا بوو.

- ئەى ئەو کۆشکەى که ناسراوه به «قەلاى جنۆکان»، ئەوهى به چى کړى؟

- هەر بهو کاسبییە، جەنابی حاکم.

- ئەى تۆ بۆ لهوێ لهگەڵیا نەدەژیايت؟

- من دلم هەر بهو کاولبووهى خۆم دەکرایهوه، خۆ ئەویش ئیواران درهنگ دەهاتهوه لای من دەنووست. من دەبوایە هەمیشە خزمەتى بکەم... ئەو نەخۆش بوو.

نا، کارەساتەکان هیچیان ناگەنە رۆژى موخاکەمەکه. سەرۆکی دادگا لەماوهى پەنجا سالی کارکردنیدا هەرگیزاو هەرگیز شتی وای نەبینیوو، نەک حاکم، بەلکو له میژووی ئەم شارەدا کوشتنی له بابەتى لهوه گورەتر هەرگیز ئەو گرنگییەى نەبووه، وهک کوشتنی دلێری جنۆکه. هەموو خەلکی شار لهو تاوانه زیاتر باسى هیچ شتیکی تریان نەدەکرد. هۆلەکه پەنجا کەسى زیاتر نەدەگرت. سەد هەزار کەس لەدەر وه کۆببوونەوه، بۆئەوهى بیئە ژوورەوه. دە کەس هەر لهو قەلەبالەغى و جەنجالییەدا بوون بەژێر هورووژمى خەلکەوه و بوورانەوه. دوو سێ کەس خراپ بریندارکران. بە سەدها پۆلیس بانگکران بۆ

هیمنکردنهوهی ئەو باره ناھەموارە، چارە نەبوو، ھۆلەکە خەریکبوو بپرووخی...
دەرگای دادگا بە چاوترووکانیک ھاتە دەرەو و دیاریش نەما. بە دەیەھا
موکەببەرەوی گەرە گەرەیان لەدەرەو دانا بۆئەوھی ئەو خەلکەھی کہ لەسەر
شەقامەکان بوون هیچ نەبۆی نەیەنە ژوورەو و لە جیگەھی خۆیانەوہ گوئیگرن،
بەلام پالەپەستۆی دەرەو، تا دەھات زیاتر دەبوو.

نا، ئەمەییە کارەسات جەنابی حاکم! ئیش بەم شێوہییە ناروات بەرپۆہ. ئەم
مەسەلەییە با دوابخەین. دەلێتی چی بدریت بە تەلەفیزیۆن و ھەمووکەس
لەمالەوہ بیبیت.

وتووێژ لەگەڵ بەرپۆہبەرانی تەلەفیزیۆندا دوو پۆژی پێچوو. بپاردررا کہ
پەخشبکریتەوہ بۆ ھەموو شار. ئەمە یەکەمجار بوو لە میژووی ئەم شارەدا
شتی وا رووبدات. ئیتر لەو پۆژەوہ کەس نەچوو بۆ ھۆلی دادگا، تەنیا
شایەتەکان نەبۆی. لە سێ پۆژی ھەفتەھی یەکەمدا تەنھا ئەو کەسانە چوون بۆ
شایەتی کہ دوا ھەفتە چوو بوون بۆلای دلیر. دۆزینەوہی ئەو کەسانەش ئاسان
بوو. چونکہ دلیر ناوی یەکەم و ئیشی ھەموو ئەو کەسانەھی لە دەفتەرێکدا
تۆمارکردبوو. حاکمیش دەفتەرەکەھی لە دایکی وەرگرتبوو. ژمارەھی ئەو
کەسانەھی کہ تەنھا دوا ھەفتە چوو بوون لە سەد کەس زیاتر بوون، کہ زۆربەھی
زۆریان کچ و ژن بوون. خەلکی شار بە گەرە و بچوو کەوہ... بە گەنج و پیرەوہ...
بە نەخۆش و لەش ساغەوہ لەبەردەم شاشەھی تەلەفیزیۆنەکاندا
ھەلترووشکا بوون. زۆربەھی زۆری ئەو ژنانە باسی ئەوہیان کرد کہ ئەوہی
دلیری جنۆکە لە چاوانیاندا خویندوویەتەوہ ھەمووی راستە. سەرۆکی دادگا
بە سەرسورمانەوہ پرسییاری ئەوہی دەکرد کہ ئایا دلیر چی خویندووەتەوہ.
باسی ئەوہیان کرد کہ ئەمان لە زیندانی میردەکانیاندا... لە زیندانی
باوکەکاندا... لە زیندانی برا گەرە و مام و خالدا خەریکە دەخنکین. بەدەست

موبه ق و مندال به خپوکردنی یهک له دواى یهکدا ژيانيان پيش نه وهى
دهستپيښکات ته واوبوه... دلير له چاوماندا تهرمی ساردهوه بووى دواړوژى
خومانی نيشانداين. دهيانووت که ئيمه نه وه دوزانين که هم قسانه مان زور
له سهر دهکوهى به لام تازه له دادگادا سويندما ن خواردوه و ناتوانين
درؤبکهن. حاکم به قسانه ته ريق و مهست بووبوو. زووزوو به دهسته سره کهى
نارهقى شهرمه زارى ناوچه وان و لاملى دهرى. له دواى ههر دپريک له و
ديرانه وه به کزيه که وه دهيووت:

- من هيوادارم پياوانى ئيمه ئيستا گوپيان له م قسانه بيت و به قوولئ بيري
لئ بکهنه وه. به لام با هم ديرانه له مهسه لهى کوشتنى دلير دورمان نه خاته وه.
نایا کهستان ههستان به وه کرد که دلير باسى ژيانى خوئى و هره شهى
کوشتن و شتى وای کرد بيت؟

- نه خير... جه نابی حاکم! دلير باسى خوئى نه ده کرد. ههرگيز... باسى خوئى
نه ده کرد.

هفتهى يه که هم زور قورس تپه رى. هم شاره کپ و خاموش بوو. کهس
نه بوو بيته دهره وه. کهس توانای کارکردنى نه بوو... کهس تاقه تى نه ما بوو
شهرپکات... کهس هيزى نه بوو پيکه نئ. هه موو شوپنئ داخرا بوو. هه موو له
کونى ژورره وه... له به رده مى شاشه تى ته له فيزيونه کانه وه دواى نه جامى نه و
کاره ساته که وتبوون.

دواى نه و هفته يه، بو ماوهى سئ رور، حاکم پشويه کى راگه ياند. له و
ماويه دا نه و سئ کهسه ي که له گه ل حاکمدا کاريانده کرد، که وتنه هه لانه وه و
تاوتويکردنى نه و لاپه رانه ي که له شايه ته کانه وه ره شکرابوونه وه.

له و ماويه دا مقومقويه ک بلاوبووه وه. باس و خواسى نه وهى که چند
که سيک وهک شايه ت و له هه مان کاتدا تاوانبار دهستنيشانکراون. چند

سیاسییهک بانگکران بۆ دادگا، چەند سیاسییهکی پایەداری چەند حیزبی جیاواز جیاوازی شار. ئەو کەسانە بوون کە بە جۆریک لە جۆرەکان پێیان کەوتبوو لە دایر بۆ خۆبەدەستەوێ چاویان. لە راستیدا بانگکردنی ئەوانە زیاتر لە بەرئەوە بوو کە خەڵکی ئاگایان لێبوو کە کاتێک لای دایرە جێنۆکە هاتوونەتە دەرەوە، نەیانئۆتۆماتیک توورەیی سیمایان بشارنەوێ. بەلام کەس نازانی دایر چی پێتوون. لە دادگا شەوا هەر کەس نەیزانی چیا و تۆو و سەرۆکی دادگا چی لێ پرسبوون. چونکە چوونی ئەوان بۆ دادگا هەر بەتەواوی بە شەپۆیەکی نەپەڕی و لەو ماوەدا تەلەفیزیۆن بۆی نەبوو پەخش بکات و هێچ گۆڤگریک و رۆژنامە نووسێکیکیش پێ نەدرا ئامادەبێت. بەلام لەملا و ئەولا بەدزییەو، خەڵکی پێیان زانی کە ئەوانە کێ بوون و لە دادگا چیا و تۆو. خەڵکی زۆر دەیانووت: کە ئەو کەسانە کە چوونە بۆلای دایر، دایر پێتوون کە ئەگەر دەکرێت چەکانتان دابنێن. بەبێ چەک سەیری چاوتان دەکەم. ئەوانیش وتویانە: قسە قۆر، ئێمە بەبێ چەک وەک پووتوووت بێنەوێ وایە. تۆ سەیری چەکانمان مەکە کۆری باش! سەیری چاومان بکە.

دایریش کە سەیری چاوی کردوون، هێچ شتێکی تیا نەبینوو. پێتوون: خۆتان لە چاوەکانتاندا دەبینم... بەتەنیا خۆتان... سێبەری خۆتان... وێنە خۆتان... تارمایی خۆتان. ئەوانیش بەتۆرەیی ژوورەکی دایرەیان جێهێشتوو. دەلێن کە سەرۆکی دادگا پرسیاری ئەوەی لێ کردوون کە ئایا ئێو بە قسەکانی دایرە جێنۆکە دایر بوون و هەر شەتانی لێ کردوو. هەموویان ئەو قسەکان بە درۆ خستوو و تۆویانە کە ئێمە هەر شەمان لێ نەکردوو. جا گزگلی وای چیه ئێمە دەستی خۆمانی پێتووریکەین. کە هێچیشی لە چاوماندا نەبینوو، زیاتر هی ئەو بوو کە ئێمە بە

چه که کانمانه وه له بهرده میدا دانیشتووین و نه مانویستوو له ناوقه دمانی بکهینه وه. سه روکی دادگاش هه موویانی ئیزن داوه و پئی وتوون: ده توانن برۆن، ئیمه هیچ به لگه یه کمان به دهسته وه نییه بۆ تاوانبارکردنی ئیوه. دواى سى رۆژ دیسانه وه دستکرایه وه به په خشکردن. دهرکه وتنی دایکی دلیر له دادگادا وهک هه وره گرمه له هه موولایه وه دهنگیده دایه وه.

نا، کاره سات له وه گه وره تر نابیت که دایکیکی پیر و نه خووش و په ککه وته، وهک شایهت و له هه مان کاتدا تاوانبار له بهرده می دادگادا سویند بخوات که کوره که ی خوی نه کوشتوو.

حاکم، چاوتهر و دهم وشک و گه روو پر له گریان بۆ ماوه یه کی دریتز له دایکی دلیر راما. دواى قومه ئاوپک و چاو سرینیک وتی: دایکم! من نایتم تۆ تاوانباری به کوشتنی دلیر. تۆ وهک تاوانبار بانگ نه کراوی بۆ ئیره. به لام من چهند پرسیاریکم هه یه، له تۆ زیاتر کهس ناتوانی وه لامیان بداته وه.

- تۆ لال بوویت و نه تده توانی قسه بکه ی. که ی چاکبوویته وه؟

- گه وره! هه ئه و رۆژه... ئه و رۆژه ی که دلیری تیا کوژرا.

- پيش ئه وه ی لاشه ی دلیر بیینی، یان دواى ئه وه؟

- لاشه ی چی جه نابی حاکم! له و گوینیه دا لاشه نه مابوو، به لام پيش ئه وه ی بیبینم، هه ئه وکاته ی که له که رویشکه خه ویک راپه ریم، دلم خه به ریدا که کوژراوه.

حاکم له سه رخۆ وتی: من، دوینی و پیرئ، له گه ل چهند پزیشکیکی تاییه تیدا قسه م کردوه، که سیان نه یاننتوانیوه په یوه ندیه کی زانستی له نیوان چاکبوونه وه ی تۆ و کوشتنی کوره که تدا بدۆزنه وه. بهس ته نها یه کییک له دکتۆره کان، که دکتۆری دهروونی بوو باسی ئه وه ی کرد که ئه و بروای به و مه سه له یه ده بوو، ئه گه ر دایکی دلیر له وکاته دا چاکبووایه ته وه که تهرمی

كورەكەي بىنيووه، بەلام تۆپىش ئەوه چاكبوويتەوه. پرسيارەكەم ئەوهيه چۆن؟
 چۆن چاكبوويتەوه؟ چۆن دلت خەبەريدا؟
 - دلى دايك... جەنابى حاكم! تۆ نازانى دلى دايك چييه. دلم خەبەريدا كە
 دلير كوژراوه. هاوارىكى شيتانەم كرد و دەستم كرد بە خوليدان و شيوهن و
 قز رنين. چيم دەويست دەمتوانى بيليم. وەك تير رامكرده دەرەوه. چوم بۆ
 مالى دلير كە هەروا سى دەقيقە لاي منەوه دورە. هەر لە دورى دورەوه
 گوينيهكەم لەبەردەمى دەرگاكدە بىنى، زانيم كە خويهتى و كە كردمەوه، چى
 بىنم جەنابى حاكم! هەر بەزەحمەت جگەرگوشەكەي خۆم ناسييهوه.
 حاكم وتى: لەراستييدا جى پەنجەي تۆ بە هەموو شوينىكى گوينيهكەوه
 بوو، وه ئەوهى من بزنام ئەو گوينيهكە بە خەتى لاتىنى ژمارە سىي لەسەر
 نووسراوه. هى تۆيه.
 - بەلى هى منە.
 - ئەوهى من بزنام، لەم گوينيهكە چوار دانەت هەيه، وه كەسى تر لەم شار
 و ولاتەدا لەم جۆرهى نيه، چونكە ئەمانە نەخشى سەير سەيرىيان پيوهيه و هى
 شار و ولاتانىك بووه كە لافا و نوقمى كردوون و لەسەر زهوى نەماوون. گوينىي
 ژمارە يەك و دوو لەگەل چوار هەميشە پرېوون لە شت، بەلام سىيەم هەميشە
 بەتال بوو. ئايا ئەمە راستە؟
 - بەلى راستە... جەنابى حاكم! من هەرگيز دلم نەهاتوو سىيەم دانە شتى
 تى بكەم.
 - ئەى ئەوانى تر چييان تيا بووه؟
 - شتى تايبەتى خۆم، كە پيم خوش نيه باسى بكەم.
 - ئەى بۆ سىيەميان بەتال بووه و دلت نەهاتوو شتى تىبكهى؟
 - نازانم بۆ؟ خوشەويستتر بوو! نازانم!

- ئەى ئەمانەت لەكوپۆه دەستكەوتووه؟
 - لە باوك و باپيرانمەوه بۆم ماوتەوه.
 - ئەى راستە كە ئەو گوڤنپيانە دەكشان و ھەمووشتتېكيان تيا جيگە دەبووھو؟
 - بەلى گەرەم! ھەموو ئەم ھۆلە... بە شتەكانپيەوھە لە دانەپھەكدا بەئاسانى جيگەى دەبووھو.
 - بەلام لێرەدا شتېك ھەپھە كە جيى سەر سوورمانە. ئەو سى گوڤنپيەى تر، ھەرسىكيان كوني گەرە گەرەپيان تياپە، مشك پەحمى پى نەكردوون، ئەى سىپھەميان، كە ھەميشە لەتەنيشت ئەوانى ترەوھ بوو، وا تازە و جوان ماوتەوھ؟
 - خۆشم نازانم! خۆ ھەرچواريان لەتەنيشت يەكەوھ لەژوورى گەنجينەكە بوون. نازانم... نازانم.
 - لەراستيدا باس و خواسىك بلابووھتەوھ، ئەويش ئەوھپھە كە تۆ، ئەو پۆزەى كە دلپرى تيا كوژرا خەونىكت بينووھ، يەكېك ھاتووتە خەوت و پىپى وتووېت كە دەبى دلپر بكوژى بۆئەوھى چاكبیتەوھ. ئايا ئەم قسەپھ راستە؟
 - نەخپەر جەنابى حاكم! شتەكە وا نەبوو. نيوەرۆ بوو، من ھەرگيز بەنيوھروان ناخەوم، كەمېك چاوم گەرمكرد، لەو چرکەپھەدا يەكى ھاتە خەونم و چەقۆپھەك و گوڤنى ژمارە سىپى نيشاندام و ھىچى نەوت. داچلەكېم و دلم خەبەريدا شتت قەوماوھ. پامكردە ژوورى گەنجينەكە، سەپرمكرد گوڤنى ژمارە سىپى لى نەمايوو، ئىدى ھاوارم كرد... زانيم كورەكەم كوژراوھ.
 - بەلام دەبى ببوورى لە دوا پرسىيارم. ھەموو خەلكى شار باسى ئەوھ دەكەن كە دلپر كورپى تۆ نەبووھ، بەلكو ھەر بە مندالى ھەلتگرتووتەوھ. ئايا دلپر كورپى تۆ بوو؟

- بەلّی کورپی من بوو.

- دەتوانی بیسهلمینیت؟

- چۆنی بسهلمینم جەنابی حاکم، ئەو شوناسنامەکە... ئەو کات و شوپینی لەدایکبوونی... ئەو ش ناوی باوکی... ئەو ناوی من لەخوارەوه، ئەو بیست و پینج سالی رەبەقە ئەو کورپە قەمبوروهم بەخێودەکەم. کورپەکەم وەک دەزانن نەخۆش بوو، بیست و پینج سالی تەواوێ من، لە میز و گوو پاکیدەکەمەوه، لەو زیاتر دەبی دایکایەتی چۆن بسهلمیندريت جەنابی حاکم! لپرسینەوهی دایکی دلیر لە دادگادا، کاریکی گەرەمی کردە سەر حاکم و ئەو چەند کەسەش کە هاتبوون بۆ دادگا و ئەو رۆژنامەنووسانەش کە لەوی بوون و چاوتەر... چاوتەر قسەکانیان دەنووسییهوه.

لەدەرەوهش باس، هەر باسی دایکی دلیر و قسەکانی بوو. لەدوای ئەو قسانەهی کە لە دادگا کردنی، ئیتر کەس نەبوو خەیاڵی بۆ ئەو بروات کە دایکی دلیر تاوانبار بێت. کە لە دادگا هاتە دەرەوه، بە هەزارەها کەس، لەسەر شەقام و شوستانەکان فریاکەوتبوون بە پرتاوی بێنە دەرەوه بۆ بینینی دایکی دلیر. زۆربەیان هاواریان دەکرد: «تۆ دایکی ئیمهیت... ئیمهش بە دلیری خۆت بزانە».

لەو ماوهیەدا سەرۆکی دادگا، پشوویەکی سی رۆژی راگەیاندا، پشوویەکی بۆ خۆ کۆکردنەوه و خۆ ئامادەکردن بۆ لپرسینەوهی دوا شایەت. شایەتیک کە هەموو خەلکی شار بەتامەزرۆییەوه چاوەرپێ ئەو ساتە بوون کە ببینن و چاویان پێ بکەوێتەوه و گوێیان لێی بێت.

دوا شایەت، پیاویکی تەمەن مام ناوەندی، قژ کەستانی، گەنم رەنگ و خەیاڵ هەمیشە رۆشتوو، لە دادگا سویندی خواردا کە چی راست بێت دەلێت.

سەرۆكى دادگا پاش تىرامانىكى قوولى لەو پياو، بە تامەزرۆيى
مندا ئىكەو وەتى: من دەمىكە چاوەرپى تۆ دەكەم، لە مێژە ھەزەكەم بتبىنم.
تۆش يەككىكى وەك دلپىرى جنۆكە، ناسراو و خوڤشەويست لەم شارەدا . تۆش
ناوت دلپىرە، ناسراوى بە دلپىرى عەبە خەوخۆش . توانايەكى گەورەت ھەيە لە
شىكردەنەوھى خەوندا . خەلكى تۆ، بە جۆرىك لە جۆرەكان تاوانبار دەكەن بە
كوشتنى دلپىرى جنۆكە . بەلام من، تۆم وەك تاوانبار بانگ نەكردووھە بۆ ئىرە،
تۆ تەنيا شاھتەيكىت كە رەنگە بتوانى يارمەتيمان بەھى لە دەستنيشانكردنى
تاوانباردا . دلپىرى جنۆكە دە سال دەبى كە ئەو ئىشەھى دەكرد، دەزانى
مەبەستم چيە... تۆ دلپىرت دەناسى؟

- بەلى .

- بينيووتە؟

- بەلى، ئەى چۆن، ھەزار جار زياتر، ئىمە ھاوړى بووين .

- ئەى ئەو قەت چاوى تۆى خویندووھتەوھ؟

- نەخىر .

- ئەى تۆ قەت خەونت بۆ ئەو شىكردووھتەوھ؟

- بەلى تەنھا يەك جار . دە سال پيش ئىستا دايكى ھىناى بۆ لای من...

ئەوھ من بووم پىم ووت كە دەبى بەقسەھى ئەو كەسە بكات كە ھاتووھتە خەونى
و دەبى چاوى خەلكى بخوینیتەوھ . دايكىشى ھەمان شتى پى وتبوو . ئەوھتا
دايكى دانىشتووھ، دەتوانن بەو بلین كە من راست دەدویم .

- ھەر ئەو جارە بوو؟

- بەلى... تەنھا يەك جار . دواى ئەوھ بووين بە ھاوړى يەكتر... زۆر

يەكتريمان خوڤشوويست . بەلام نە ئەو چاوى منى خویندووھتەوھ و نە منى
خەونم بۆ شىكردووھتەوھ .

- بۇ نا؟

- ئاخىر نە ئۇ بىر ئاي بە شىكرىدەنە ئۇ خەن ھەبوو... نە من بە خويىندەنە ئۇ چاوان.

- خەلكى دەللىن كە گوايە، دە سال پىش ئىستا، لەو پۇژدە ئۇ كە دللىرى جنۆكە ئۇ كارەى دەكرد، ئىدى تۇ بىكار ماويتەو.

- بەللى راستە، خەلكى ھەر دەچوونە لاي ئۇ. لەوئەتەى ئۇ، ئۇ ئىشەى دەستپىكرد، ئىتر كەس نەھاتووە بە لاي مندا.

- خەلكى تۇ تاوانبار دەكەن كە لەبەرئەوئەى ئۇ، تۇى بىئىش كرىووە، رەنگە كوشتپىت.

- ئەمە درۆيەكى گەرەيە. جەنابى حاكم.

- تۇ جاران مالەكەت، وەك دللىرى جنۆكە، بە سەدەھا كەس لەبەردەميا وەستابوون، بۇئەوئەى خەونەكانيان بۇ شىبكەيتەو. ئەى تۇ پىم ناللى بۇ دواى دەرکەوتنى دللىرى جنۆكە، كەس نەھاتەو بە لاتا؟

- خۇشم نازانم قوربان! رەنگە ھى ئۇو بەت كە جاران، دە سال پىش ئىستا، خەلكى خەونيان دەبىنى، خەونى جوان. من بىروا ناكەم ئىستا، وەك جاران، كەس خەون بىبىنىت. ئىتر بۇ بىن بۇلام. من دەرگام لەسەر كەس دانەخستووە، كە خەلكى نەيەنە لام، خۇ من يەخەيان ناگرم. چەند گەنجىكى كەم نەبى كە ھاتوون، ئىتر كەسى تر نەھاتووە.

- ئەى تۇ بىروا بە تواناي دللىرى جنۆكە ھەبوو، لە خويىندەنە ئۇ چاواندا؟

- نازانم چۇن وەلامت بدەمەو، بە لام ئۇوئەى بە دللىايىيەو دەتوانم بىللىم ئۇوئەى، كە من بىروايەكى تەواوم بە فەنتازىاي ئۇ ھەبوو، بۇ جوانكردنى زيان.

- ئەى بۇ وەك دەگىرئەو پىكەنىنت بە كارەكەى ھاتووە؟

- من ھەمىشە بە دللىرى جنۆكەم وتووە كە تۇ لە چاوى خەلگىدا ھىچ

نابینى، ئەو ھەمووى فەنتازىيە جۋانى تۆيە ئەو شتانه لە چاوياندا
 دروستدەكات. من بېرواى تەواوم بەوھىە كە خەلكى چاويان ھەيە، بەلام ھىچ
 نابىنن، ئىتر دلېر چى خويىندووھتەو، نازانم!
 دواى ئەو قسانە، سەرۆكى دادگا، پشووھىەكى راگەياندا، تا بەيانى پۆژى
 سى شەممە، سەعات سى دواى نيوھېرۆ، كە دوا پۆژى لىپرسىنەوھ بوو.
 دلېرى عەبە خەوخۆش، ھاتەوھ بەردەمى سەرۆكى دادگا.
 حاكم وتى: ئەمپۆ، ئەم فایلە دادەخەين. من چەند پرسىيارىكى كەمم ماوھ،
 ھىوادارم تۆ بتوانى وھلاميان بەدەيتەوھ. تۆ ھاورپى دلېرى جنۆكە بوويت، ئايا
 دلېر ھىچ دوژمنىكى ھەبوو؟
 - جەنابى حاكم! ھەموو خەلكى شار، بە گەورە و بچووكەوھ دلېريان
 دەناسى. ئىستاش بە منەوھ، بە ھەزارەھا كەس فرمىسكى بۆ ھەلدەپۆژن.
 بىگومان ئەو ناسراو بوو، خەلكىش ھەبوو كە درۆى گەورەى لە چاوياندا
 دەخويىندەوھ و رقيان لى ھەلگرتبوو، بەلام بېروا ناكەم گەيشتبيتە ئەو ئاستەى
 كە بىكوژن.
 - ئەى ئەو ھىچ شتىكى پى وتووويت لەبارەى ئەو كەسانەوھ كە رقيان
 لىيەتە؟ يان رقى لىيانە؟
 - نەخىر گەورەم! دلېرى جنۆكە وھك پەپوولە وابوو، پەپوولەيەكى گەورەى
 پشت كۆماوھ... رقى لە دلىا نەبوو، ھەرگىز باسى ئەو شتانهى نەكردووھ.
 - دوا پرسىيارم ئەوھىە، خەلكى دەلېن كە توانايەكى سىحراويت ھەيە لە
 شىكردنەوھى خەوندا. ھەرچەندە ئەم پرسىيارم كەمتر پەيوھندى بە كوشتنى
 دلېرەوھ ھەيە، ئەوھش دەزانم كە ئىستا ھەموو خەلكى شار بە گەورە و
 بچووكەوھ لەبەردەمى شاشەى تەلەفیزیۆنەكانياندا قوتبوونەتەوھ و گوپيان
 لىمانە، بەلام من ئەوھ بۆ دە سال دەچى، ھەموو شەوئى ھەمان خەون

دەبىنمەو. من ئىستا پىربووم و شەرم لە خەونەكانى خۆم ناكەم، بەلام دووبارەبوونەوئەم ئەم خەونەم، ھەموو شەوئى لە ماوئە دە سالد ماوئەوى كردووم. من ھەموو شەوئى لە خەوندا كۆمەئىك دىوار، دىوارى بەرز - بەرز، دىنە سەر رىنگام و نايەن برۆم. دىوارەكان بەرز، ھەندى جار ديارن و شرخ... ناوچەوانم بەر يەكئىكان دەكەوئى. قلىشىك و دووان، خوئىكى سى، ھەك چۆرى شىر بە سىمامدا دىتەخوارى، چواردەورم پردەبى لە پشیلە... پشیلەى خرپ و جوان جوان، پشیلەى توورە و ترق و درندە. لەدوورەو پەيژەيەك دەبىنم، تا دەگەمە لای پەيژەكە خەبەرم دەبىتەو. تۆ دەتوانى ئەووم بۆ شىبكەيتەو؟ ئەو چىيە من دەبىنم؟

دلىرى عەبە خەوخۆش بۆ ماوئە سى چركە، تەنھا سى چركە بىرىكردەو و وتى: جەنابى حاكم! من دەتوانم پىت بلۆم، بەلام حەز دەكەم بەس تەنھا بە خۆتى بلۆم، رىنگەم بدە بىمە لاتەو و بە گوچكەتدا بچرىنم. خەلكى لەمالەو... لەبەردەمى شاشەى تەلەفىزىونەكانىانەو خەرىكبون شىتەن. بە ھەزارەھا جىئويان بە دلىرى عەبە خەوخۆش دا... بە سەرۆكى دادگا دا.

دلىر بۆماوئە سى دەقىقە، بە گوئى سەرۆكى دادگادا چرپاندى. كە تەواوبوو، حاكم سى جاران سوپاسى كرد و رووى كردە ھەمووان و وتى: - لەراستىدا من پىربووم. پەنجا سال دەبى ئەم كارە دەكەم و ھىزم پى نەماو. ئەو بۆ دە سال دەچى، ئەو ھەموو تاوانە لەم شارەدا دەكرىن و من تا ئىستاش تاوانبارىك چىيە بۆم نادۆزىتەو. لەم مەنبەرەو راپدەگەيەنم، كە ئىتر وان لەم ئىشەم دىنم و خۆم خانەنشىن دەكەم. ئەوئە دلىرىش بە منى وت حەز دەكەم بەس تەنھا لەبەينى خۆماندا بىئىتەو. ئەم جارەش ھىچ. با ئەمەيان دوا فايل بىت، من ئىمزاى بكەم و داىخەم. يان ھەموومان تاوانبارىن

له كوشتنى دلپرى جنۆكه دا، يان هيچ كهس تاوانبار نييه. تاوانبار ديار نييه،
رهنگه يه كى بى ئىستا له سهر شه قامه كان پياسه بكات، هه رچه نده له م كاته دا
بروا ناكه م كهس به ده ره وه بى، يان له ماله وه له به رده مى ته له قيزيونه كه يدا
دانيشت بىت و گوپى لىمبى. تاوانبار يه كى كه له ئيوه، يه كى كه دلره ق كه تا
ئىستا تامى ژيانى نه كردوه و به داخه وه من بوم نه دوزرايه وه.

چاوانى پرپوون له فرمىسك، داىكى دلپر دايه پرپمى گريان... دلپرى
عه به خه وخوش گريا... رۆژنامه نووسه كان گريان... خه لكى شارى به رده مى
ته له قزيونه كان گريان... پولىسه كانى ناو دادگا گريان... شوڤيره كانى ريگاوبان
كه به هوى راديو كه يانه وه گوپيان ده گرت گريان... ئاسمان گريا... دره خته كان...
بالنده كان گريان... ئيمه ش گريان و سه روكى دادگاش چه كووشه دارينه كه ي
به رزكرده وه و كيشاى به ميژه كه ي به رده مي دا.

مارت - ۲۰۰۲

پیرست

۷		وینہکان دووبارہ دہبنہوہ
۳۳		سیوہ لاسوورہی دلّ بہشی قہپالیک ناکات
۴۷		کولانی تہنیاکان
۷۵		خہونی زیوان
۸۳		فرمیسیکی شاریک

له بهرهمه بلاوگراوهکانی نووسه:

- ۱- زيارب - کومه له چيرۆک، چاپی يه کهم، سوید ۱۹۹۱ .
- ۲- چاوه پروانی - رۆمان، چاپی يه کهم، سوید ۱۹۹۲ .
- ۳- به یازی گولفرۆشیک، کومه له چيرۆک، چاپی يه کهم، سوید ۱۹۹۸ .
- ۴- وینه کان دووباره ده بنه وه، کومه له چيرۆک، چاپی يه کهم، سلیمانی ۲۰۰۳ .

سوپاس و پېزانين:
بو ھاوپېم کاک عەبدوللا قادر دانساز که تايپ و مۆنتاژى ئەم کۆمەلە
چيروکەى گرتە ئەستۆى خوئى.

ARAM KAKAYFALLAH

BILDERNA UPPREPAS

NOVELLER

KURDISTAN 2003